XXV. évfolyam, 50. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. december 11.

Ludas Matyi

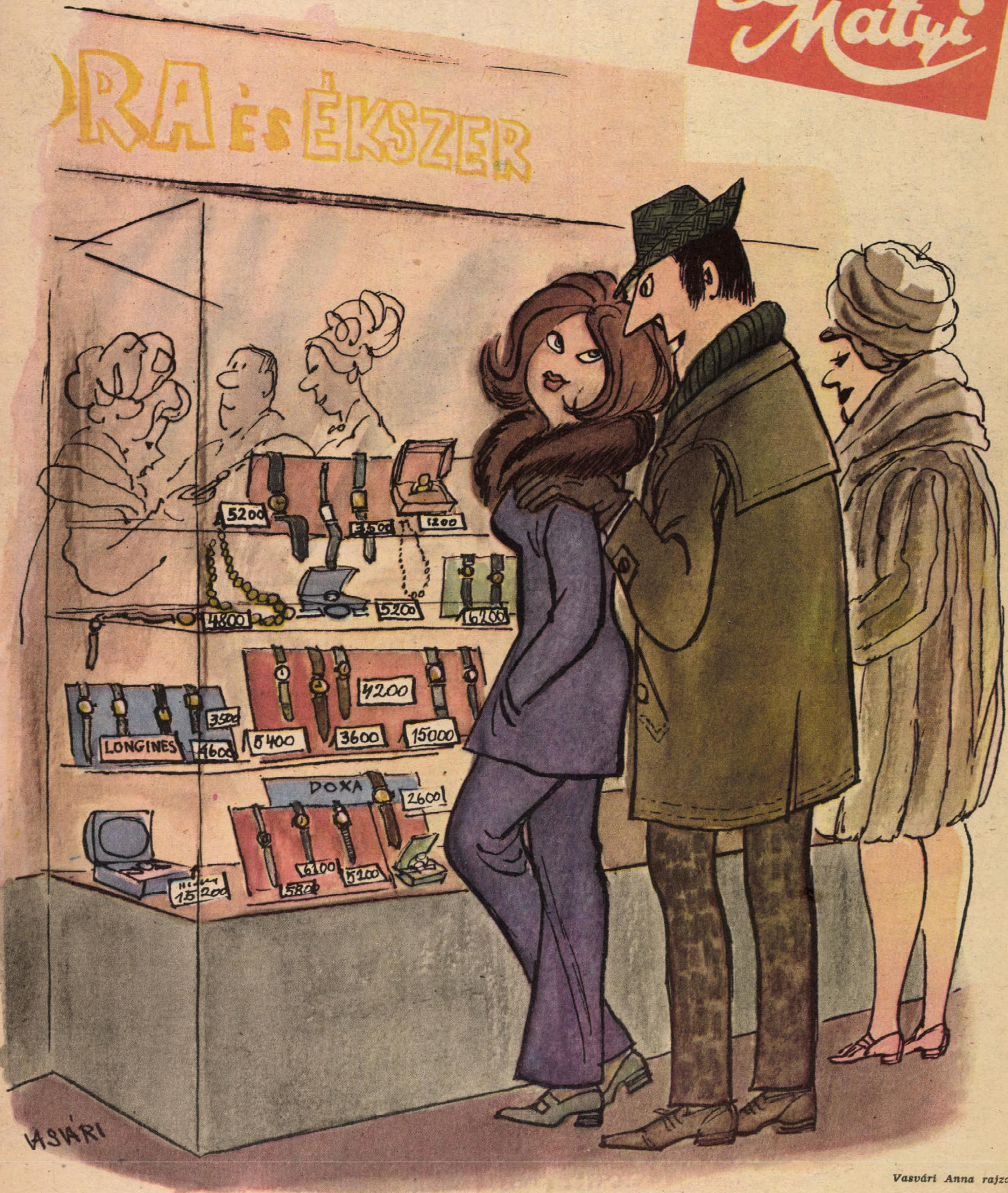
RA ÉS ÉKSZER
5200
3500
1200
5200
4800
6200
4200
3500
LONGINES
4600
8400
3600
15000
DOXA
2600
6100
5200
5800
15 200
VASVÁRI

Vasvári Anna rajza

— *Látja, Mancika, ha elég pénzem volna, most szerezhetnék magának egy jó órát...*

KEDVES LUDAS!

KÜLÖNÖS FELSZÓLÍTÁS

Különös felszólítást kaptam az Elegancia Ktsz-től. Közölték velem, hogy 1969. május 2-án 41 173 szám alatt egy kiskosztümöt és egy blúzt rendeltem s amennyiben az említett ruhadarabokat 15 napon belül nem váltom ki, követelésüket peres úton fogják érvényesíteni.

A dolog lényege, hogy én ilyen kiskosztümöt, pláne blúzzal, soha életemben nem rendeltem a Ktsz-nél, és legfeljebb jót nevettem volna a perrel fenyegető felszólításon, csakhogy...

Csakhogy a feleségem is fenyegetőn kezdett méregetni, amikor a különös felszólítást megkaptam. Meg kell jegyeznem, hogy nejem nem féltékeny természetű, de ha egy férj olyan levelet kap, amelyből az derül ki, hogy női kiskosztümöket rendel a felesége tudta nélkül, azt jogi nyelven tárgyi bizonyítéknak szokták nevezni. Persze, nyomban felhívtam az Elegancia Ktsz-t, ahol elnézést kértek, mire nejem megnyugodott.

Szeretnék viszont a szövetkezetnek segíteni abban, hogy megtalálja a valódi címzettet. Ezért felkérek mindenkit, aki ezt a néhány sort elolvassa, hogy Fülöp nevű ismerőseinek hívja fel rá a figyelmét. Feltételezhető ugyanis, hogy a kátéesz minden budapesti Fülöpöt kiírt a telefonkönyvből és az enyémmel azonos felszólítást küldött ki részükre. Ez a cikk bizonyíték gyanánt szolgál ártatlanságuk mellett, és nem keverednek gyanúba a feleségük előtt, úgy, mint én.

Legfeljebb az a Fülöp nem jelentkezik, aki a kiskosztümöt és a blúzt megrendelte...

Fülöp György

A SZÁMOKKAL MINDIG BAJ VAN...

A november 20-án megjelent 47. szám 12. oldalán a „Sok kicsi sokra megy" című viccüknél egy kis számolási hiba van.

6103 darab 3 pennys pénzdarab = 18 309 penny.

18 309 penny: 12 (1 shilling = 12 penny) = 1525 shilling, 9 penny. 1525 shilling: 20 (1 font = 20 shilling) = 76 font 5 shilling. Az eredmény tehát nem 78 font 15 shilling és 9 penny, hanem csak 76 font 5 shilling és 9 penny.

Nem lehetne a szerkesztőségtől a differenciát angol pénzben megkapni? Ilyen számolási hibát a mindent kifigurázó Ludas nem követhet el!

Salamon Gyula
Budapest

Sajnos, elkövettük... (A szerk.)

KRAJCÁROS ÜGY

Kutatóintézetünk, fennállása óta a legszorosabb munkakapcsolatban van a METRIMPEX Vállalattal. Ebből kifolyólag az év elején, egy nagy értékű megrendelés elszámolása során, 3,64 Ft illeték átutalása vált esedékessé. Annak ellenére hogy ezt a „jelentős tartozást" másnap rendeztük — amit a METRIMPEX-nél igazoltunk is —, két héttel később sürgetést kaptunk az összeg átutalására. Talán érthető a megdöbbenésünk, amikor ezek után négy hónappal a METRIMPEX import-ügyintézőjétől rövid értesítést kaptunk, hogy soron kívüli megbízásunknak addig nem tesznek eleget, amíg a két ízben sürgetett 3,64 Ft illetéket be nem fizetjük. Megjegyezzük, hogy több százezer forintos importmegrendelések teljesítéséről volt szó, melyeknek csak az illetéke is — rendben elszámolva — több ezer forintos összegeket tett ki.

Kérdeznénk tisztelettel, mi lehet a véleményük az ilyen kereskedelmi ügyintézésről?

Tárnok Éva
osztályvezető
Méréstechnikai
Központi Kutató Laboratórium

FOTÓZZON A LUDASNAK!

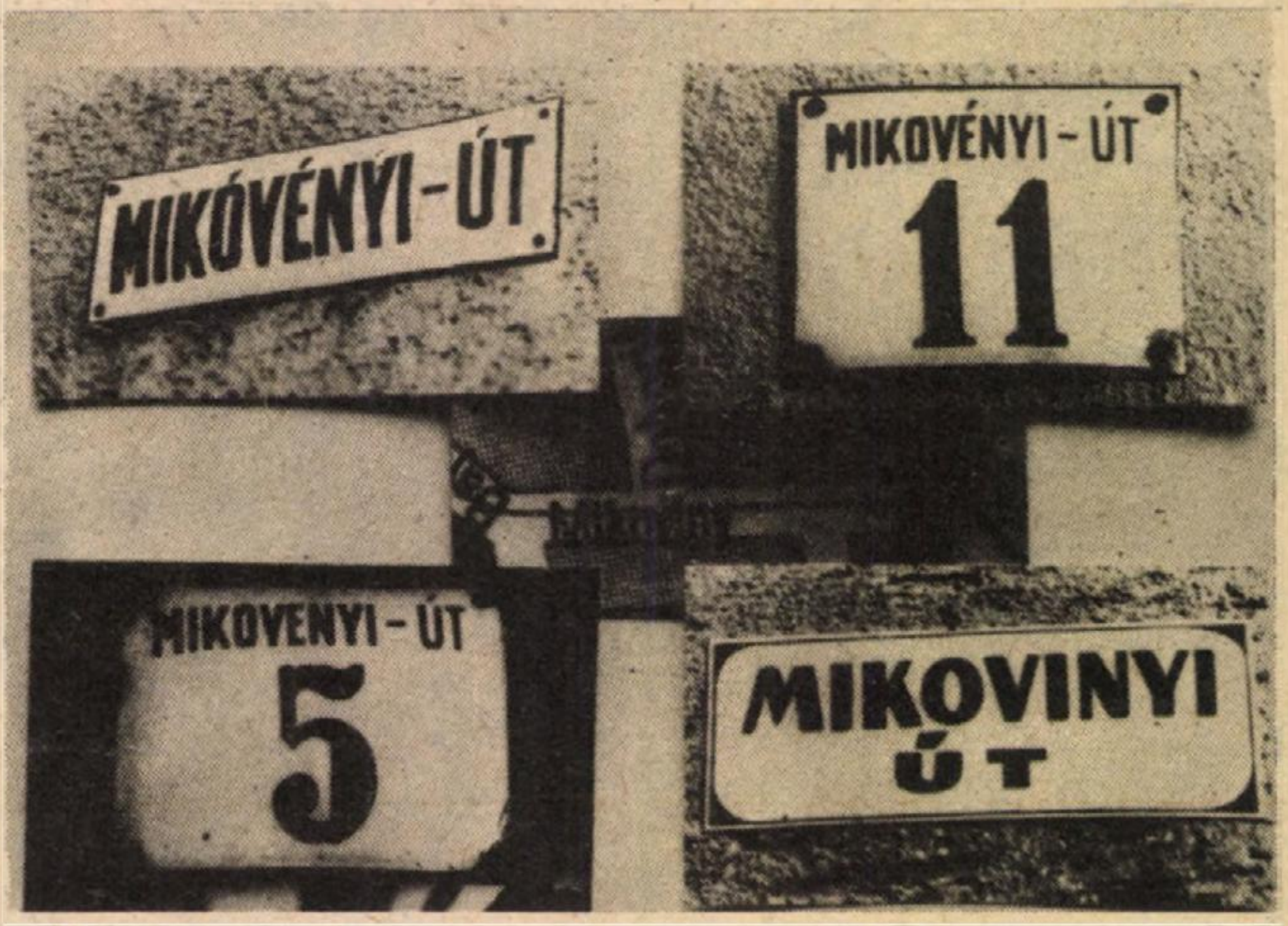

Egy soproni utca nevének négy variációja az utcanév- és házszámtáblákon — és az ötödik variáció a Kartográfiai Vállalat által kiadott várostérképen. Melyik vajon az igazi?

(Beküldte: Kungl János és Várkonyi László, Sopron)

CSAK RÖVIDEN!

A mi otthonunkból, sajnos, hiányzik „a családi tűzhely melege"! Hiába keresünk ugyanis hónapok óta egy teatűzhelyet, vagy egy kisméretű asztali tűzhelyet („magyarul" sparheltot), sehol sem lehet kapni!

Jámbor László
Bp. II/a., Kerényi F. u. 22.

Fénymérőm május első napjaiban elromlott. Visszavittem az OFOTÉRT 18-as számú pécsi boltjába, ahol vásároltam. Megígérték, hogy felküldik Budapestre, a Fotó-Optika Ktsz-hez, és hat héten belül visszakapom majd, megjavítva. Azóta nem hat hét, de hat hónap is elmúlt már, de a fénymérőt még mindig nem kaptam vissza, hiába reklamáltam számtalan esetben!

Szomják Tibor
Pécs, Mártírok u. 42

Egyéves kisgyereknek vagyok a sok gonddal küzdő mamája. A legtöbb gondot kereskedelmünk okozza: a gyermekholmik beszerzése nem gyerekjáték minálunk. A pillanatnyi hiánycikklistámon szerepel például:

- *a) Krepp vagy flór harisnyanadrág, 1-es és 2-es méret;*
- *b) Kötött nadrág (lastex van, de az télre vékony!);*

Mai
Hiánycikk:

- *c) Gyermekpaplan;*
- *d) Atlétatrikó;*
- *e) Sapka, amely — nagyon praktikusan — sállal van egybekötve.*

Lehet, hogy mire soraim megjelennek a lapban, egyik vagy másik holmi, az említettek közül, megjelenik a boltok polcain. De szinte biztos, hogy akkorra már egyéb gyermekholmik iratkoznak fel a hiánycikkek listájára! Ez, sajnos, tapasztalat!

E. L.-né
Budapest

TÖBB FÉNYT!

Egy novemberi hétköznapon, a Nyíregyháza—Budapest főútvonalon, a kora esti órákban, Nyíregyházától Debrecenig figyeltem a kerékpárosokat.

Összesen 27 kerékpárt számoltam meg.

Ebből lámpával és macskaszemmel volt ellátva	3
csak lámpával	2
csak macskaszemmel	4 kerékpár.
Se lámpa, se macskaszem nem volt	18 kerékpáron.
Kilenc lovasszekeret is láttam. Ebből szabályszerűen kivilágított	3
két kerék között „elrejtett" viharlámpával felszerelt	2
világítás nélküli szekér	4 volt.
Igazoltató rendőrőrszem vagy URH-kocsi száma:	0.

Az első és egyetlen rendőrautót Szolnokon láttam. Az illetékesek figyelmébe egy Goethe-idézetet ajánlanék: „Mehr Licht!" És nagyobb ellenőrzést az országutakon!

M. É.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

A november 20-i számukban megjelent panasszal kapcsolatban közöljük: a Könyvtár dolgozói és vezetősége is sajnálatosnak tartja, hogy zenei részlegünk, fűtés hiányában, bizonytalan ideig zárva lesz. Gázfűtést kívánunk beszereltetni ebbe a részlegünkbe, s a kivitelezést általunk előre nem látott technikai nehézségek késleltetik.

Révész Ferenc igazgató,
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár

A Gyálról és Pestimréről Budapestre utazó dolgozók közlekedésének megjavítása érdekében ez év december 1-től az 54-es és 94-es autóbuszjáratok menetrendjét módosítottuk: a 94-es járatot 1 kocsival sűrítjük, továbbá csúcsforgalmi időben, munkanapokon, betétjáratként 154-es gyorsjáratot indítunk, csuklós kocsikkal. A 154-es autóbuszjárat az 54-es járattól eltérően az alábbi útvonalon haladva fog közlekedni:

Boráros tér — Soroksári út — Illatos út — Nagykőrösi út — Vöröshadsereg útja — Felleg u. — Bocskay u. — Pestimre v. á.

Reméljük, hogy intézkedésünkkel a dolgozók panasza megszűnik és utazási idejük lényegesen csökkenni fog.

Budapesti Közlekedési V.

A Salvus víz árával kapcsolatos panaszra a következőket válaszoljuk: A régi töltőüzem berendezése elavult, vállalatunk igen nagy költséggel új töltőgépsort vásárolt, ezeken azonban csak 7 dl-es palackokat lehet tölteni, viszont a költsége ugyanannyi, mint az egyliteres palackoké volt. Ezért nem lehet százalékos arányban megállapítani a 7 dl-es üvegekben forgalomba hozott Salvus víz árát. Fogyasztóinknak lényegében nem a víz árát, hanem a kiszerelési költséget kell megfizetni.

Gyógyáruértékesítő V.

Az október 30-i számban „Gödör" címen megjelent panasszal kapcsolatban közöljük, hogy a taszári napközi udvarán levő gödröt bekerítették, illetve betonlappal lefedték.

Csek József
a Járási Tanács VB. elnöke,
Kaposvár

KARAMBOL

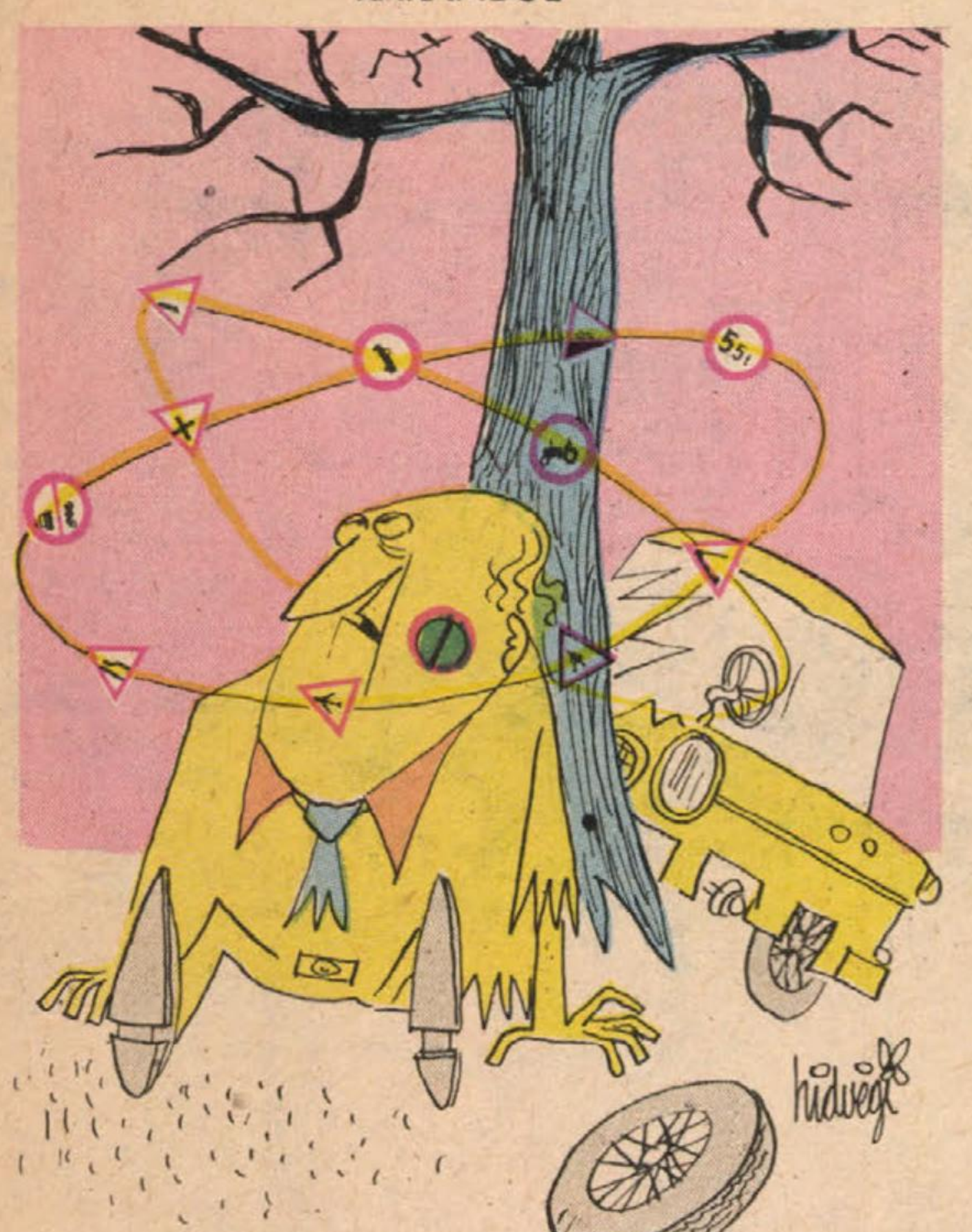

ORSZÁGÚTI VITA

Endrődi István rajza

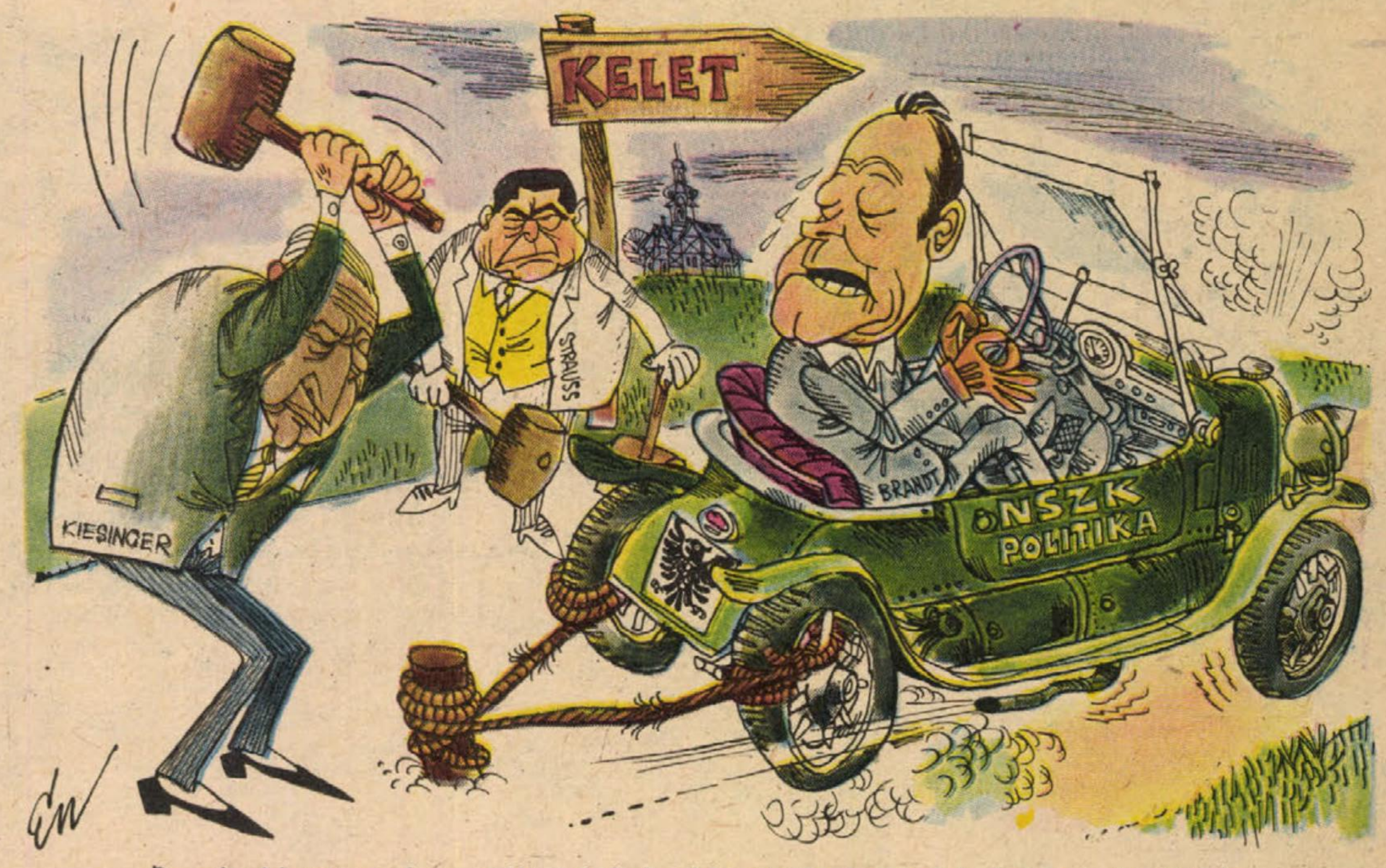

Brandt: Maguk csak ne szóljanak bele! Maguk ezzel a kocsival már levizsgáztak ...

A HANG

Sokan írtak már arról, hogy egyes üzletekben, hivatalokban minősíthetetlen hangon beszélnek a vevőkkel, az ügyfelekkel: türelmetlenül, indulatosan, durván. Mindnyájunknak volt már ilyen kalandja, amely után napokig nyaldostuk sebeinket. Szimbolikusan értem persze. A hang — ahogyan velünk beszéltek — még napokig a fülünkben csengett, a lelkünkben visszhangzott és csak nagy nehezen bevertük ki a megaláztatást. A durva hang néha fájdalmasabb, mint egy pofon. Sokkal tovább fáj és sokkal nehezebben felejtjük el.

Velem a következő történt a minap. Odahaza ültem, pontosabban: feküdtem, kezemben egy detektívregénnyel, amikor megszólalt bennem egy hang:

— Lógunk, apuskám, lógunk? Nem szégyelled magad?!

Bevallom őszintén, nagyon felháborodtam. Hogy jön ahhoz egy hang, hogy így beszéljen velem? És ráadásul apuskámnak szólított! Még szerencse, hogy nem hallotta senki. Nem hallotta senki, de én hallottam és olyan ideges lettem, hogy remegni kezdett a kezem és a gyomrom. Mégsem lehet ilyen hangon beszélni egy negyvenéves emberrel, akinek a tél dere már megüté a fejét. Lehet, hogy túlságosan érzékeny vagyok — minél idősebb az ember, annál érzékenyebb —, de nagyon fájt, hogy úgy beszélnek velem, mint egy taknyos kölyökkel, és már nem is tudtam, hogy mit olvasok, a betűk táncolni kezdtek előttem. És akkor a hang ismét megszólalt bennem:

— Nem hallod, hogy mit mondtam?! Rengeteg dolgod van és te itt heverészel?

Kérem, ilyen régen nem volt. Egy belső hang sosem merészelt volna így beszélni az emberrel. Annak idején egy ilyen hangot úgy rúgtak volna ki a lelkiismeretből, hogy a lába se érte volna a földet. De most? Most mindent megengedhet magának. Még szerencse, hogy a szobában nem voltak külföldiek, nem hallhatták, hogyan beszél velem ez a hang, nem tisztelve koromat és rangomat, ami van, mert ugye, ezalatt a negyven esztendő alatt mégiscsak elértem valamit. Ha nem is sokat, de valamit. S akkor jön ez a hang és beleszól az életembe és megaláz.

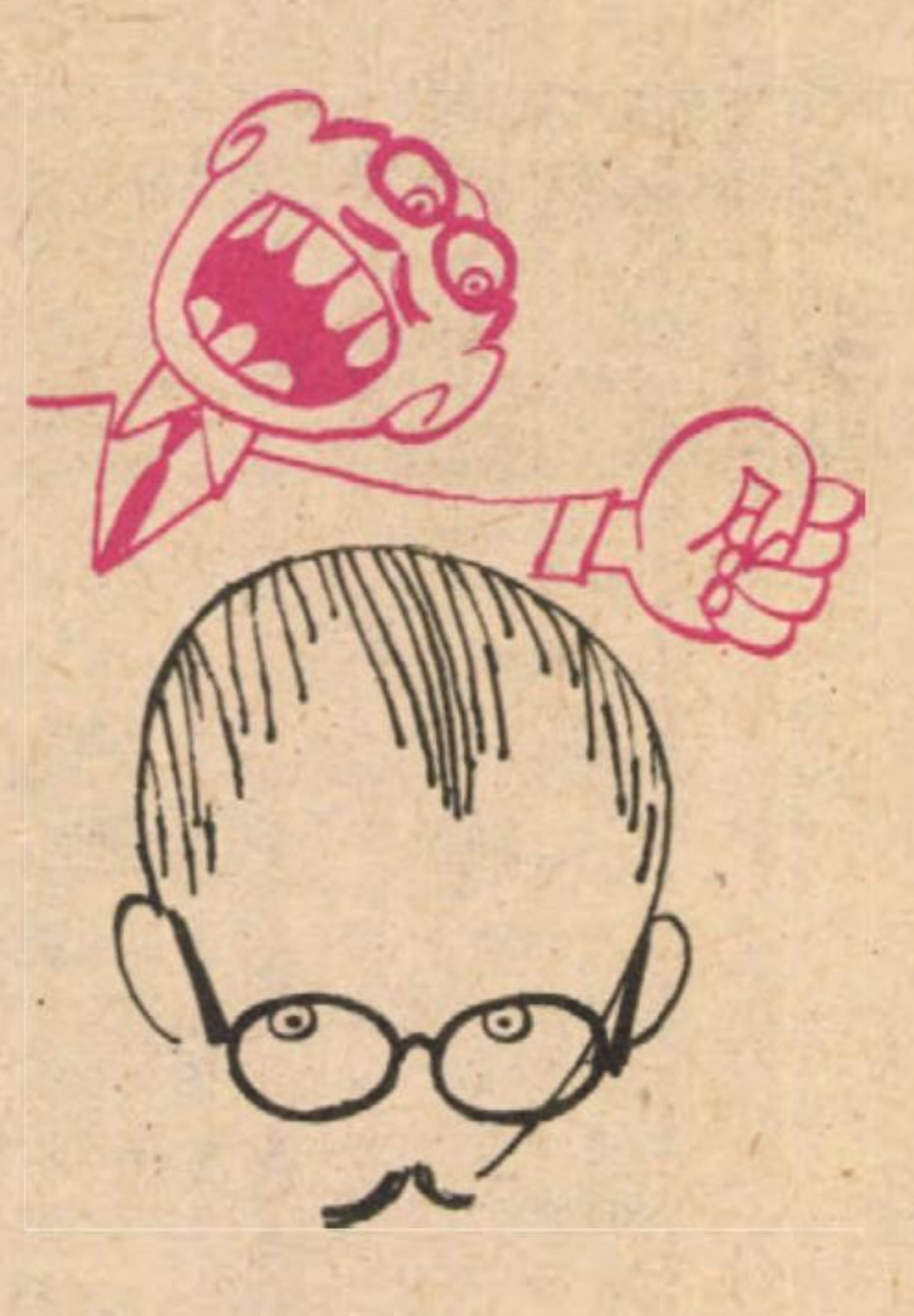

— Süket vagy? — szólalt meg bennem újra. — Én még ilyen süket pasast nem láttam! Rengeteg dolga van és ő detektívregényt olvas! Jól meg kéne rugdosni!

Bizonyisten elment a kedvem az olvasástól, pedig épp egy izgalmas résznél tartottam: a gyilkos körül már szorult a hurok. De ki tud ilyen körülmények között olvasni? A hang, amely megszólalt bennem, elvette a kedvemet az olvasástól és szomorúan bámultam magam elé. Hát ide jutottunk! Így beszél bennem egy hang, amikor én — mint minden ember — szeretetre vágyom. S minél öregebb vagyok, annál jobban vágyom a szeretetre. De hogyan várjam el másoktól, hogy szeressenek, ha már az én belső hangom is így beszél velem. Ha már én is így beszélek magammal. Micsoda idők, micsoda idők! Nem hiszem, hogy Nyugaton egy hang így beszélne az emberrel. Ott biztosan azt mondja:

— Mr. Smith, engedje meg, hogy figyelmeztessem, alighanem elérkezett az idő, hogy munkához lásson, no persze, ha kedve van hozzá. Távol áll tőlem, hogy sürgessem és a zavarásért ismételten bocsánatot kérek.

Ez igen! Így kell beszélnie egy hangnak. De mi még nem tartunk itt. Sajnos. Nálunk egy hang mindent megengedhet magának. Úgy beszélhet az emberrel, ahogy csak akar és az a hang, ahogyan beszél! Rettenetes! S mit lehet ellene tenni? Semmit. Légfeljebb írhatok egy cikket a Ludas Matyinak és elpanaszolhatom, hogy milyen minősíthetetlen hangon beszélnek egy dolgozóval, a saját lakásában, a saját lelkiismeretében.

Kisvártatva ismét megszólalt bennem a hang. Kedvesen, udvariasan tisztelettel:

— Bátorkodom megkérdezni, óhajt munkához látni?

Így mindjárt más, nem? Miért nem így kezdte? Nagyon sok múlik a hangon, vagyis azon, ahogyan az emberrel beszélnek. Rögtön válaszoltam is neki:

— Kuss!

Aztán tovább olvastam a detektívregényt. Épp ott tartottam, hogy a gyilkos bemászott a nyomozó ablakán ...

Mikes György

PESTI CSODA

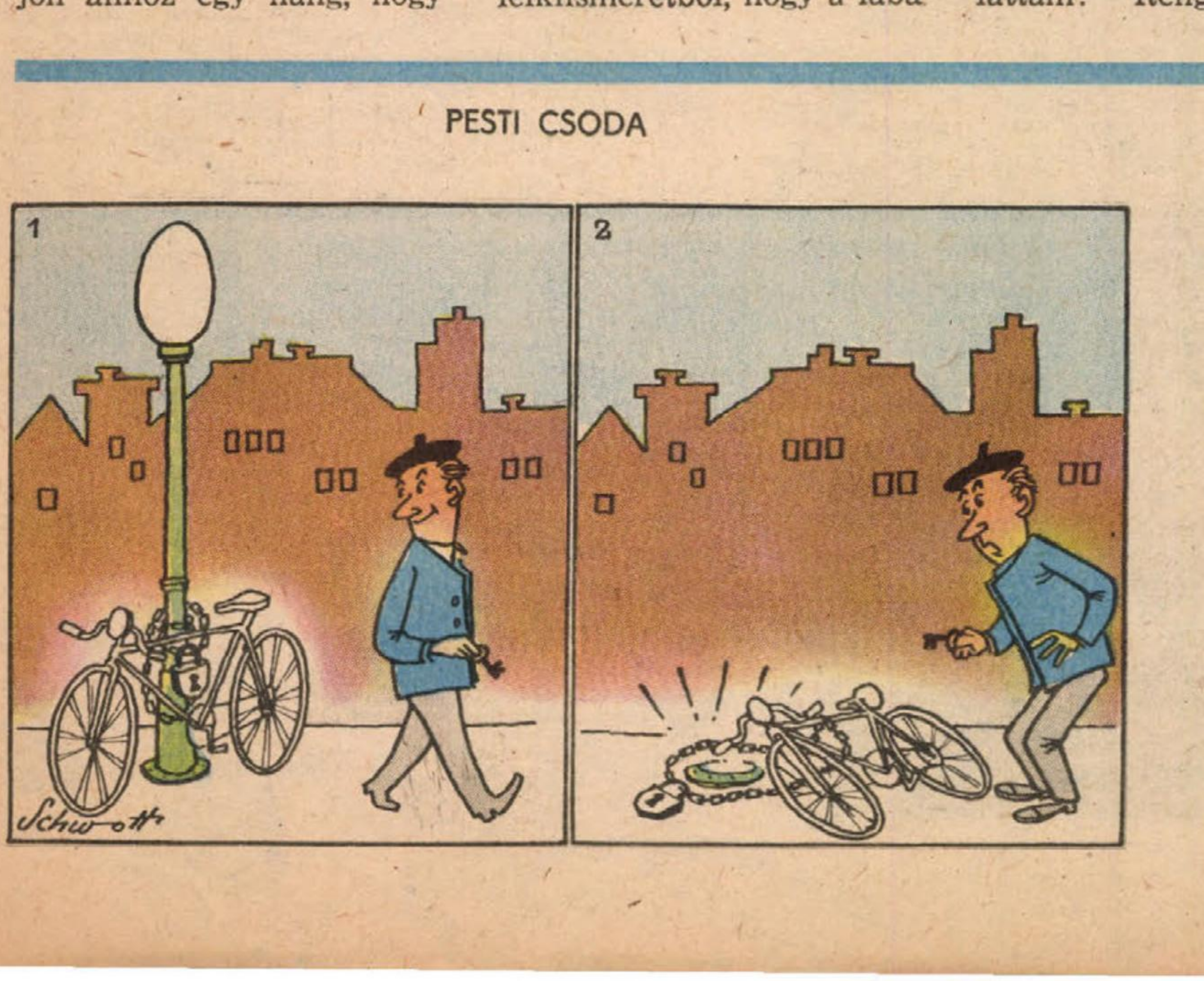

GYENGE MUNKAERŐ

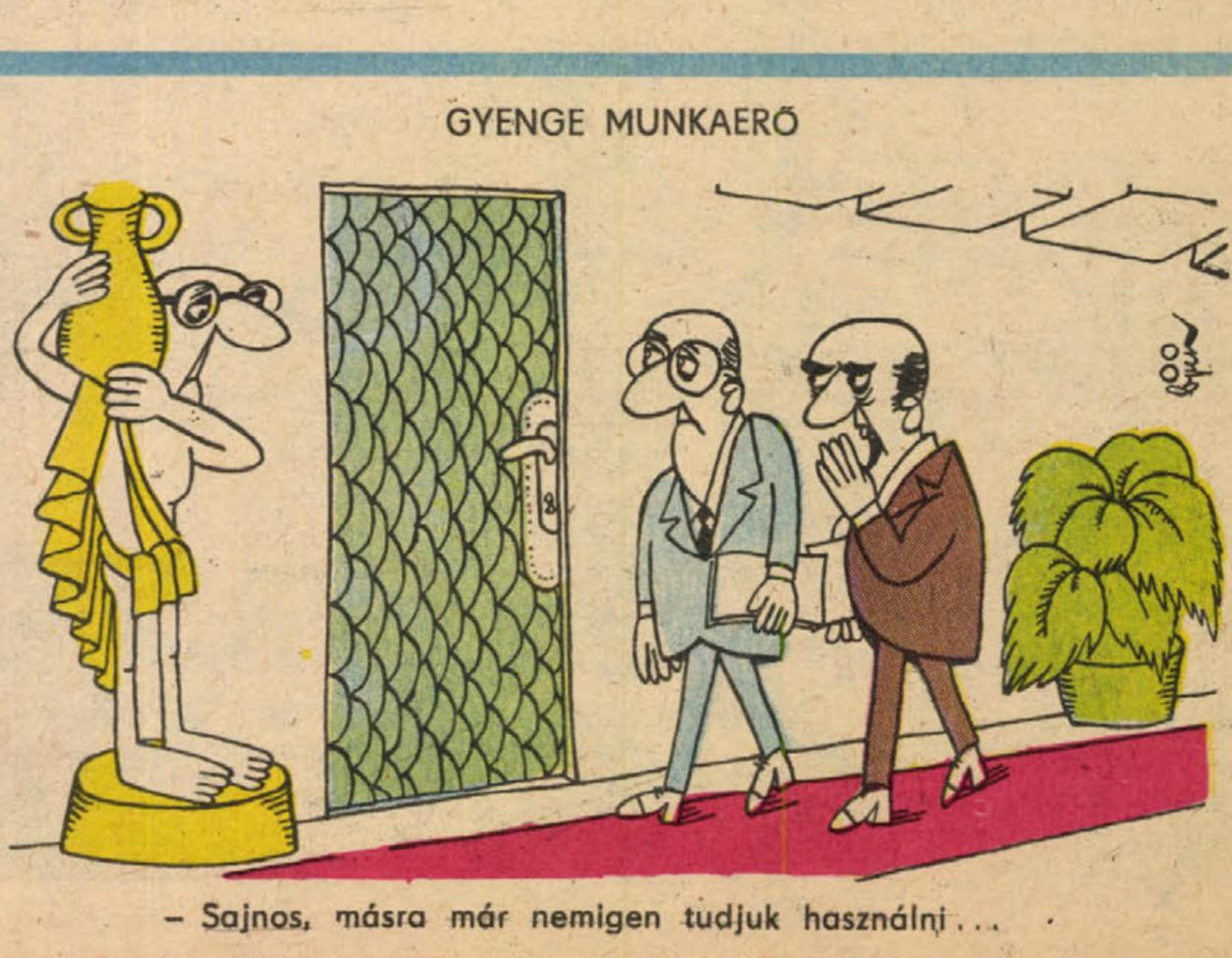

– Sajnos, másra már nemigen tudjuk használni ...

NYITOTT UTCAI TELEFON

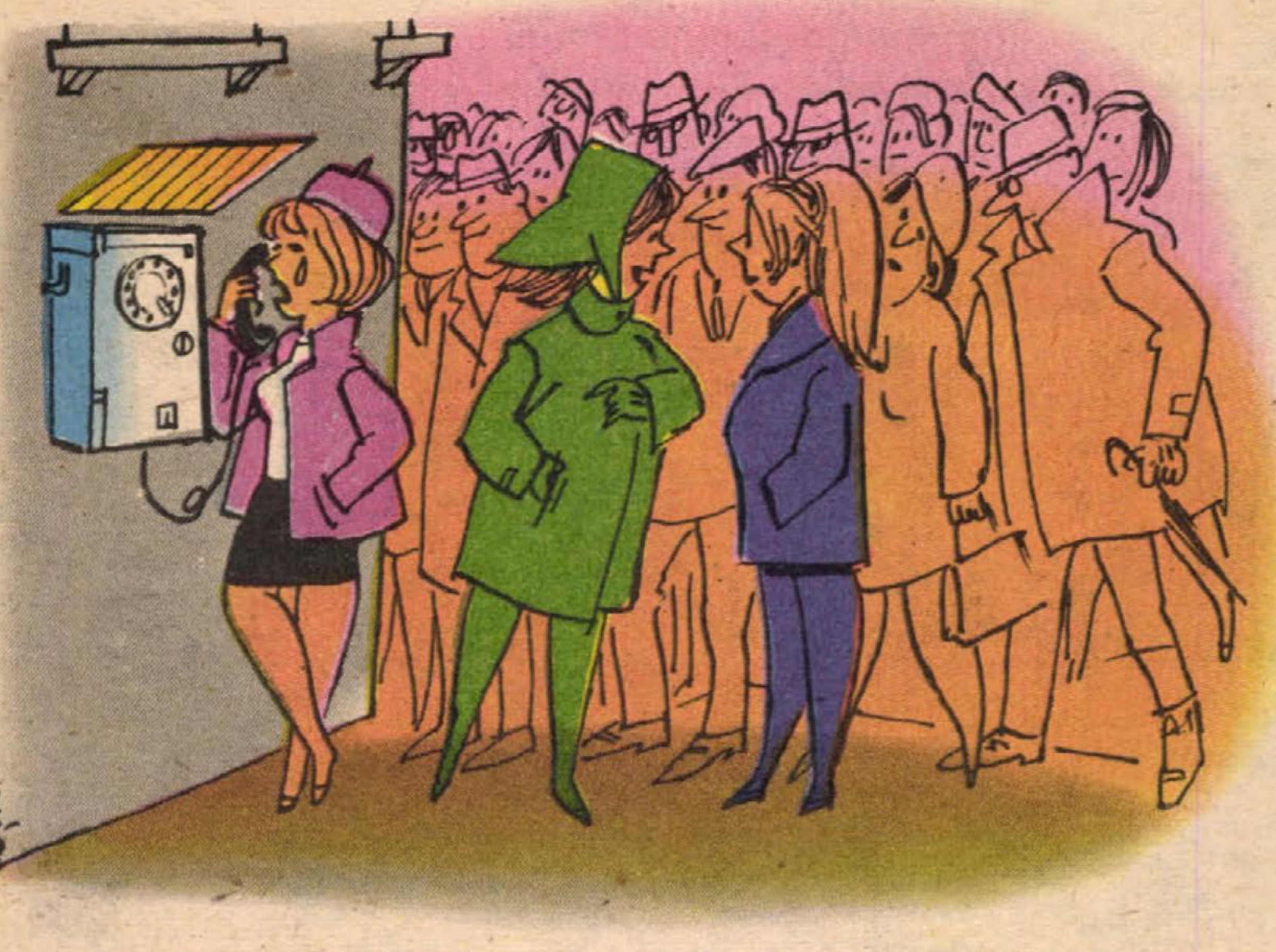

– Azt mondja, hogy a legszebb éveit rápazarolta...

IGAZGATÓI ÉRTEKEZLET

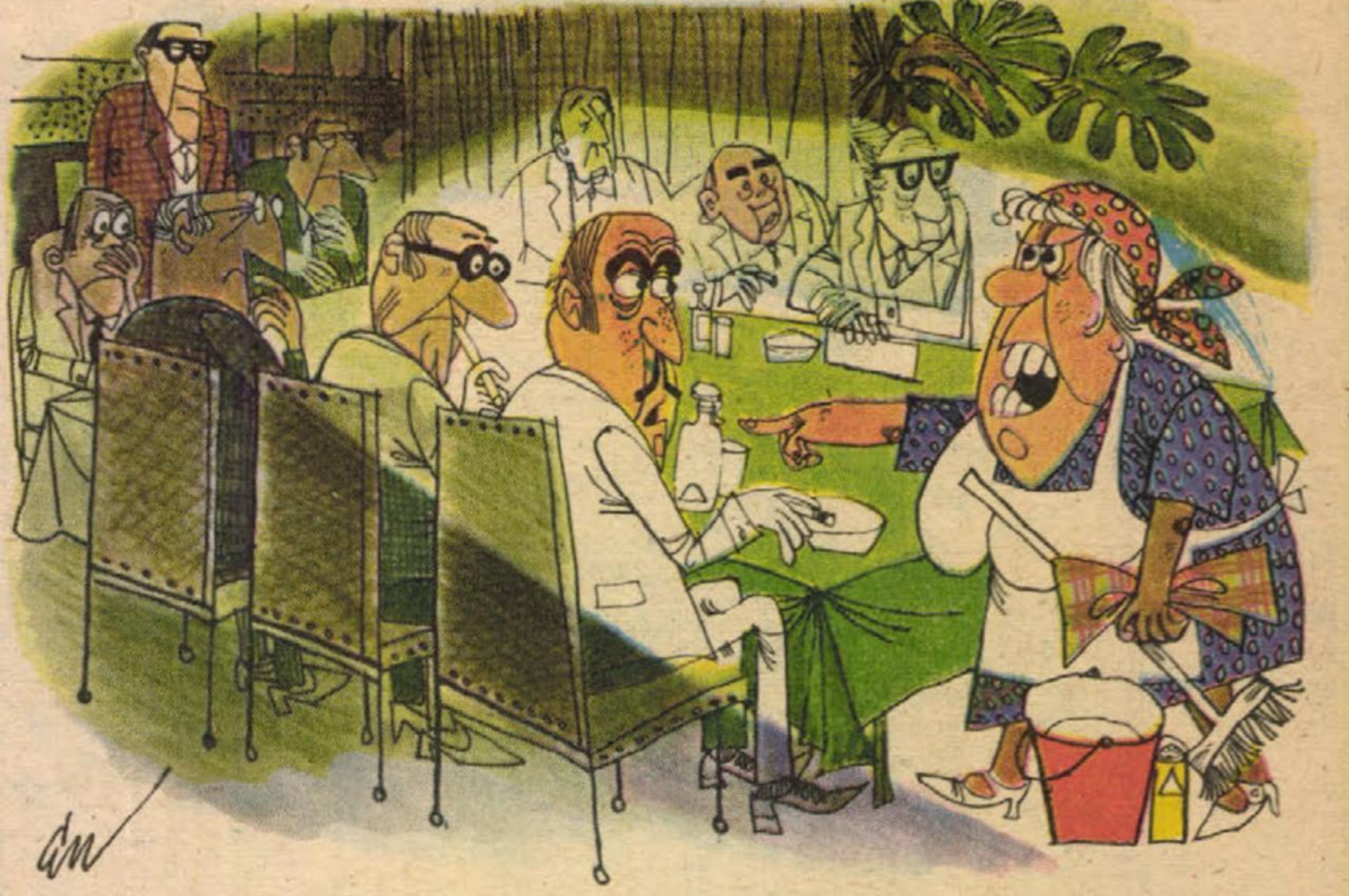

– ...és aki nem a hamutartóba hamuzik, az veheti a munkakönyvét és mehet!...

HAJHÁLÓ

Hogy én most a háromsarkos női hajhálóval, magyarul hajneccel foglalkozom, annak egyszerű oka az, amire általában azt mondják, hogy kinyílik a bicska az ember zsebében. Az én bicskám most például éppen az „Erika” nevű háromsarkos női hajháló miatt nyílt ki a zsebemben. Bementem az illatszerboltba és vásároltam egyet. Rá van írva, hogy: „Ondolálás után nélkülözhetetlen. Kézzel hurkolt, kiváló minőség. Gyártja: Nemez és Rostfeldolgozó Háziipari Szövetkezet, Budapest.” Rá van még nyomtatva a borítékra, amelyben az aprócska hajháló meghúzódik a fogyasztói ár is. Mégpedig így: „Fogy. ár: 7.70”. Fölébe írták viszont tintával, hogy 14, és annyit is fizettem érte.

Valóságos oknyomozást folytattam, hogy miért lett 7.70-ből 14 forint? Először egyszerűen azt mondták, hogy „hja, kérem, ez IV. kategóriába tartozó szabadáras cikk.” Később egy szakmabeli szakember megmagyarázta, hogy 1968. január 1-én emelkedett az ára 7.70-ről 12 forintra, majd 1969. január 20-án 14 forintra. Mondhatnám azt is, hogy amennyi háromsarkos női hajhálót én „elfogyasztok”, az nem befolyásolja túlságosan a költségvetésemet. Ám, ha az elvre gondolok, akkor mégiscsak kinyílik az a bizonyos bicska a zsebemben. Nem a majdnem száz százalékos áremelés miatt, hanem mert azt kutattam, hogy miként hatott vajon ebben a jelentéktelen árucikkben a piaci verseny? Először arra gondoltam, hogy az említett szövetkezetnek a monopolcikkéről van szó. Az én derék szakmabeli szakemberem viszont arról informált, hogy ez korántsincs így. Van még másféle háromsarkú hajháló is, ami ennek a konkurrenciája lehetne, de annak az ára is 14 forint. Sőt az NDK-ból importált és ritkán kapható Anett nevezetű hajhálónak is 14 forintban állapították meg az árát, pedig az importnak az lett volna a célja, hogy konkurrenciaként jelentkezzék a hajháló-piacon. Úgy látszik, ennél az árucikknél nem működik a piac mechanizmusa. Kialakult az egységes 14 forintos ár!

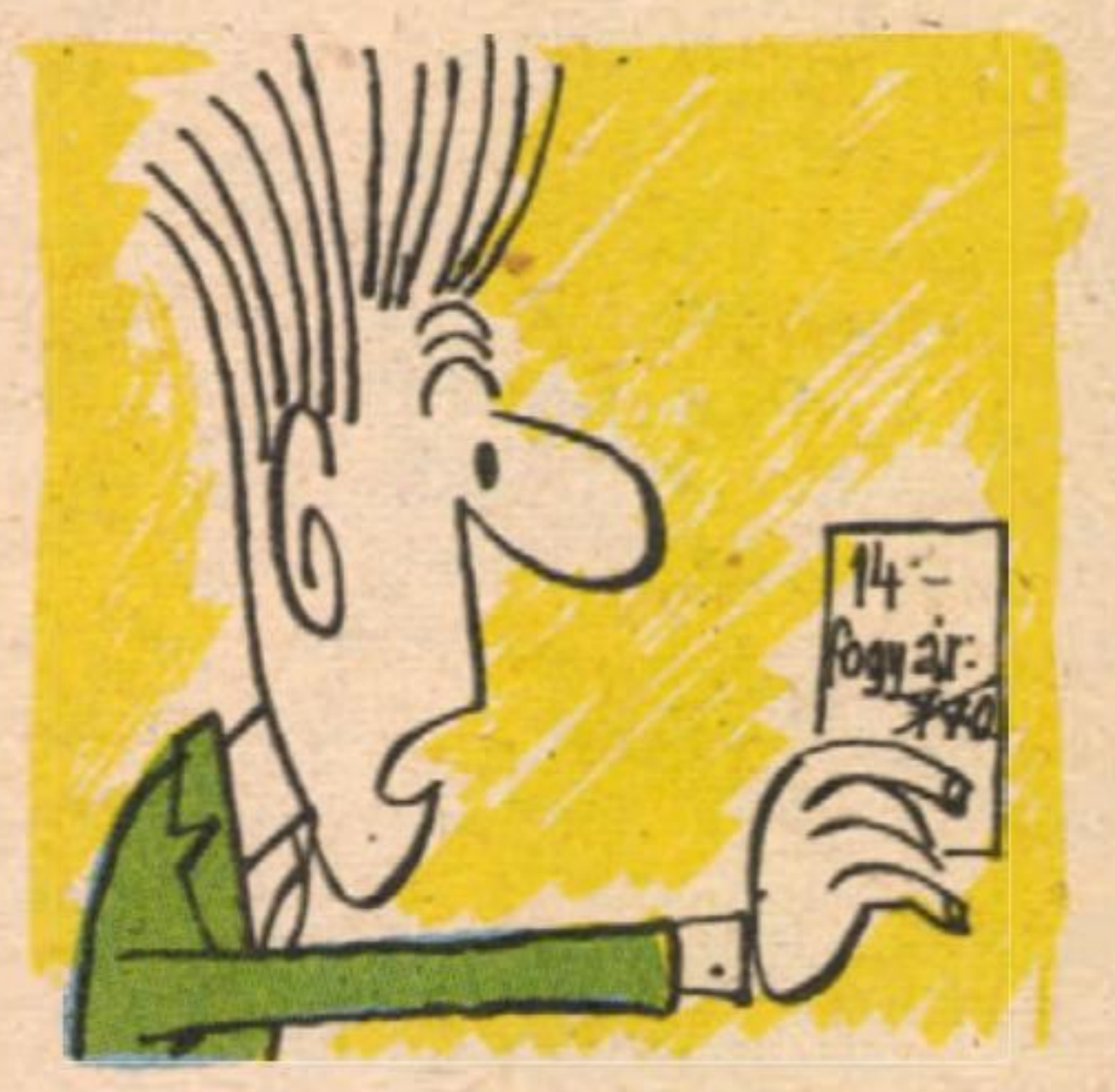

Nem tudom, hogy milyen nagy üzlet ez a nyereségrészesedés növeléséhez, vagy mennyire indokolt ez a majdnem száz százalékos emelés, ami az Erika női hajhálónál fennáll, de tulajdonképpen nemcsak a hajhálóról van szó, amikor a hajhálóról van szó. Az is lehet, hogy teljesen indokolt a hajháló árának ilyen jelentős felemelése. De engem és velem együtt a vásárlókat ne cukkolják azzal, hogy a régi fogyasztói árat piros betűkkel nyomva rajta hagyják a zacskón, majd kézzel kijavítják a duplájára és ezzel még erélyesen figyelmeztetnek is az áremelésre.

Az elmúlt két évben talán futotta volna a 14 forintos árból új zacskóra is! Hogy legalább ne pukkadjon meg az ember...

Földes György

KRITIKA

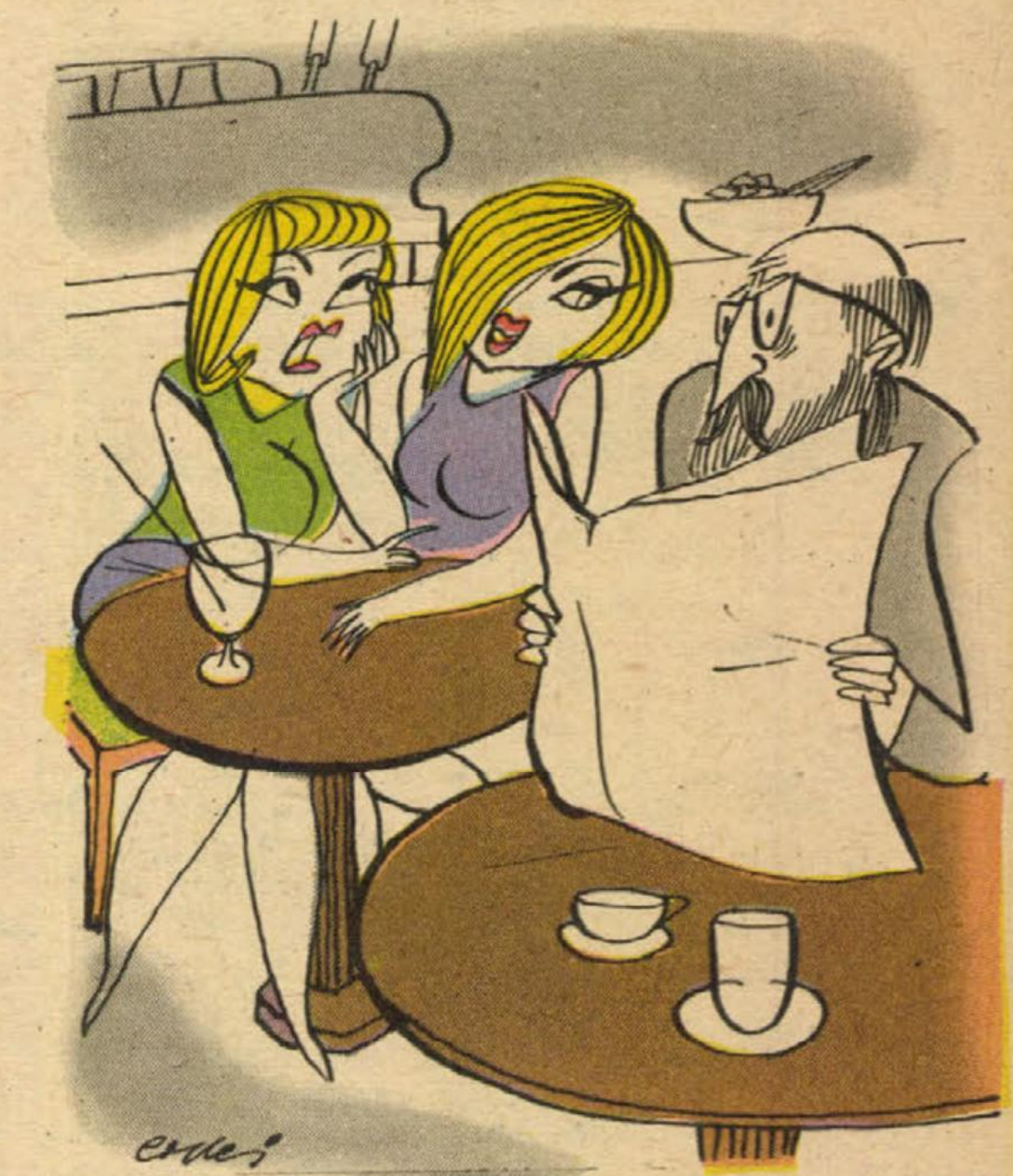

– Ez az alak nem érzi, hogy már egy kicsit öreg a szakállhoz?

LELEMÉNYES ASSZONYKA

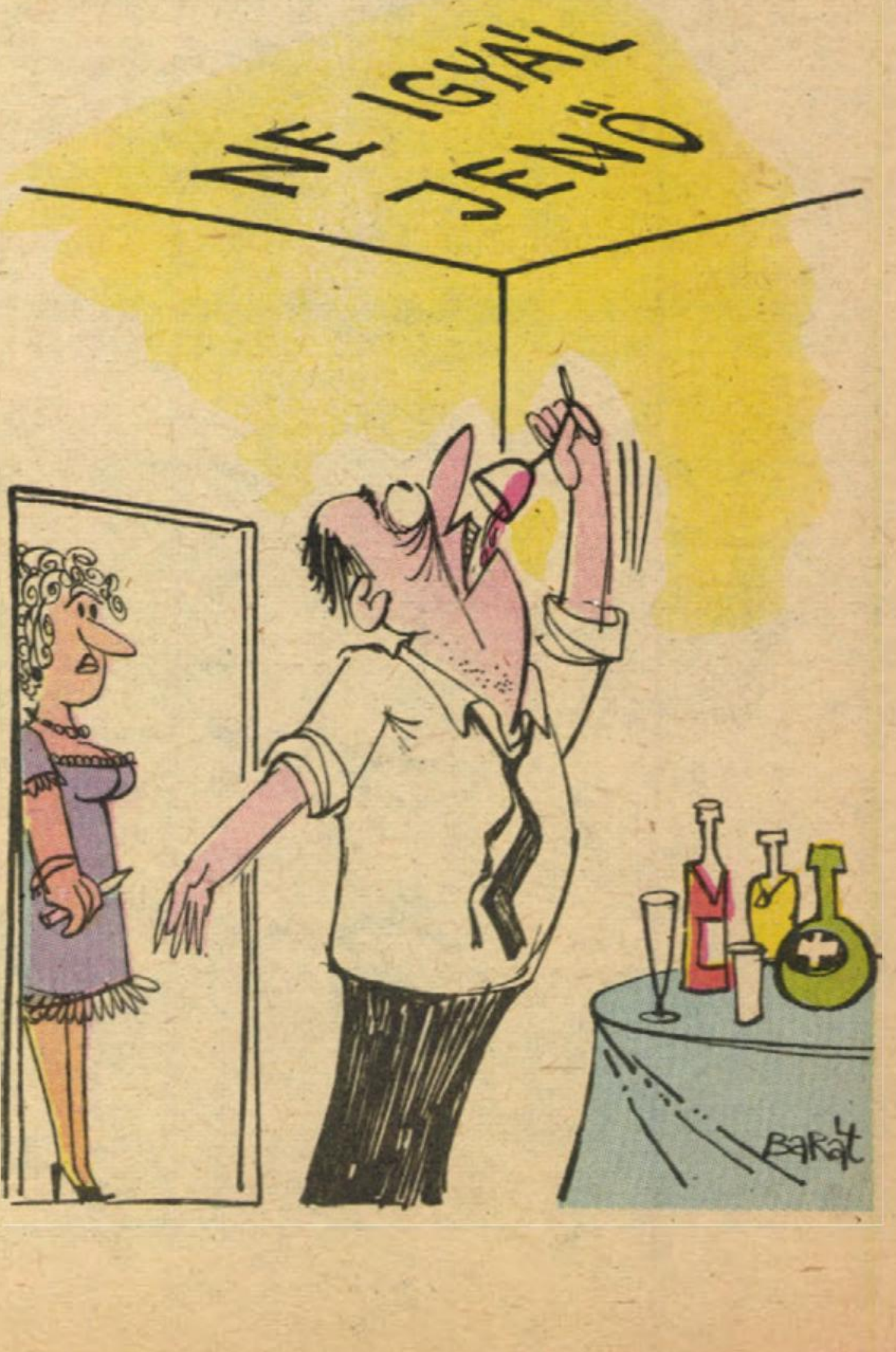

ÁTKELÉS A ZEBRÁN

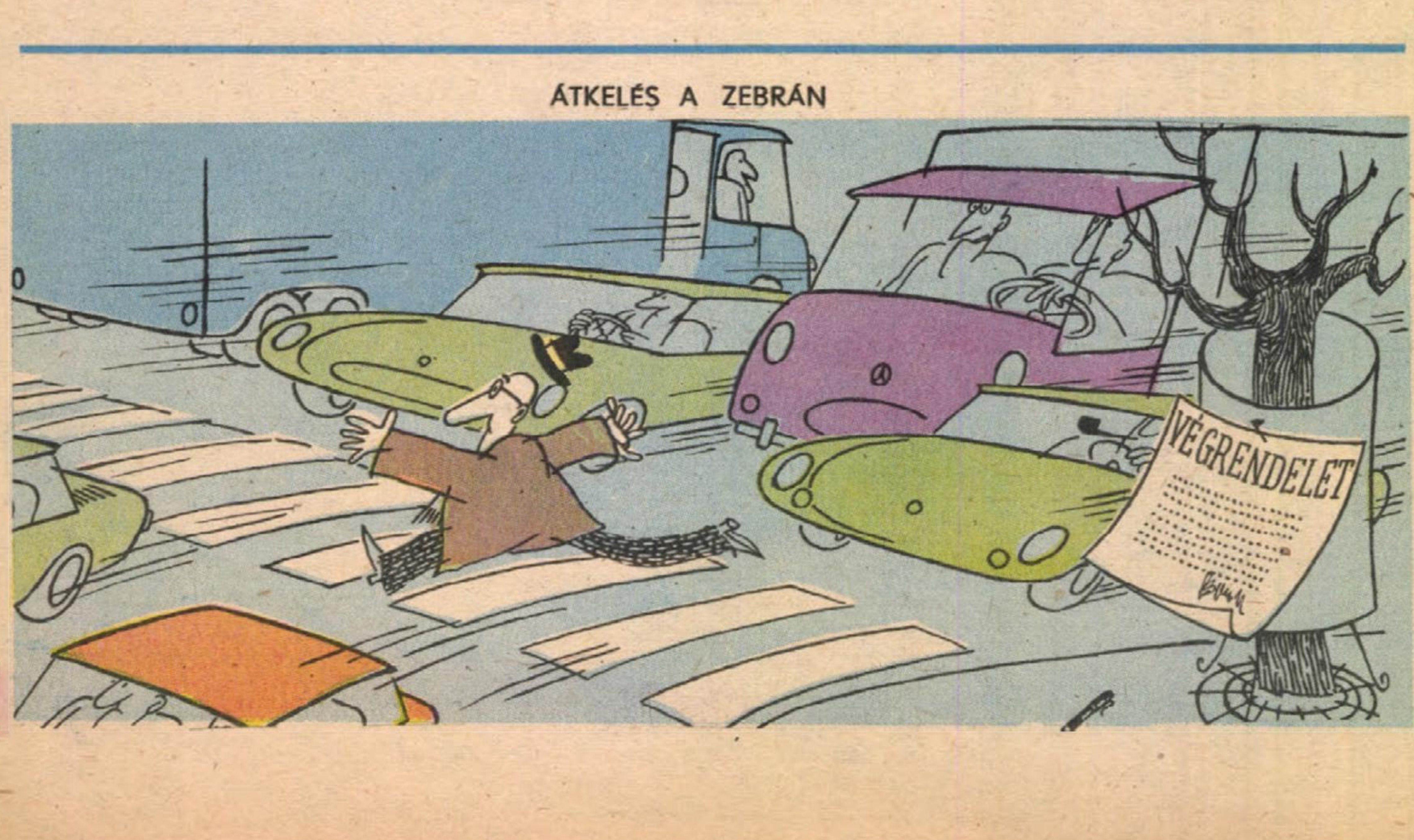

REKLAMÁCIÓ

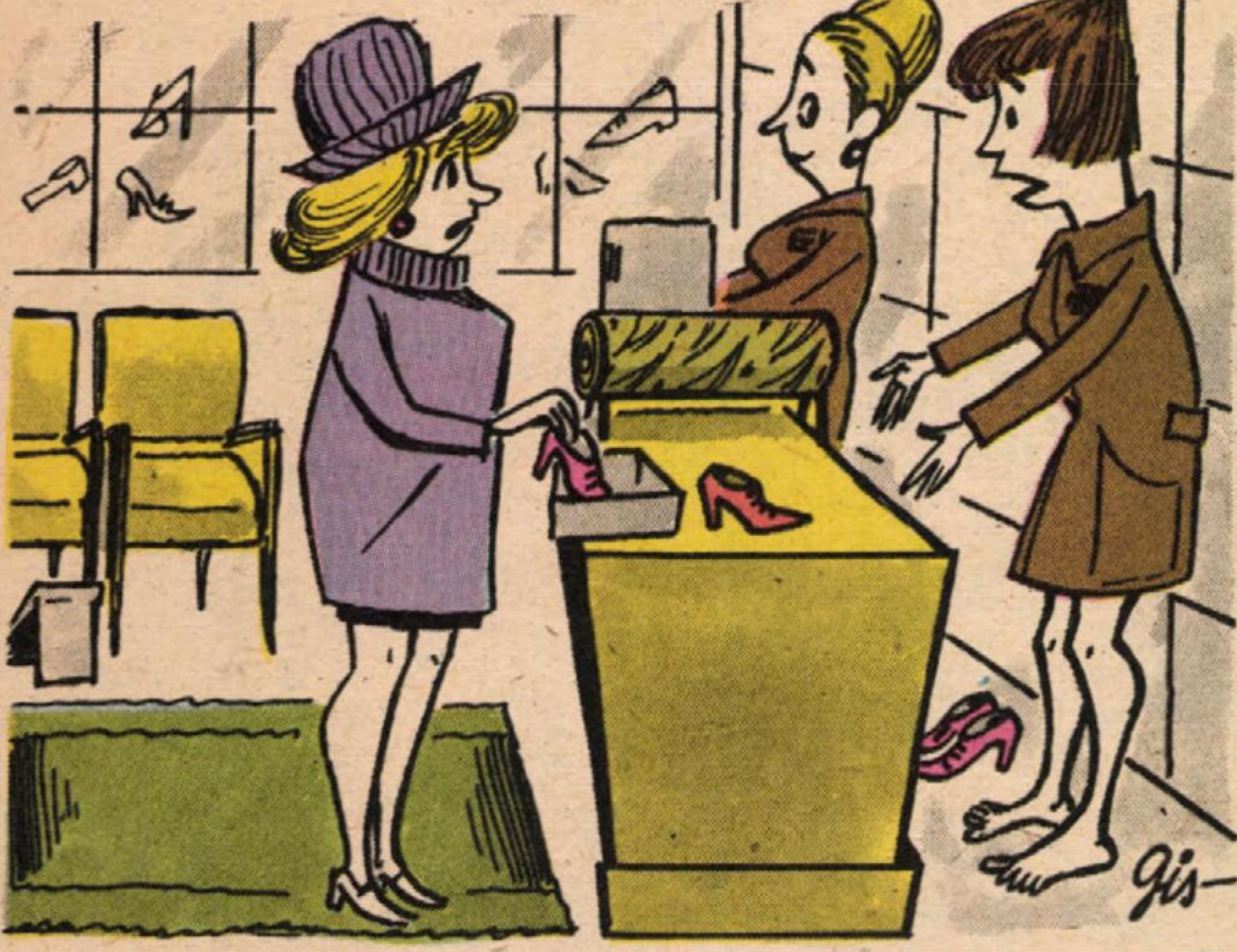

– Csodálkozom, kedves vevő. Még senki sem panaszkodott erre a cipőre. Én is ezt hordom!

VIZSGÁLAT A PENTAGONBAN

Hegedűs István rajza

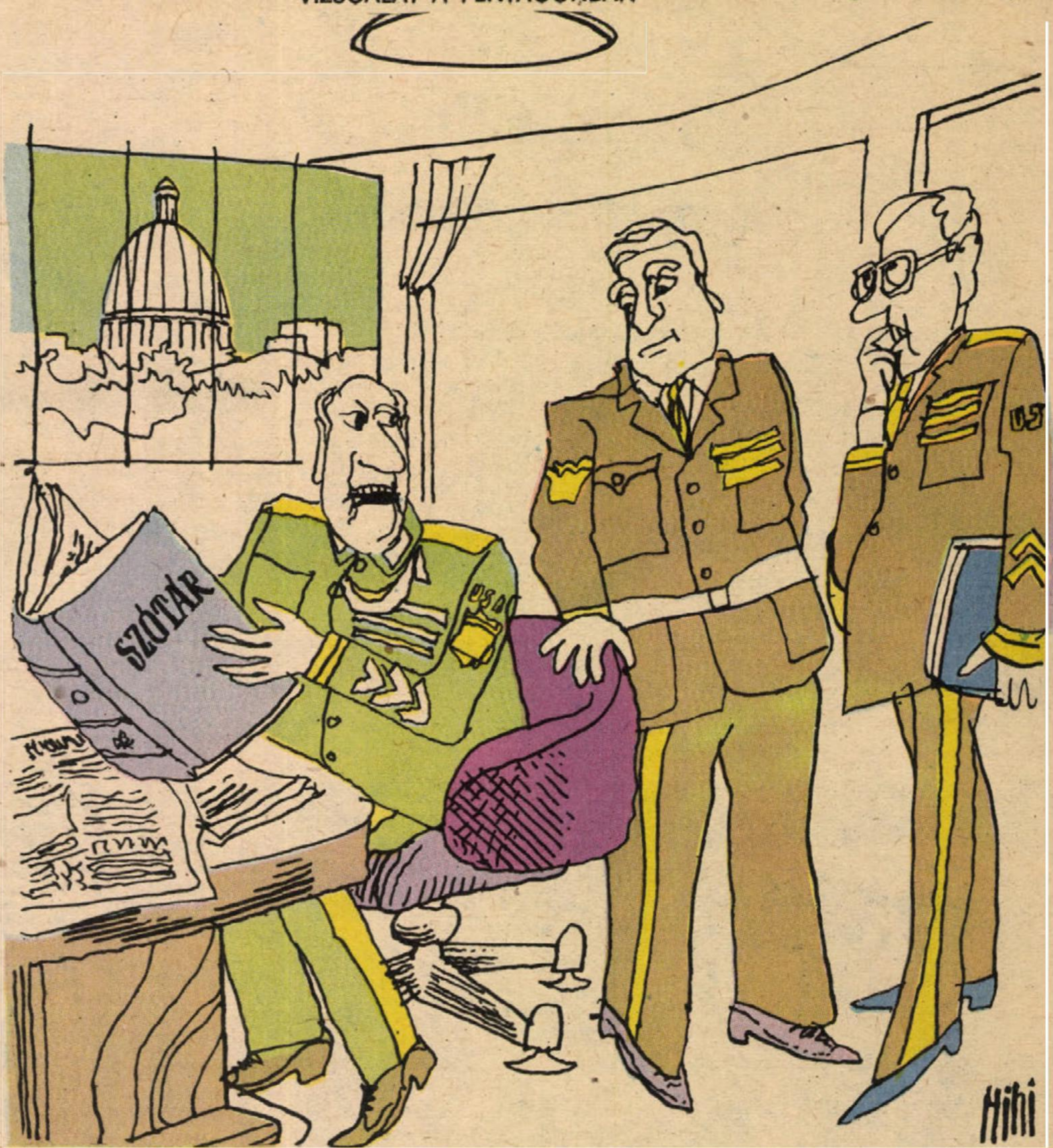

– Nem tudtok valami finomabb kifejezést a tömeggyilkosságra?

NOSZTALGIA

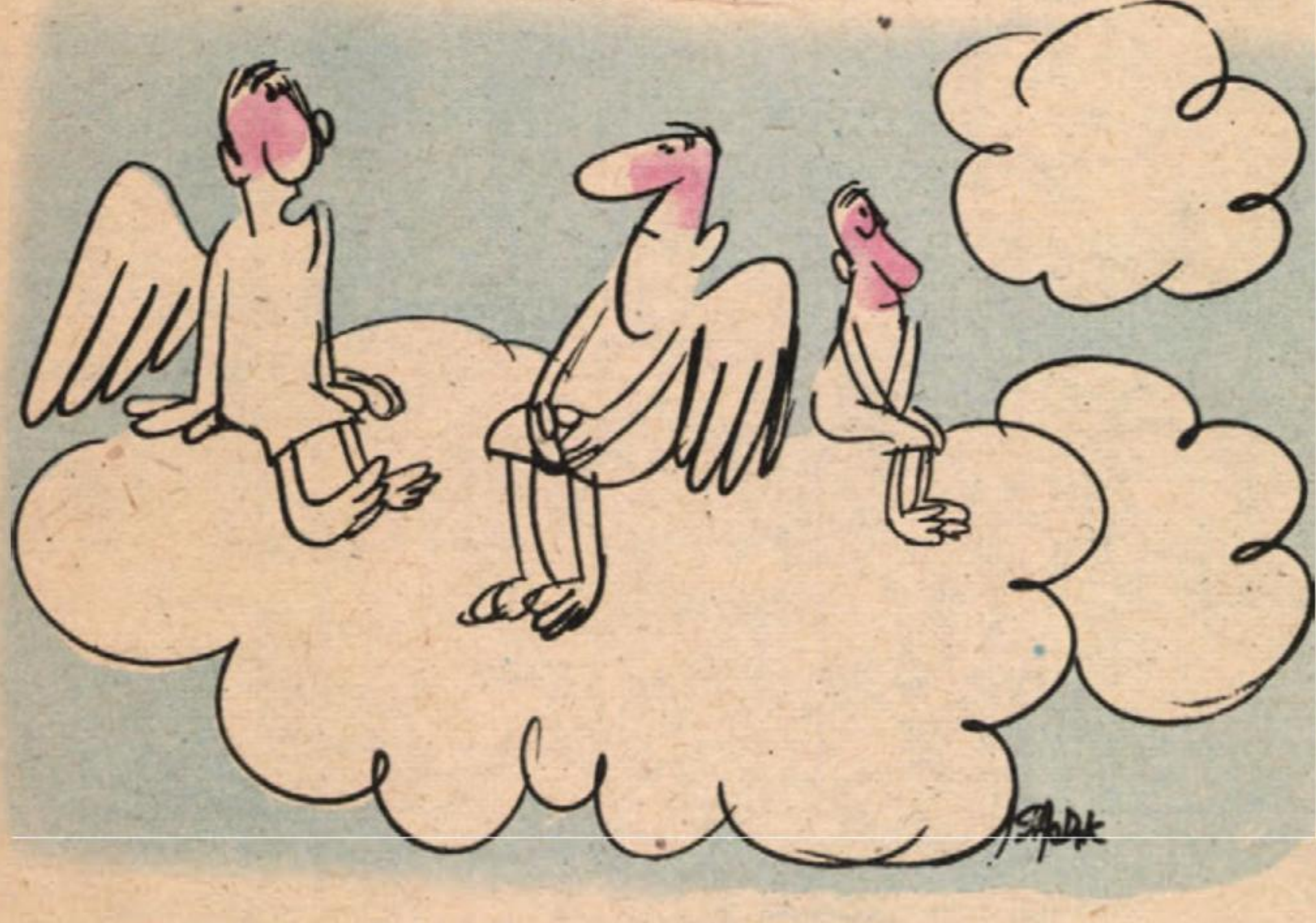

– De rég hallottam egy jó pikáns viccet!

TAPASZTALATCSERE

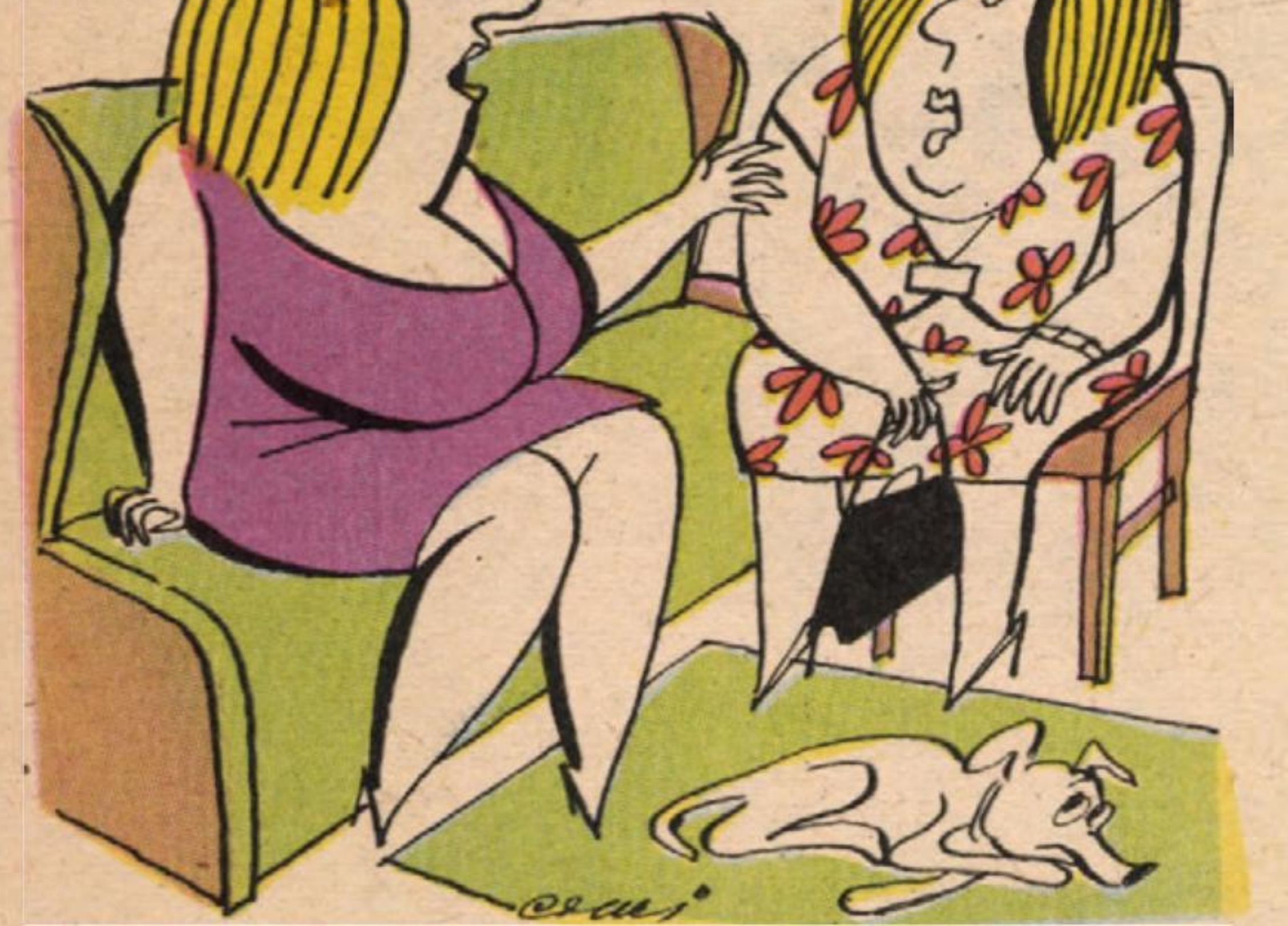

– Én úgy nevelem a lányomat, hogy tíz órára ágyban legyen.

– És betartja?

– Az időpontot igen, csak olykor a címet téveszti el...

A TOPIS JUHÁSZBERÉNYI

Megyek az utcán, találkozom kitűnő kollégámmal, Juhászberényivel és alig tudom leplezni a meglepetésemet. Egy ócska, feslett télikabát van rajta — pont rajta, aki mindig adott magára! — a kabátja zsebéből kikandikál a szakadt bélés, a gomblyukak összestoppolva. De ő is zavarban van, úgylátszik, mert alig áll meg egy szóra:

— Hogysmint — mondja futtában — rohanok! Annyi munkám van, hogy a lábam se éri a földet, szervusz!

Ismert dolog, gondolom magamban, dicsekszik a sok munkájával, mert szégyelli a szegénységét. Nagyon sajnálatos eset.

Egy hét múlva ismét összetalálkozom vele, ezúttal a rádió épületében. Ha lehetséges, Juhászberényi most még rongyosabb, mint egy héttel ezelőtt volt. Egy kis lengyelkét visel nagykabát helyett, de azt is milyent! Arca szürke, borostás.

— Egy hete alig alszom valamit — mondja kutyafuttában. — Teli vagyok határidős feladatokkal és nem győzöm...

Szegény fiú, mondom magamban, így tartja magában a lelket. Elhiteti magával, hogy nem ér rá önmagával törődni. De hogyan kerülhetett ilyen nyomorba?

Harmadszor a televízió épülete előtt találkoztam Juhászberényivel, akkor már kabát nélkül volt, dideregve sietett el az épületből, hármasával ugrálva lefelé a lépcsőn. Ezúttal nem engedtem elfutni.

— Velem jössz — fogtam meg a karját — és ne is tiltakozzál. Elég jó barátok vagyunk húsz éve ahhoz, hogy ne fussál előlem és ne szégyenkezzél. Most azonnal velem jössz, haza, és adok neked egy tisztességes kabátot.

— Jó — mondja a vártnál sokkal könnyebben Juhászberényi — úgysem akartam olyan helyre menni, ahol megtalálhatnak. Mindenfelől üldöznek a kéziratokért. És megköszönöm, ha van egy rossz kabátod, mert éppen az ócskapiacra indultam volna, egy-két kabátért.

— Egy-kettőért? — kérdeztem megütközve. — Miért nem egyet vásárolsz, de felvehetőt?

— Mert nekem egy ilyen erős munka-szezonban sok kabát kell — mondta Juhászberényi. — Üljünk taxiba — mondta — hazaviszlek, cserébe az ócska kabátodért.

— Na, hallgassál meg! — mondta aztán fázósan, de már a taxiban. — Én mindenhol lekésem a megrendelt munkákkal. Amikor valahová bemegyek, s kiderül, hogy nem vagyok készen, azt mondják: innen el nem mégy addig, amíg helyben be nem fejezed és le nem teszed az asztalra! Lemehetsz a büfébe, vagy bemehetsz egy üres szobába dolgozni, de a kabátod itt marad! Érted már? Erre én kisétálok zakóban, hívok egy taxit és hazamegyek egy másik kabátért. Vesszen a kabát!

— Állj — mondtam a taxi vezetőjének. — Irány az ócskapiac!

Tíz-tíz kabátot vásároltunk fejenként.

Somogyi Pál

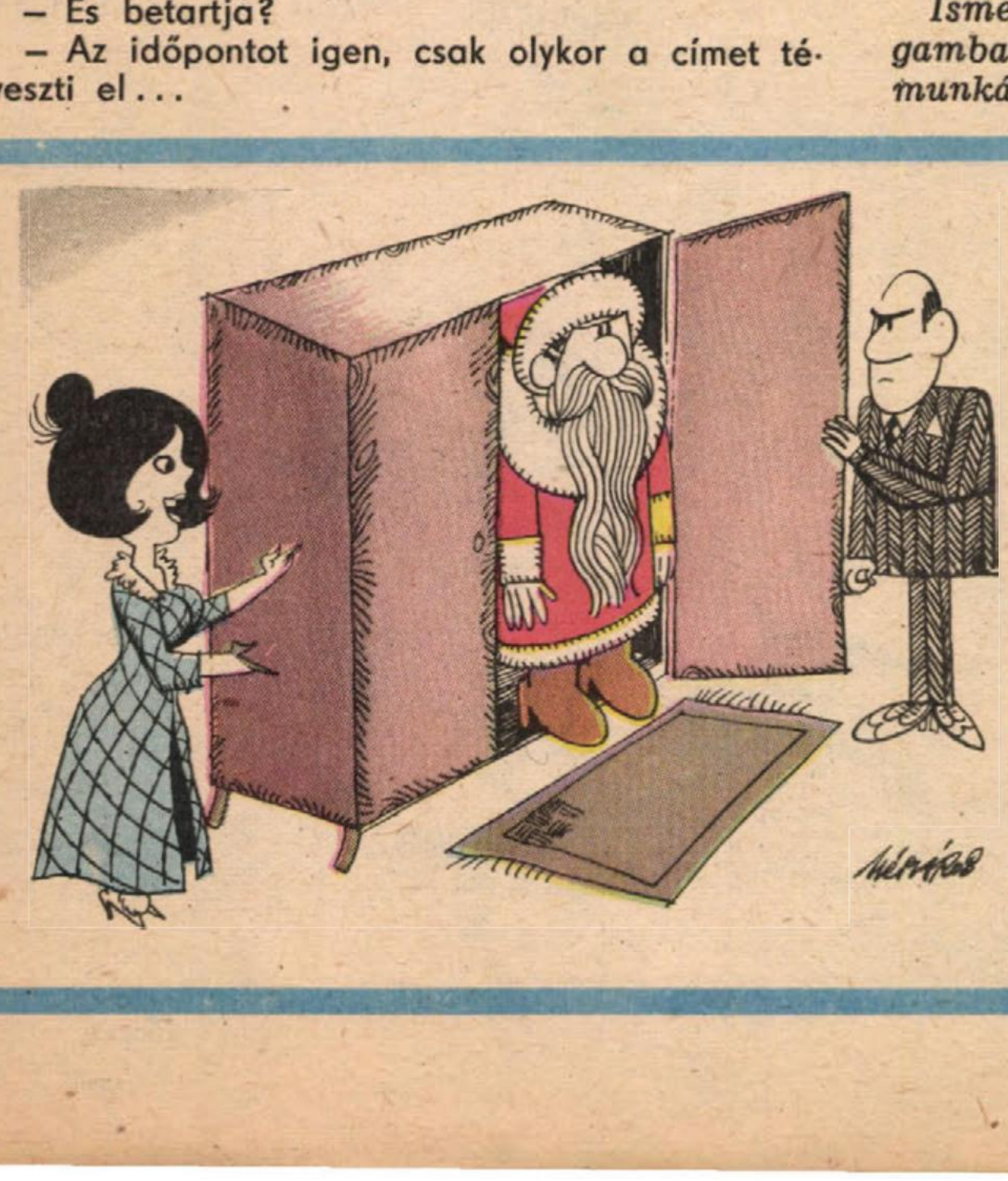

BIZONYÍTÉK

– Na, most már elhiszed, hogy a Mikulás létezik?

Jean Effel

legújabb kötetéből

A karikatúra-művészet nemzetközi nagy seregszemléje zajlott le nemrégen Moszkvában. Az Akadémia kiállító termeiben 200 rajzoló művész 500 művét tekinthette meg a nagyszámú érdeklődő közönség. Korunk egyik kimagasló művésze, Jean Effel egész életművéért a nemzetközi Lenin Békedíjat kapta. Legújabb rajzaiból mutatunk be alább néhányat.

Kitettek magukért a kiállításon a magyar karikaturisták is: Mészáros Andrást, munkásságáért a Szovjet Béketanács Arany-békedíjával tüntették ki, és díjat nyert Dallos Jenő és Brenner György is. Az ő díjnyertes rajzaikat legközelebbi számunkban közöljük.

EURÓPAI SZÉPSÉGKIRÁLYNŐ-VÁLASZTÁS...

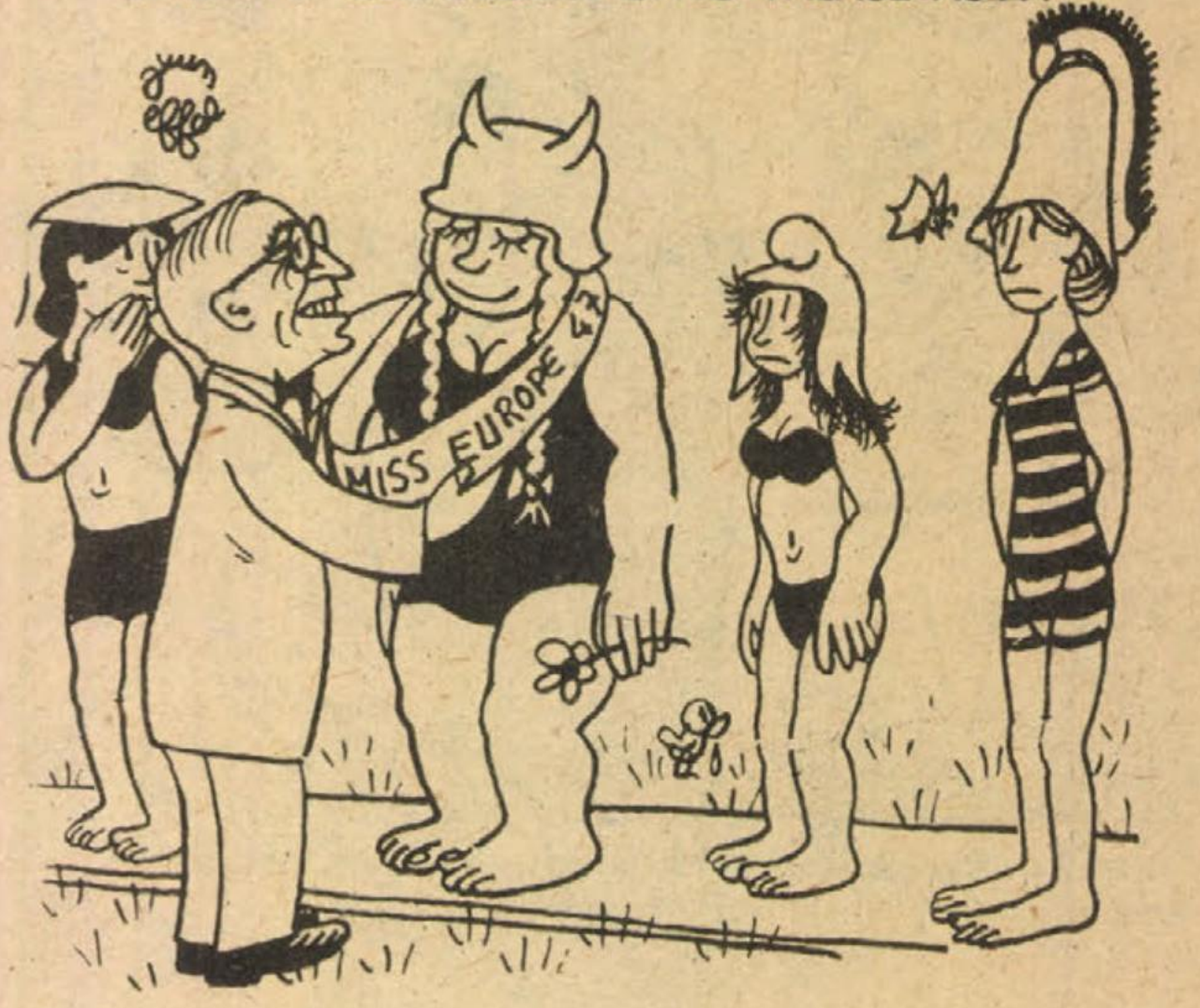

...amerikai ízlés szerint

TÁRLATVEZETÉS

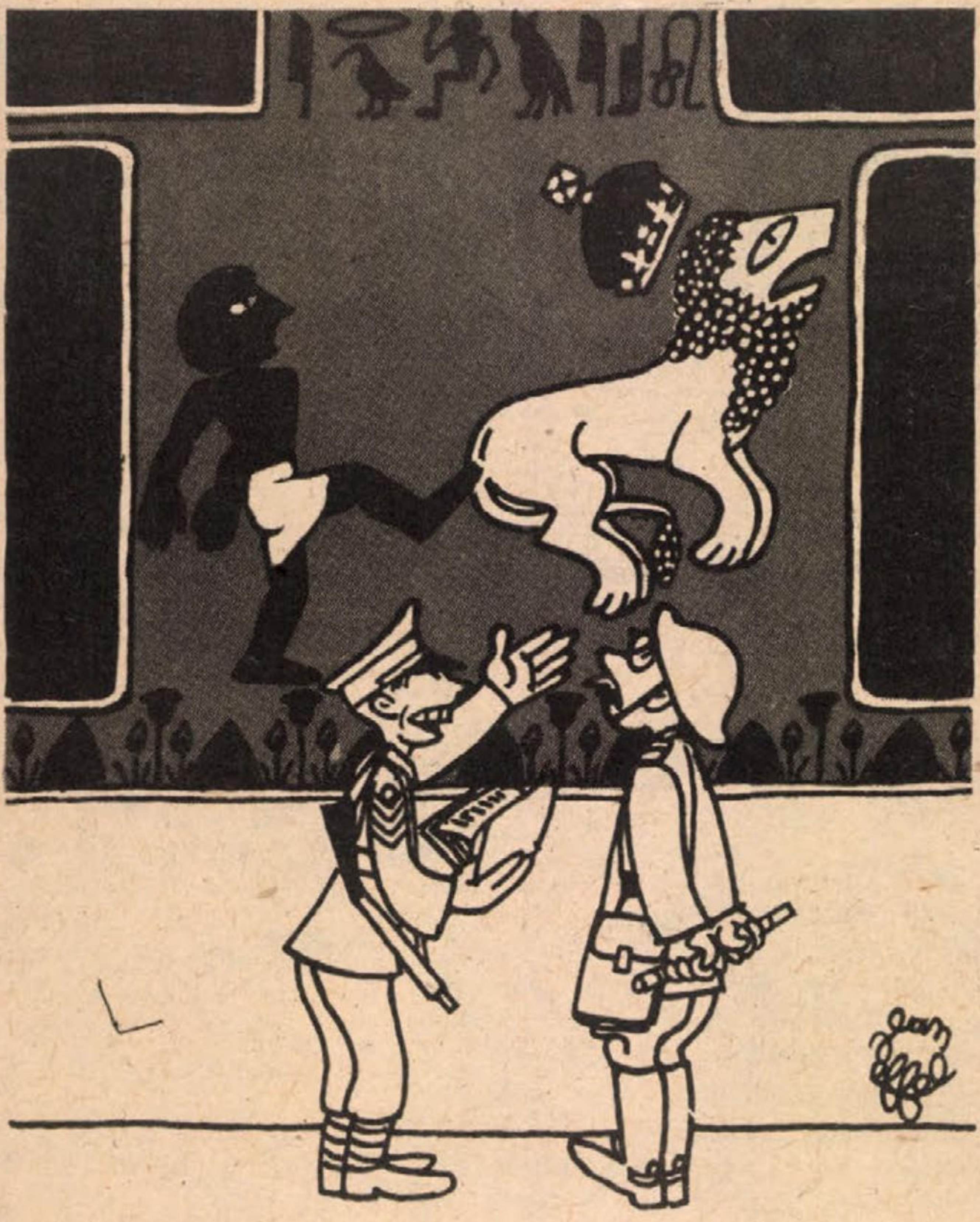

– Ez a „GO HOME" egyiptomi módra...

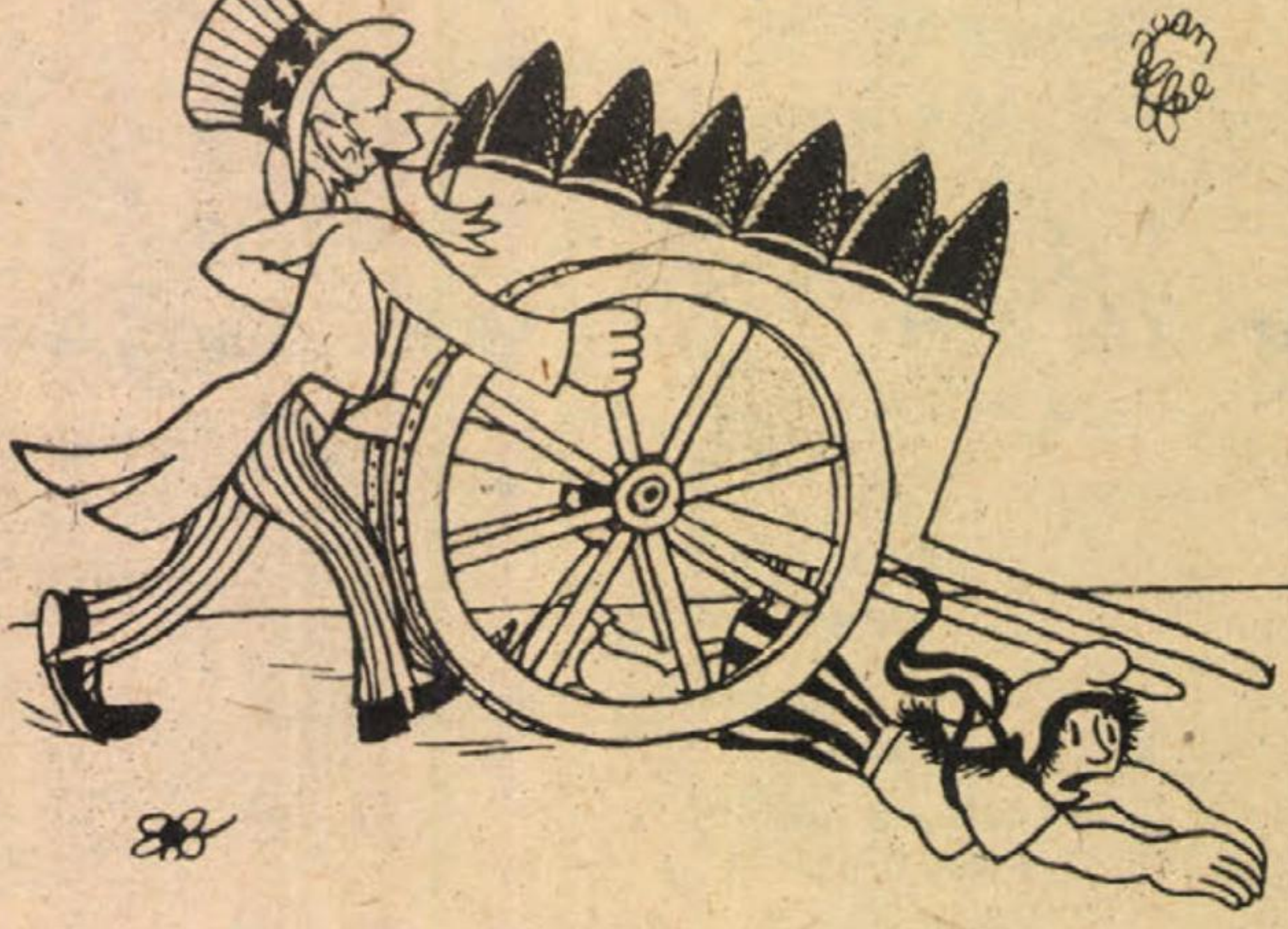

USA-SEGÍTSÉG FRANCIAORSZÁGNAK

– Ne aggódjék, Marianne, én görgetem a kereket...

VÁGY A BÉKE ELÉRÉSÉRE...

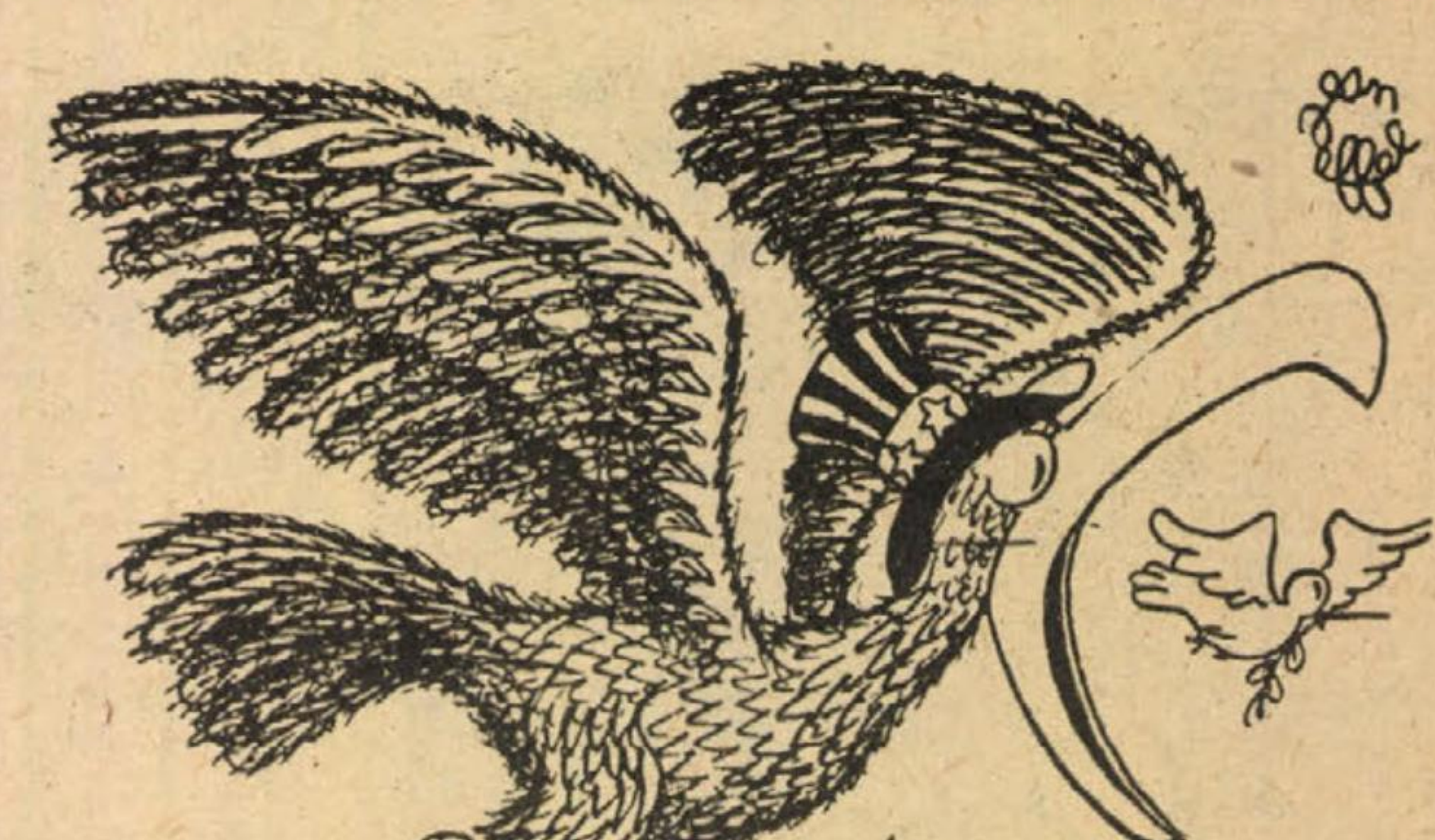

ÉRZÉKENY LÉLEK

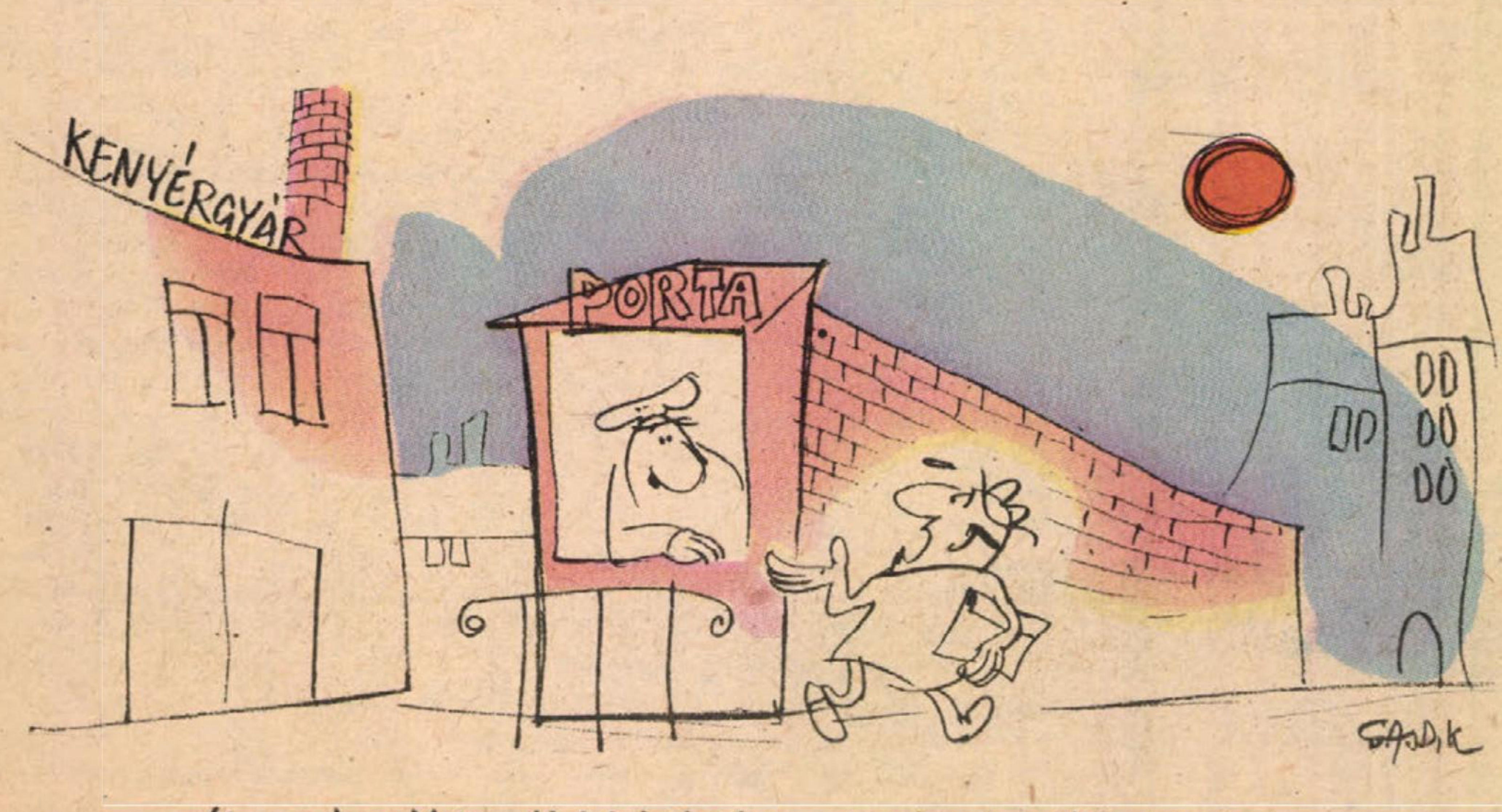

– Átmegyek a Meteorológiai Intézethez, azt mégsem szidják annyira...

ELMARADT A BORRAVALÓ

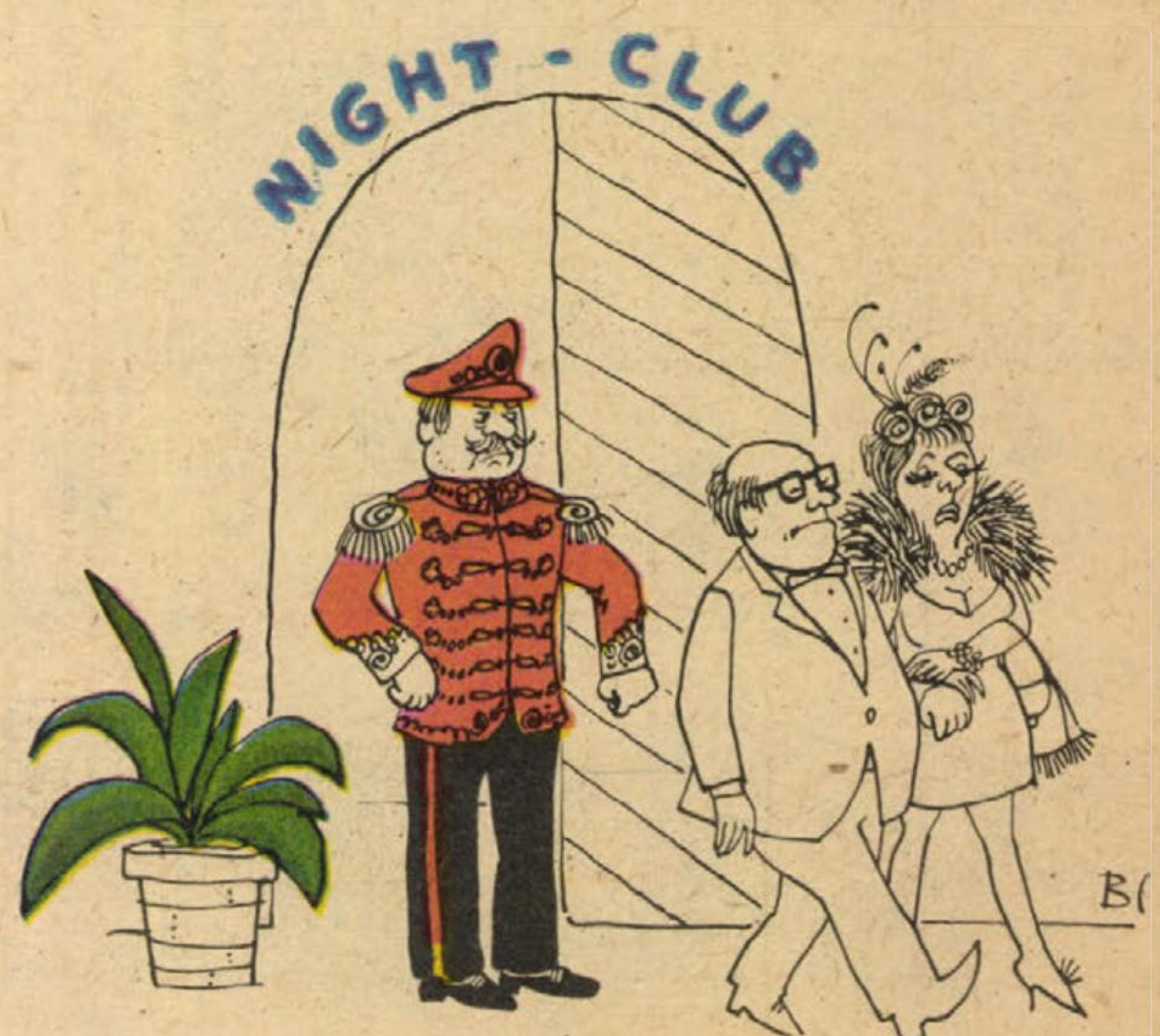

– Törjétek ki a nyakatokat!

KIESETT A GYÁRI CSAPAT

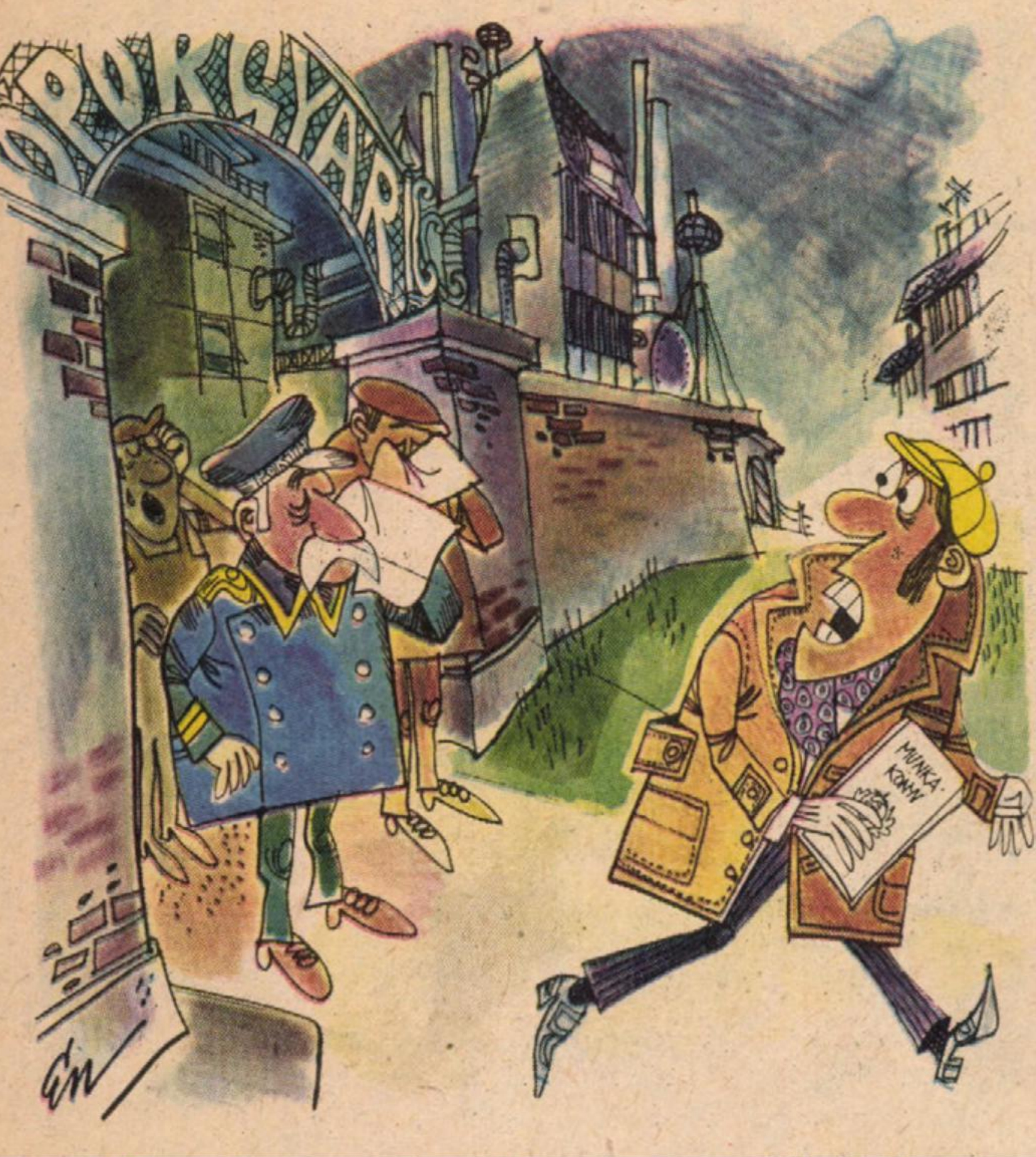

– Megyek, mert balszélsőre már nincs szükségük, más munkához meg nem értek…

EGÉR AZ ATOMKORBAN

Sötétenlátó Sci-Fi írók ne ha úgy ábrázolják a kései atomkort, hogy abban az embernek alig lesz helye, annál inkább a technikailag sokkal fejlettebb gépemberiségnek. Úgy látszik viszont, hogy az egér hasznosítani tudja magát bonyolult nukleáris folyamatokban is. A kanadai Douglas Point-i atomerőműben kábelt kellett áthúzni az erőmű belsejében egy kis nyíláson. A művelet sehogysem sikerült, míg végre az egyik mérnök a közeli mezőn fogott egy egeret. A kis állatot „befogták" a kábel elé, és A-TOM (így nevezték el az egeret) áthúzta a kábelt a nyíláson.

Érdemei elismerése mellett felmentették a további szolgálat alól és visszaengedték a mezőre. Egyszóval – gépkorszak ide, gépkorszak oda – még ránk, élőlényekre is szükség van!

ALABAMÁBAN

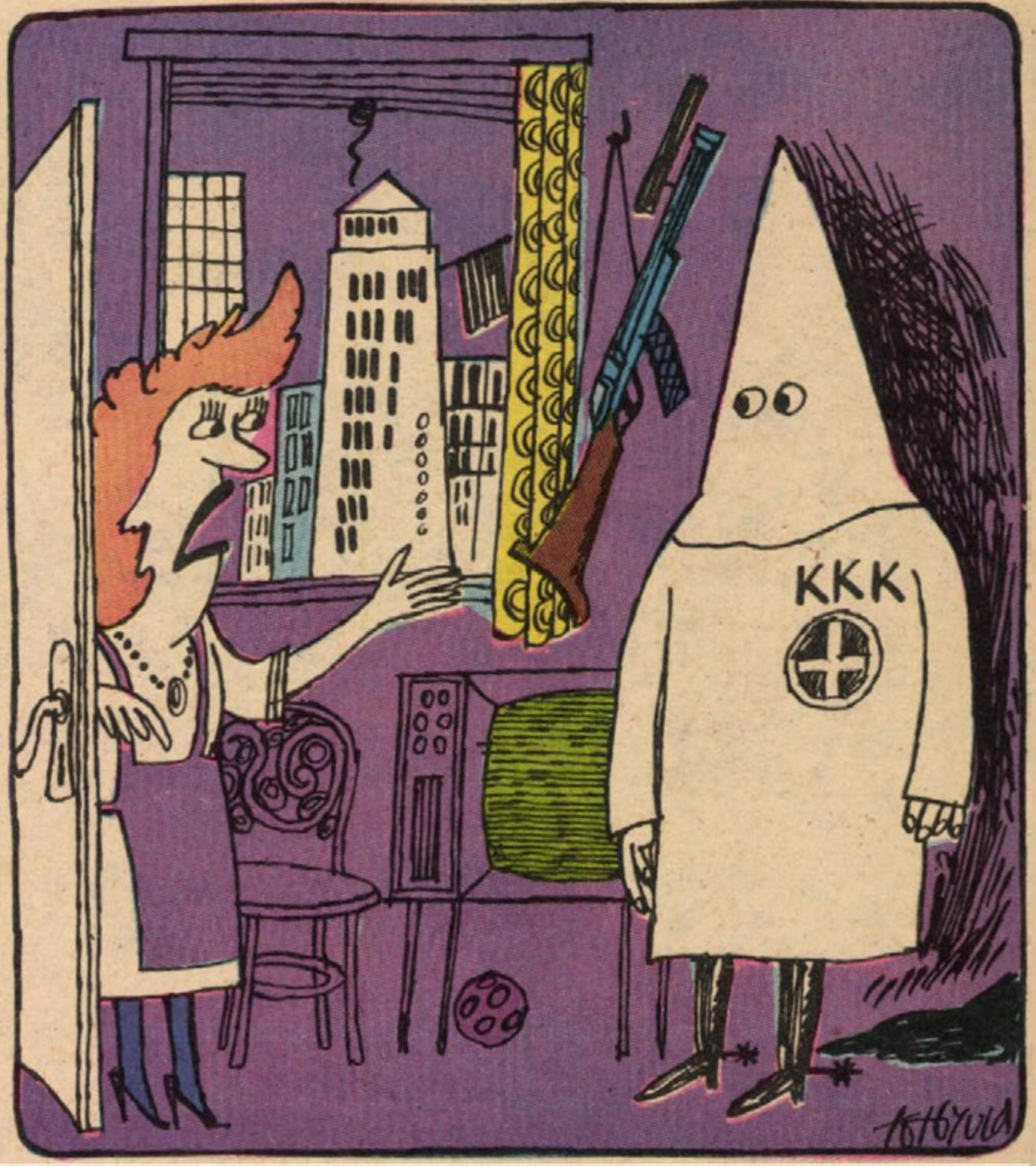

– Azonnal öltözz át Mikulásnak, és menj be a gyerekekhez!

ÉRTEKEZLET

Pistike elmerülten piszkálta az orrát és az ügy fontosságának teljes tudatában ült a helyén. Még arról is megfeledkezett, hogy megrángassa Jucika ingerlően hosszú varkocsát. Ez nála a legnagyobb figyelem jele volt és még a legöregebb krónikások sem emlékeznek arra, hogy eme közhasznú tevékenységét Pistike valaha is elhanyagolta volna. Így aztán Jucika sem öltögette rá a nyelvét, Lacika is a zsebe mélyére süllyesztette a csúzliját, és Zolika sem brekegett, pedig olyan szépen, szívhezszólóan tudott brekegni, mint a legigazibb tavi-béka.

Valamennyien csendben hallgatták Soponya Lajoskát, aki éppen elnöki megnyitóját tartotta:

— Kedves sráctársak, tisztelt banda! Azért jöttünk össze, hogy megalakítsuk a gyermeki munkaközösséget, mely az iskola és szülői ház kapcsolatát lesz hivatott elmélyíteni…

Lelkes taps és egyhangú brekegés követte a kitűnően sikerült bevezetést.

— Persze a feladat nem könnyű — folytatta Soponya. — Rendkívül nehezen nevelhetők a mai felnőttek. Példaként megemlítem az én apámat. Esti iskolába jár, de utálja a tanulást. Mindene a kártya, meg a haverok…

— Csak több megértéssel és figyelemmel lehet eredményeket elérni — szólt közbe Kati, aki a suliban is mindig stréberkedett.

— Lehet az ördögöt — ugrott a pad tetejére Pisti. — Az én szülőm mindig hazudoz! Én hetedikes vagyok, ő meg csak a hatodikba jár és azt akarja velem elhitetni, hogy még nem tanulták a törteket! Nyelvtanból is rossz! Kibeszélhetem neki a lelkemet, az ikes igékről, ő mindig csak aztat mondja, hogy „eszek"!

— Az enyém meg, hogy „iszok"… De nemcsak mondja, hanem teszi is. És nemcsak az ikes-igét nem tudja, hanem azt sem, hogy mikor elég. Így aztán mindig berúgik! — mondta Sárika.

— Berúg! — javított Soponya az elnök.

— Az teljesen mindegy. De ilyenkor veszekszik és úgy beszél, hogy az szörnyű. Én nem vagyok prűd, megszoktam a káromkodást a játszótéren, de ez még nekem is sok.

— Rettenetesek! — sóhajtott Laci. — Lassan már fel sem lehet rájuk nézni!

— Beszélnünk kell arról is, hogy a szülők másképpen beszélnek otthon és másképpen a munkahelyükön — vélte Kati.

— Ez az a bizonyos, kettős nevelés — helyeselt Soponya.

— Az is nagy hiba — vette át a szót Béla —, hogy nehezen szakítanak az adminisztratív módszerekkel.

— Azok micsodák? — kérdezte Sári.

— Amikor jól felpofoznak, ahelyett, hogy meggyőznének — magyarázott a kérdezett. — Pedig minden szakkönyvben benne van, hogy helytelen, erről cikkeznek az újságok is és erről szól több adás a televízióban. Csak persze, akkor már az én szüleim régen alszanak. Korábbra kellene tenni ezt a műsort, hogy a szülők is láthassák.

— Beszélhet ezeknek a Makarenko is! Egyszerűbb leakasztani két pofont, mint leülni és kitárgyalni a dolgokat!

Itt tartott az eszmecsere, amikor nyílt az ajtó. A szülők, akik a szülői értekezlet idejére a napközis teremben tárolták csemetéiket, befejezték az értekezletet.

Lacika papája vörös arccal rohant a terembe és szó nélkül lekevert a fiának két pofont, Soponya mamája szikrázó szemmel csak annyit mondott:

— Majd otthon számolunk, te semmirekelő!

Soponya fülig elvörösödött, de azért az elnöki tekintélyt megőrzendő, reszkető hangon bejelentette:

— Az értekezletet bizonytalan időre elnapolom…

Ősz Ferenc

MAGYAR ASZTRONAUTA

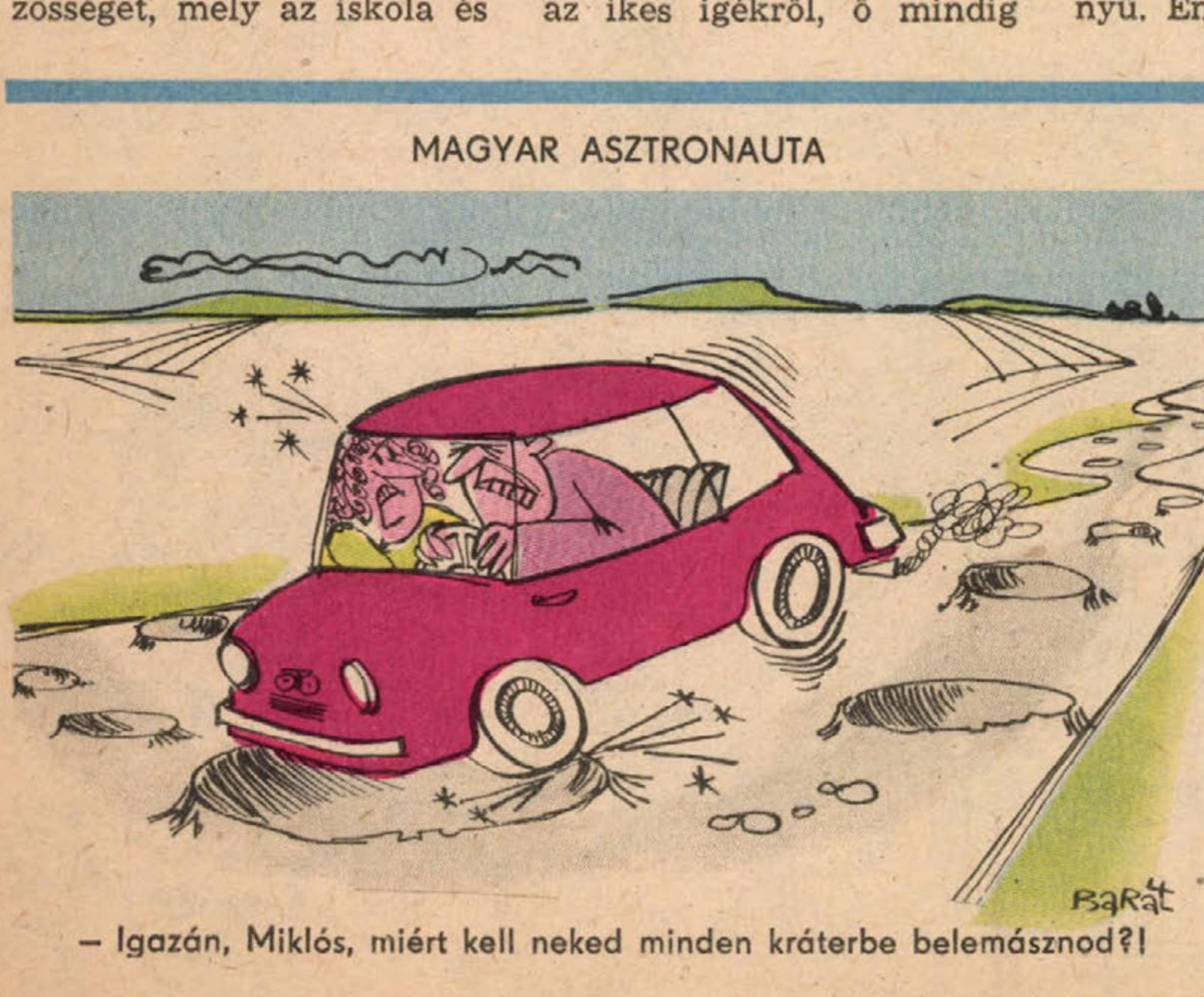

– Igazán, Miklós, miért kell neked minden kráterbe belemásznod?!

KIVONULÁS A PÁLYÁRA

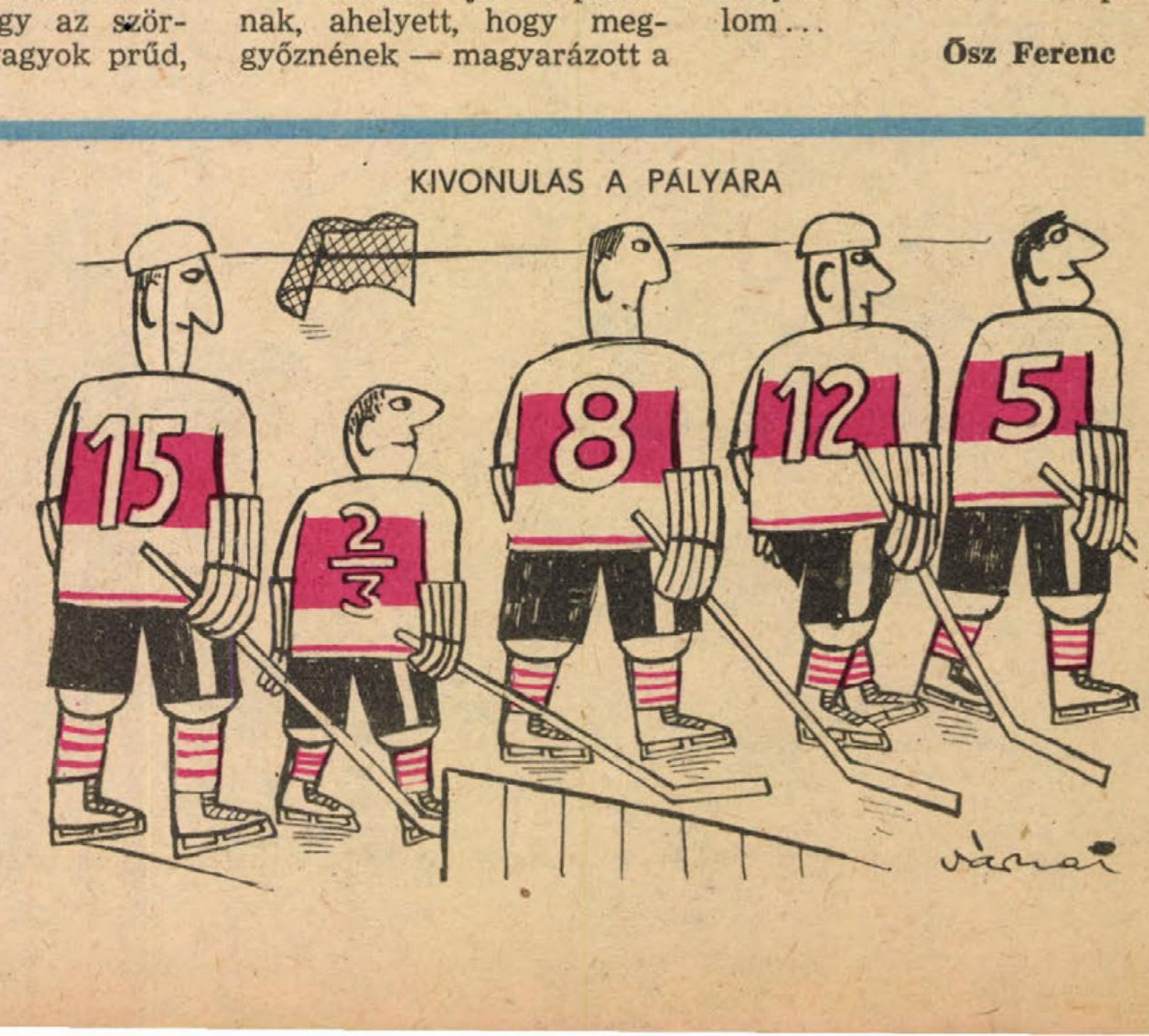

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

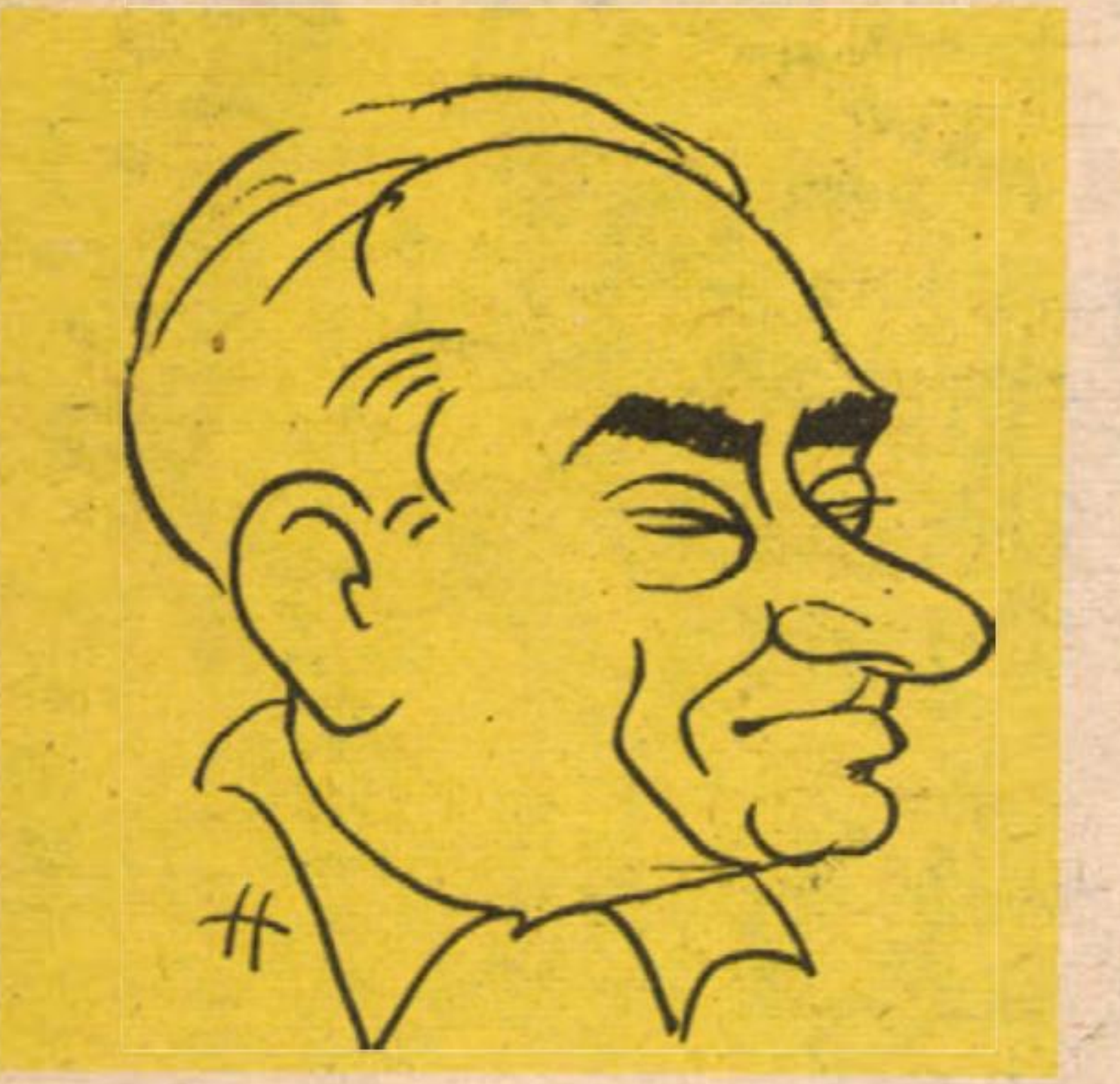

Fiatal, kezdő korombán, voltam én vidéken színlapot osztogató, bérletet gyűjtő színész is. Az utolsó előadás előtt eldaráltam a szokásos mondatot: „Se pénz, se posztó, búcsúzik a színlaposztó." Az adományokat elosztottuk a társulat tagjai között. Azután jobb idők következtek, kőszínházakhoz kerültem, majd Horváth Árpád debreceni színházának tagja lettem. Akkoriban gyakran jártam debreceni „privátokhoz" és azt tapasztaltam, hogy azok beszélnek legtöbbet színházról, akiknek semmi közük sincs hozzá. Egyszer egy debreceni orvosnál voltunk vendégségben, ahol a színészek képzettsége került szóba. Az orvos kijelentette: „Csak azokat szabadna színpadra engedni, akiknek megfelelő előképzettségük van. A színiiskola, színiakadémia kötelező legyen!"

Én bólogattam, azután megjegyeztem: „Itt, Debrecenben, ezzel semmi baj sincs. Még a statiszták, a kóristák is színiiskolát végeztek."

Az orvos nagyon örült, hogy igazat adtam neki, csak akkor nyúlt meg az arca, amikor hozzátettem: „Igaz, négyen a társulat tagjai közül nem végeztek színiiskolát. Így például én is minden előképzettség nélkül kerültem a világot jelentő deszkákra, rajtam kívül pedig Neményi Lili, Halasi Mariska és Szabó Ernő sem jártak színiiskolába." Minden szerénytelenség nélkül megemlítem, hogy akkor mi négyen voltunk a színház erősségei.

Kőmíves Sándor

ROSSZ HÍR

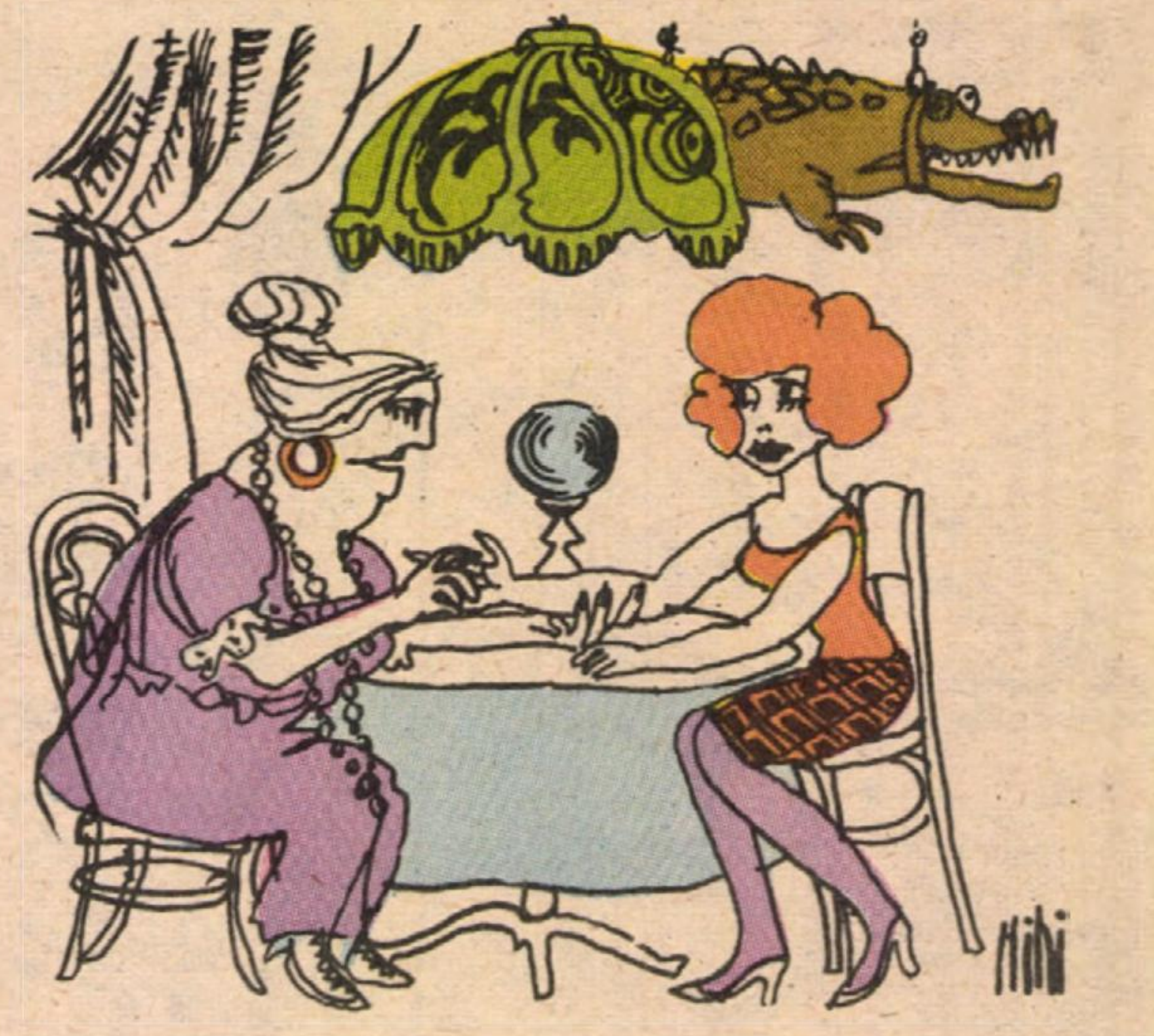

– Egy teljesen vagyontalan belföldi udvarlót látok . . .

BETANÍTÁS

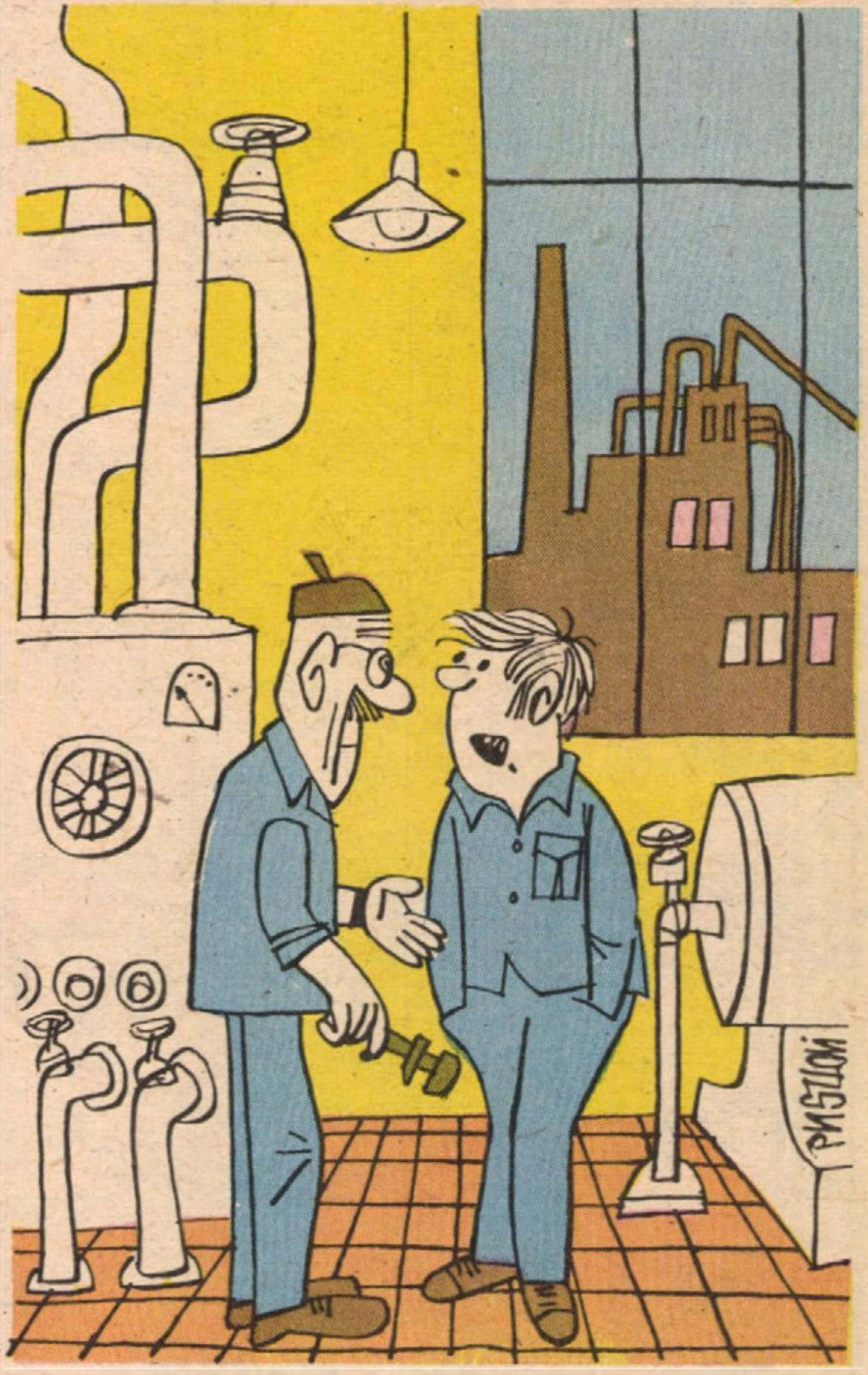

– Szaki bácsi, elég, ha csak röviden mondja el, hogy mi a dolgom, mert holnap úgyis kilépek . . .

FANTASZTIKUS NOVELLÁK

ORVOSNÁL

— Kérem a következőt! — szólt ki a rendelő ajtaján dr. Umberstock Endre.

A redőzött homlokú, ötven év körüli férfi sápadtan ült le a fehér székre.

— Tessék. Mi a panasza? — nézett a betegre az orvos.

— Rövid leszek: a főnököm utálatos fráter, akinek nem tetszik a fülem, vagy a hajam színe, ezért tíz éve nem adott egy fillér fizetésemelést sem. A házmesterünktől tudom: négy évet ült betöréses lopásért és egy csomag holland pipadohányért eltűri, hogy bárki udvaroljon a feleségének. A házbeli szomszédom reggel ötig üvöltő rádión hallgatja a világslágereket. Ötkor lezárja a rádiót és beindítja a villanyzongorát. A sógorom minden hétfő este felpofoz, mert nincs tévé-műsor és unatkozik. Van egy hivatali kollegám, akárhányszor találkozom vele az utcán, csavar egyet az orromon. S én mindezt eltűröm, mert gyáva alak vagyok és félek: ha fülükbe jutna az illetőknek, hogy rosszakat mondtam róluk, kitekernék a nyakamat. De mégis ki kellett valahol öntenem a keserűségemet. Ezért bátorkodtam idejönni a rendelésre, mivel a doktor urat köti az orvosi titoktartás . . .

NYUGDÍJ

Az idős asszony homlokon csókolta élettársát:

— Szervusz, fiam. Mi volt odabent?

A hajlotthátú ember fáradtan legyintett:

— Mi volna? A főnököm megmondta, hogy nincs pardon. Túl vagyok a korhatáron. Az idén nyugdíjba megyek. Harminc évig egyetlen napot sem mulasztottam. Ültem a kasszában és ügyesen, tapintatosan emeltem el a kisebb-nagyobb összegeket.

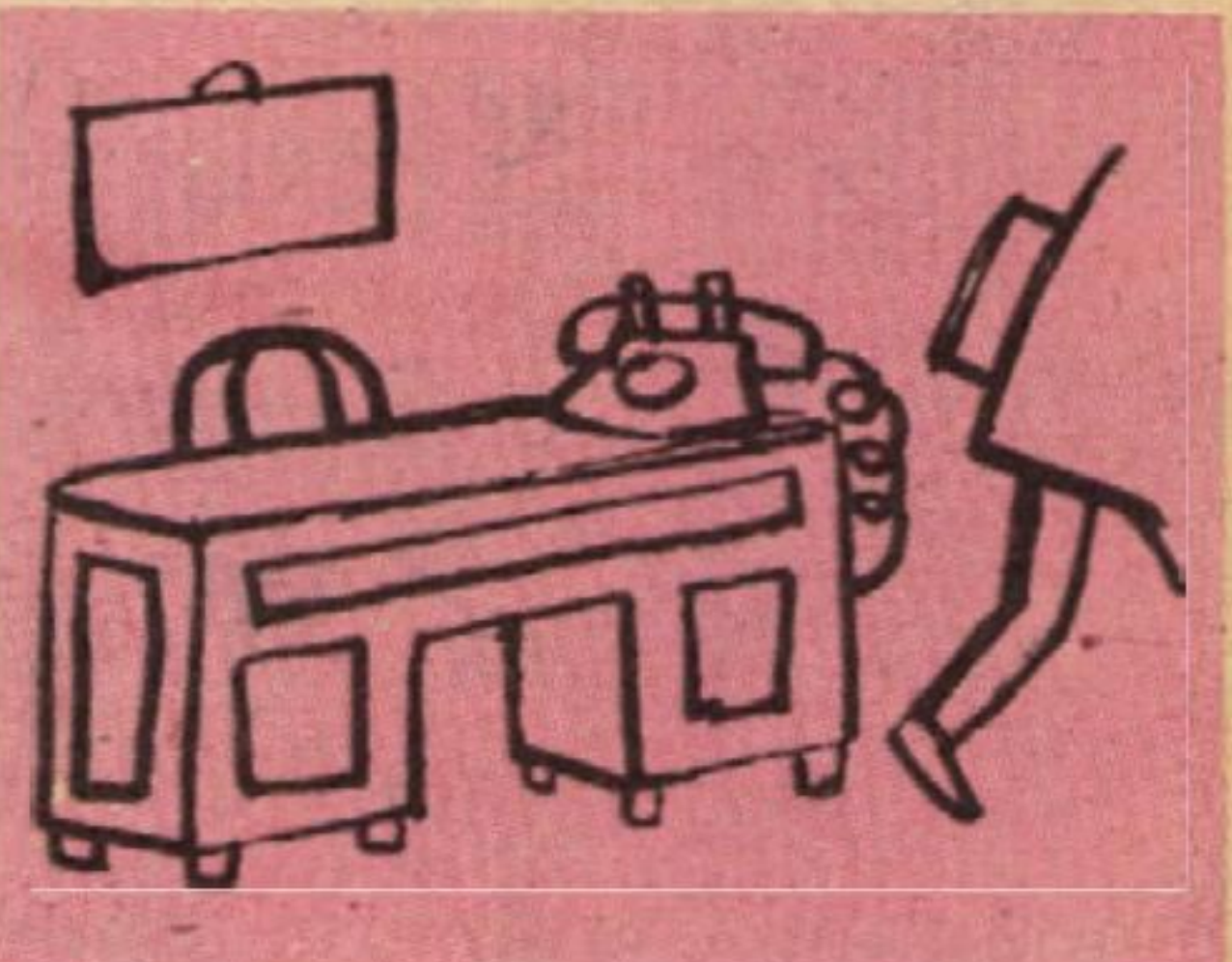

— Ilyen az élet. Eljárt az idő feletted — mondta vigasztalóan az asszony.

— Igen — mondta szomorúan a férfi. — És most majd betesznek a helyemre valami zöldfülűt, aki azt sem tudja, mi a hűtlen kezelés . . .

GYORSVONAT

A szegedi gyors dübörgése szuszogássá halkult. A vonat befutott az állomásra. Még lassan mozgott a kocsisor, mikor a felszálló utasok bőröndökkel, csomagokkal indultak a szerelvény felé. Ám a mozdonyvezető víjjogó vészjelzést adott le és az expressz, anélkül, hogy megállt volna, nekilódult a síneknek és egyre gyorsuló mozgással eltűnt az álmélkodó utasok szeme elől.

A mozdonyvezető, Tóth LXIV. János könnyebbülten törölte meg verejtékes homlokát. Boldogan dünnyögte maga elé:

— Ebben a hónapban nem adtam egy fillér kosztpénzt sem. Szerencsére az utolsó pillanatban észrevettem, hogy az állomáson vár a feleségem . . .

Galambos Szilveszter

A TÉVÉ ÁTKA

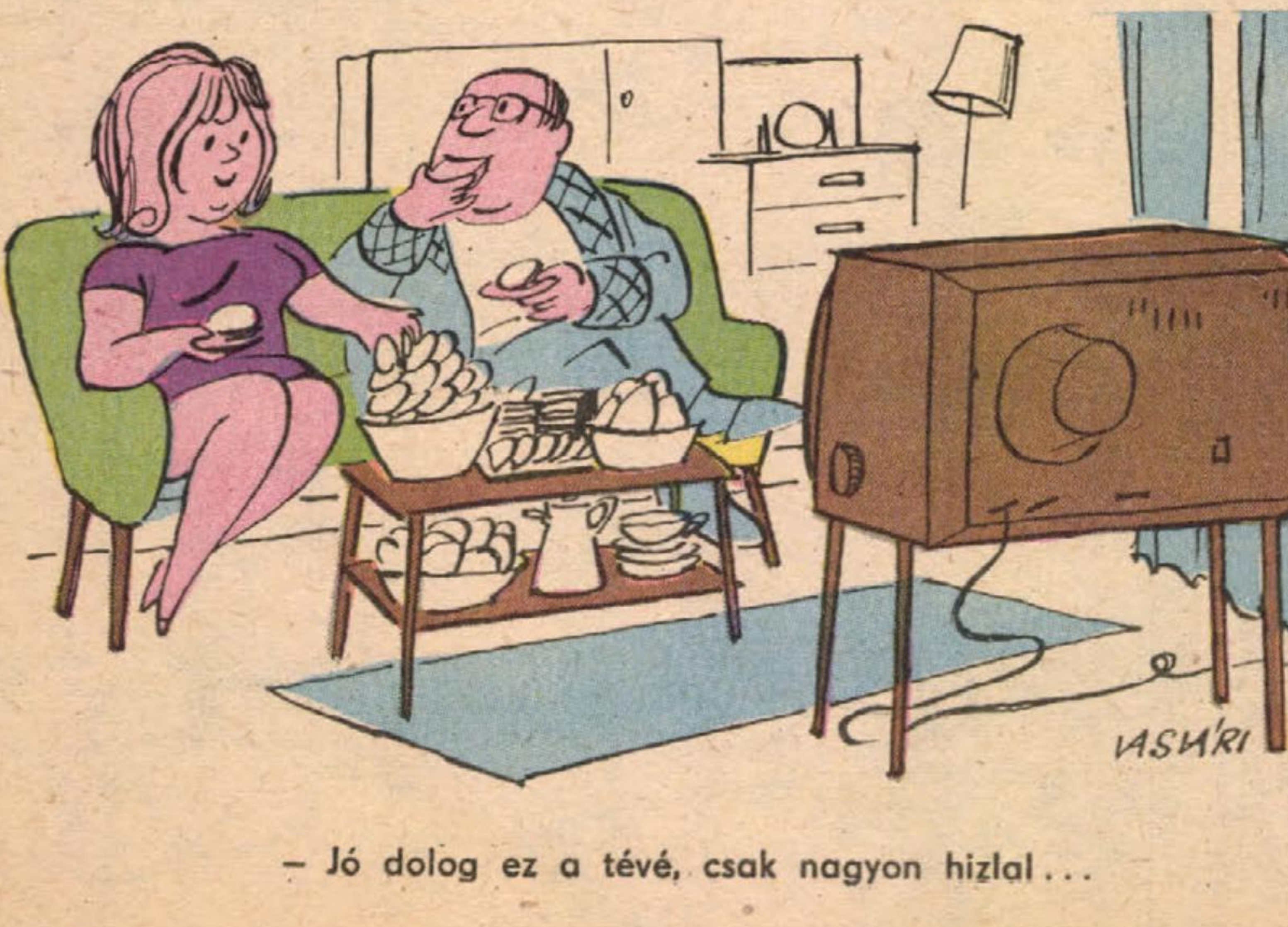

– Jó dolog ez a tévé, csak nagyon hizlal . . .

A CSALÁDFŐ VÍZIÓJA

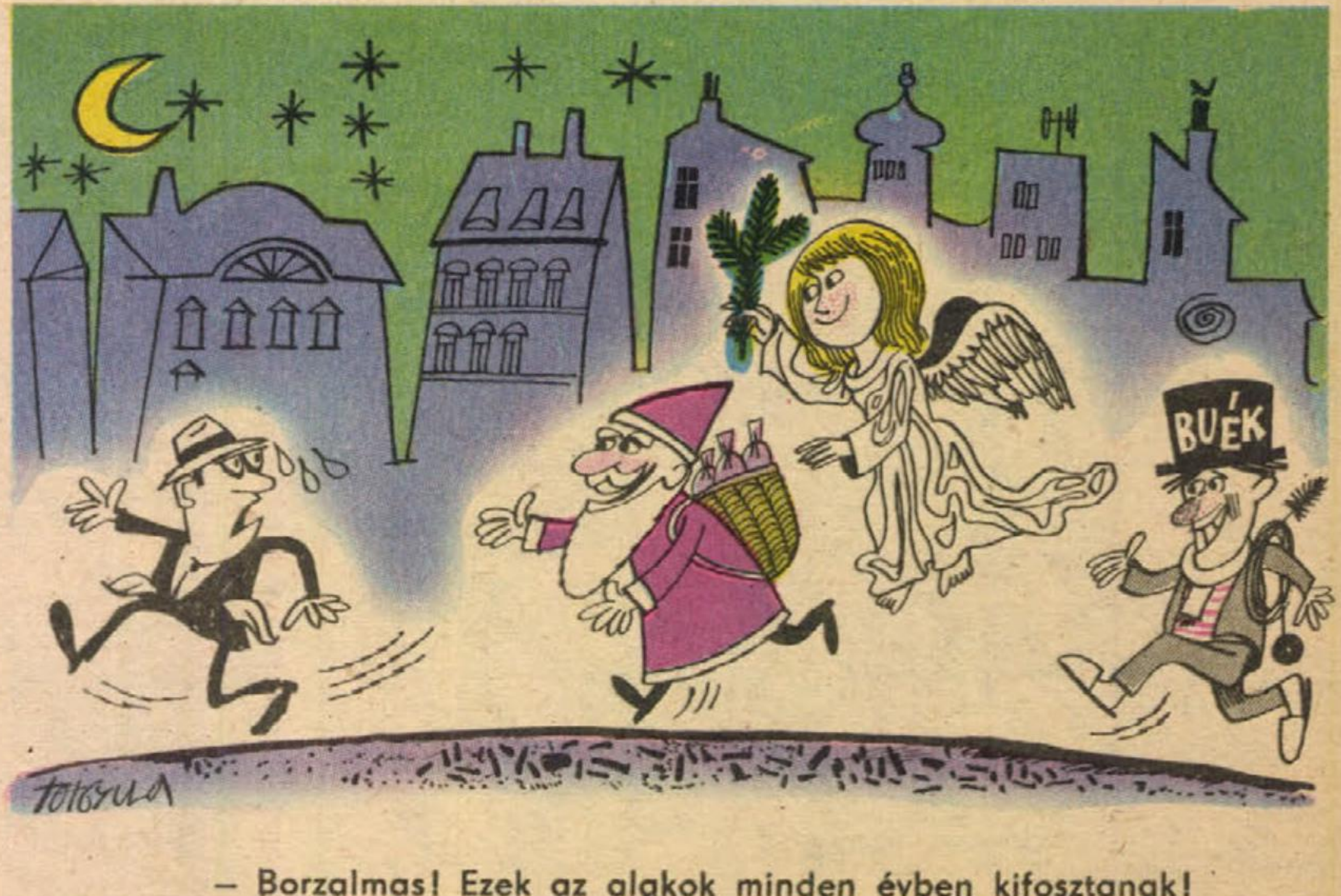

– Borzalmas! Ezek az alakok minden évben kifosztanak!

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
KIHEZ VAN PROTEKCIÓJA?

Sajdik:

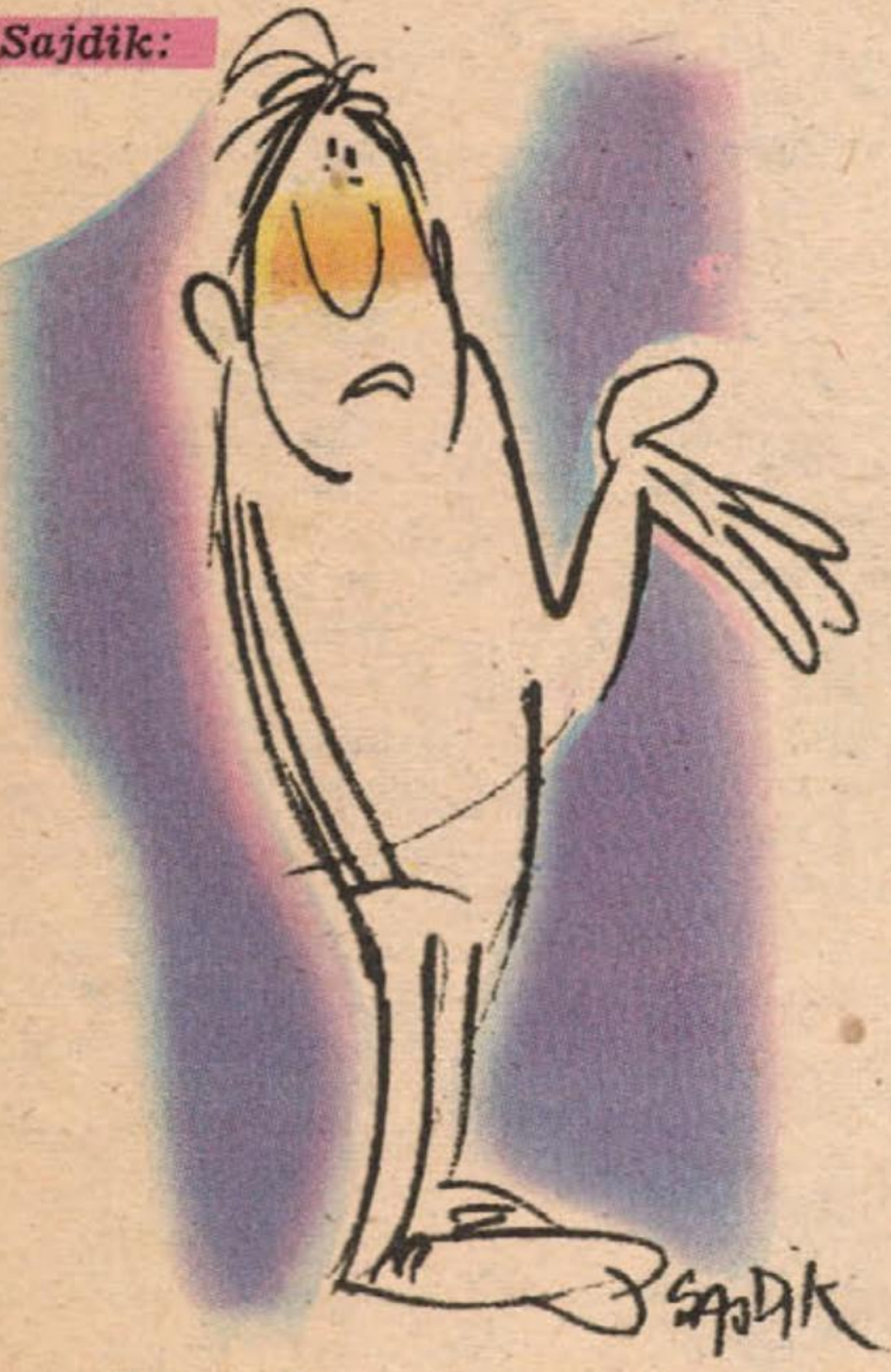

– Protekció a mai világban? Minek?

Vasvári:

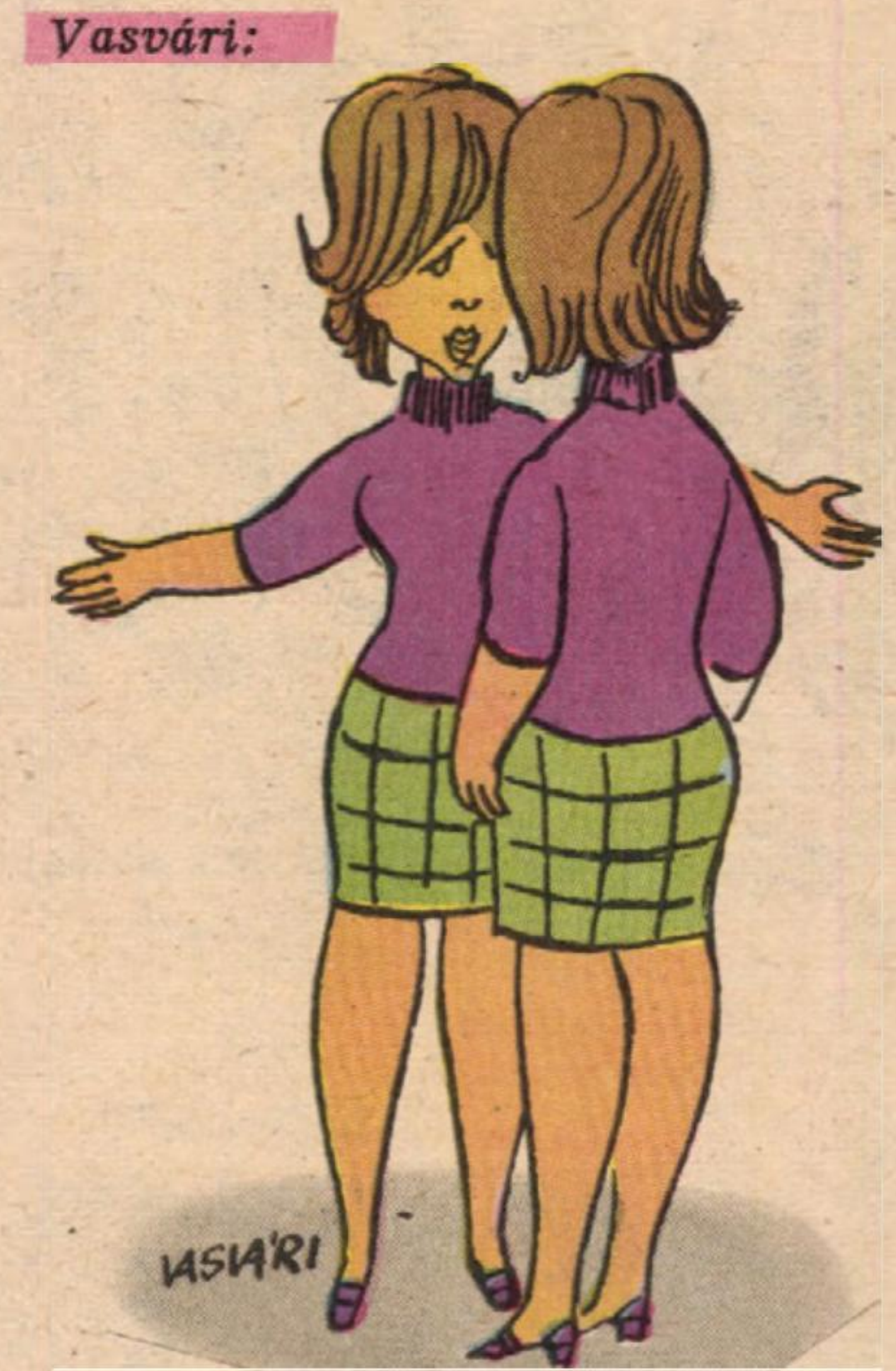

– Csak önmagamhoz, de nem tudok elintézni semmit...

Barát:

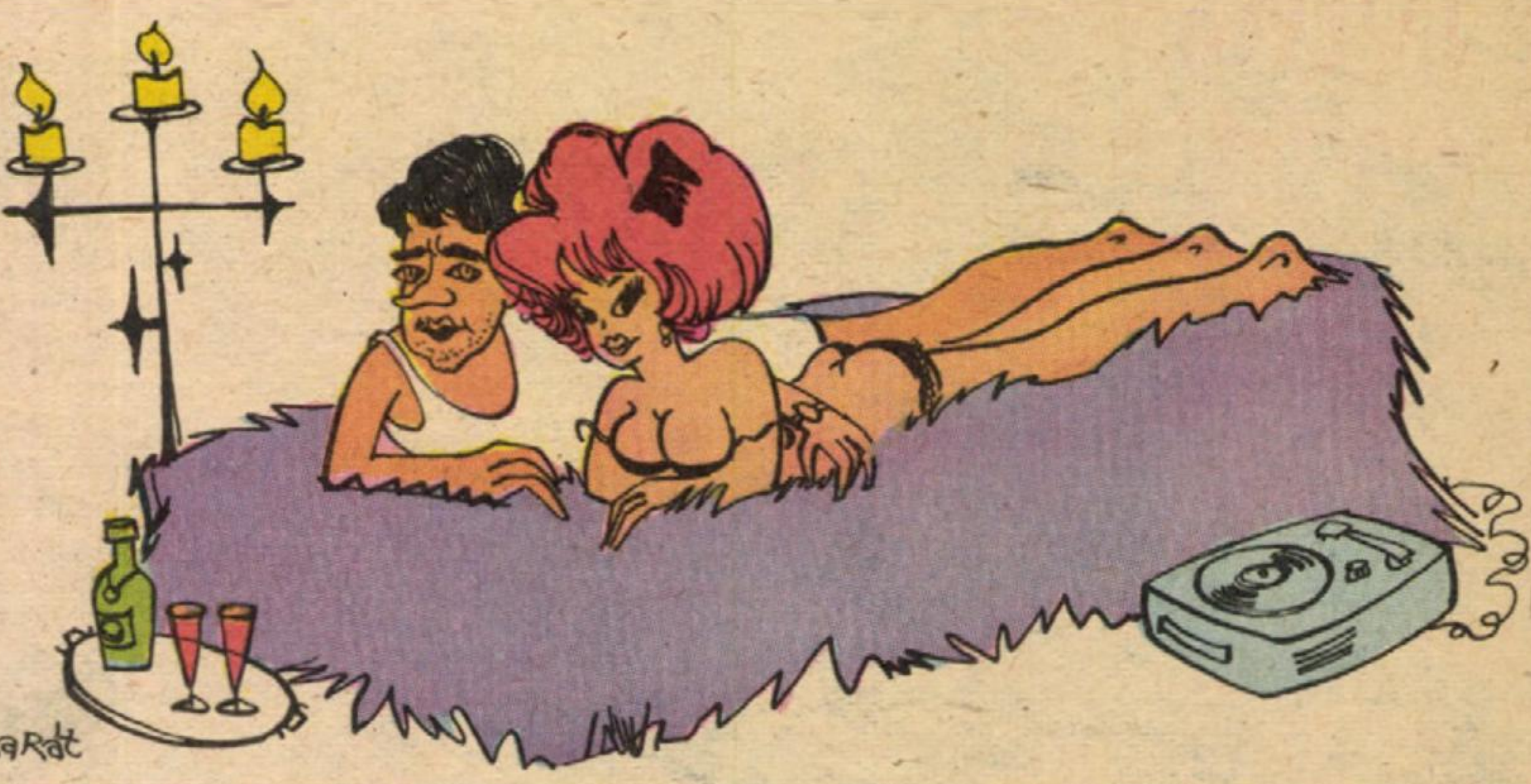

– Most mondjak neveket?

Szűr-Szabó:

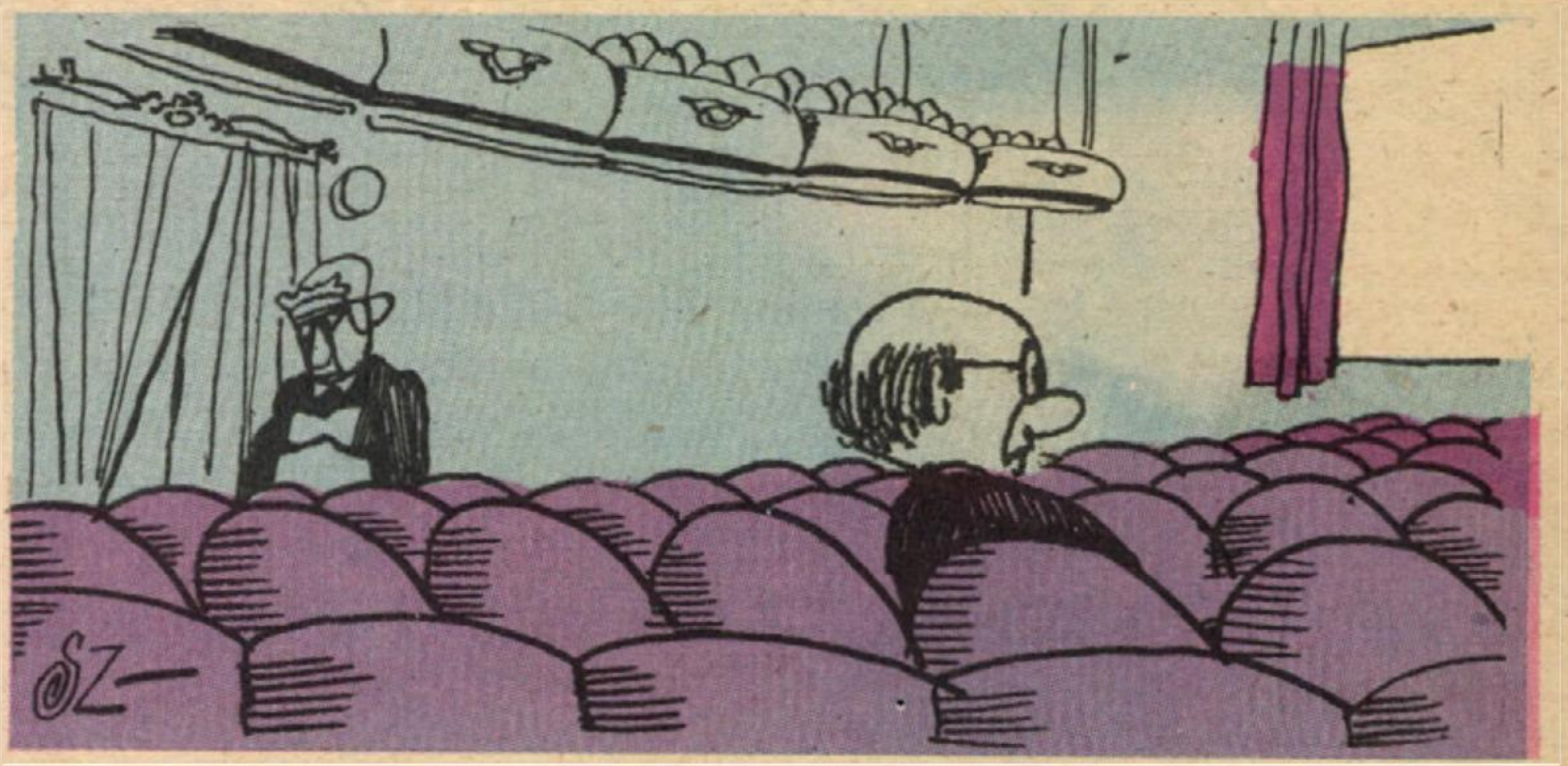

– Soron kívül kapok jegyeket művészfilmekhez.

Endrődi:

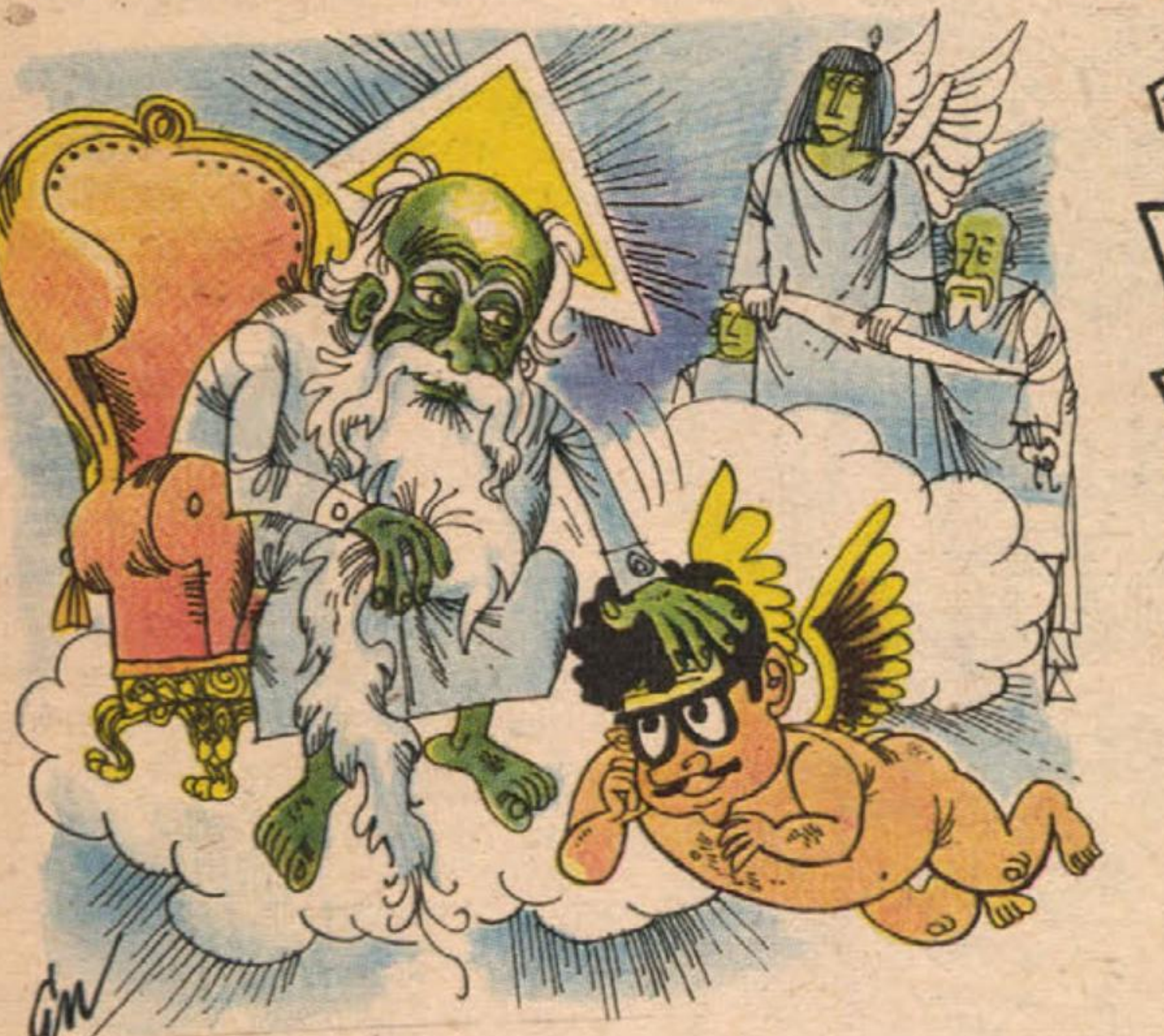

– Sajnos, csak az atyaúristenhez.

Fülöp:

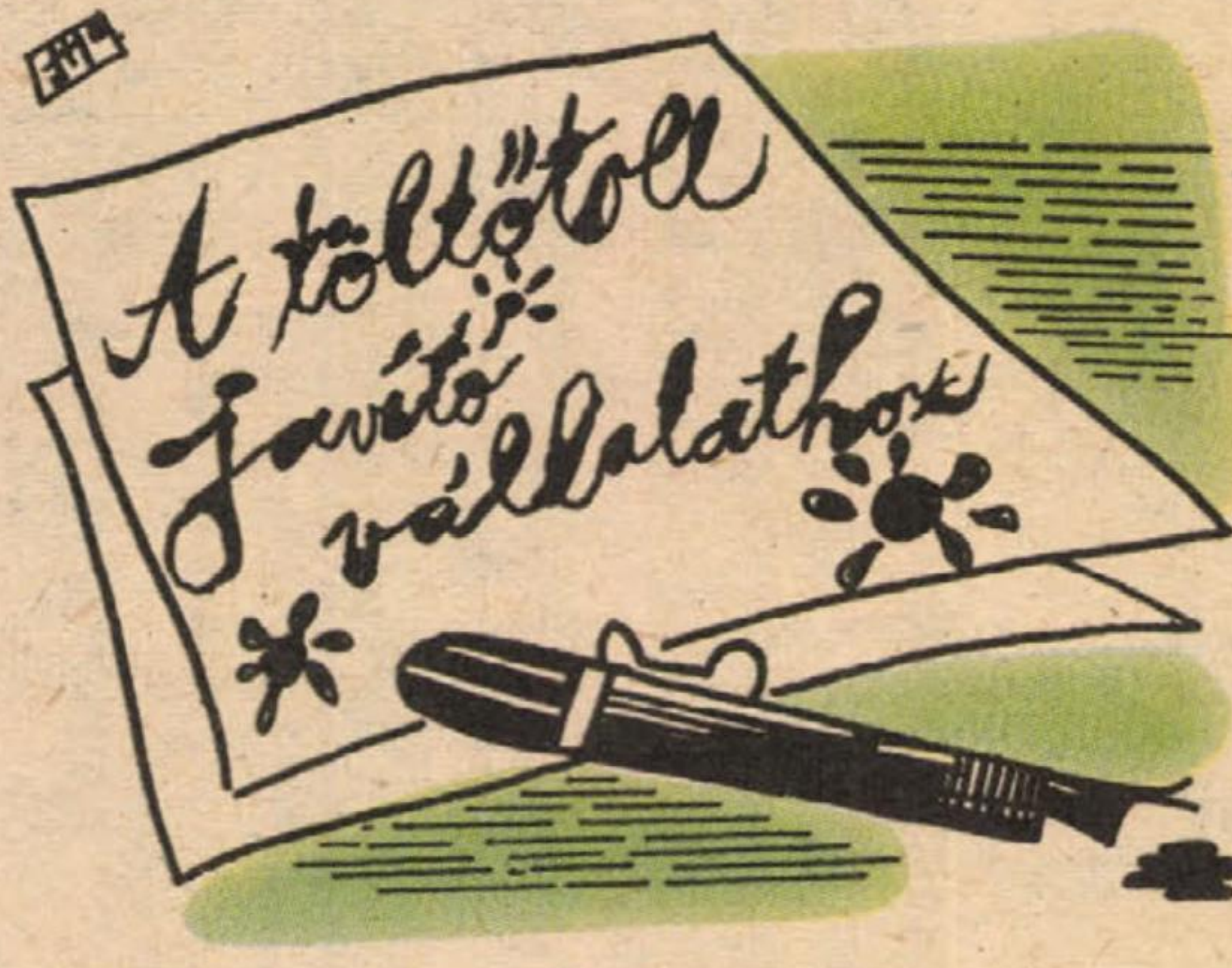
A töltőtoll
javító
vállalathoz

Erdei:

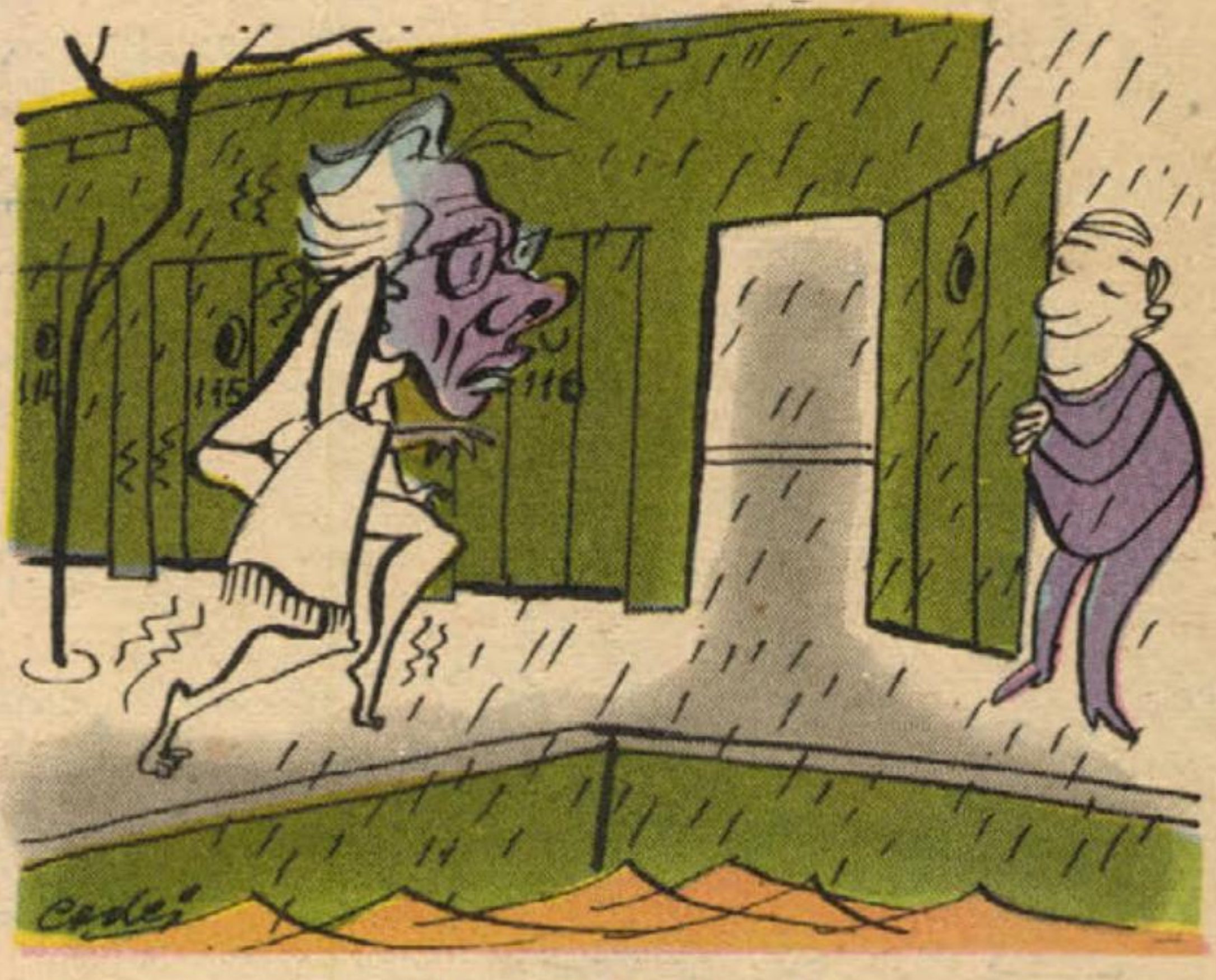
114
115
116
Erdei

– A strandkabinoshoz.

Várnai:

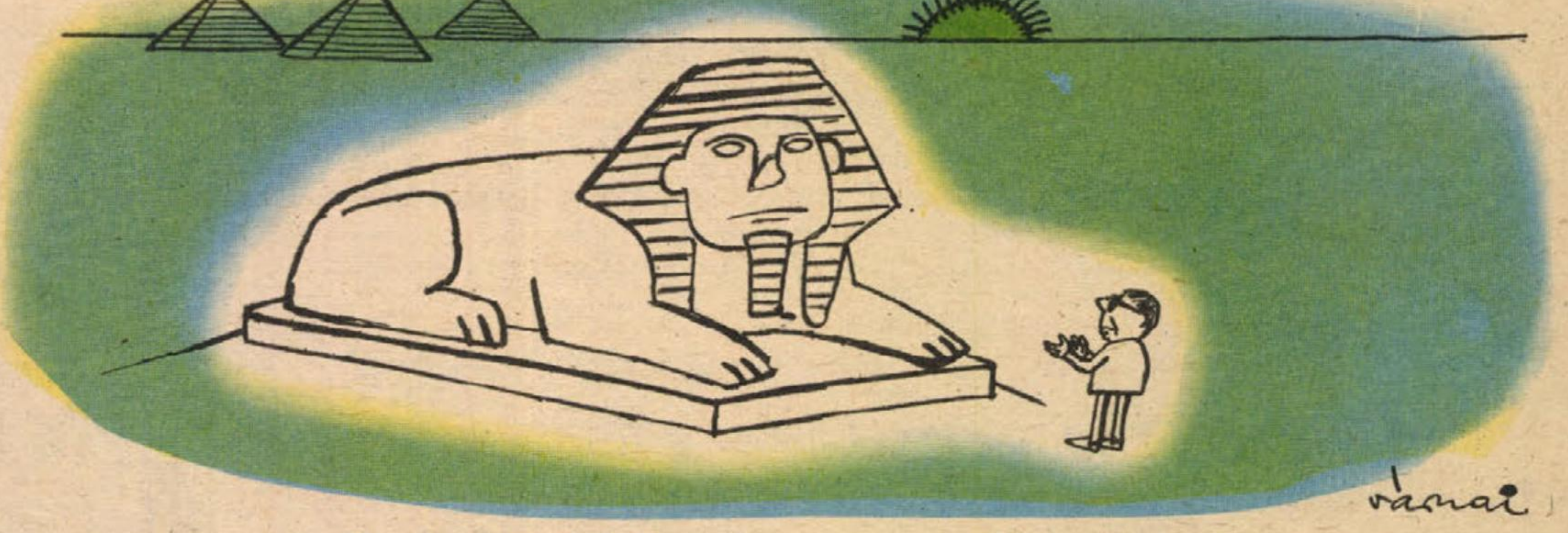

– Hozzá, aki csak hallgat, és meg sem mozdul az érdekemben.

Pusztai:

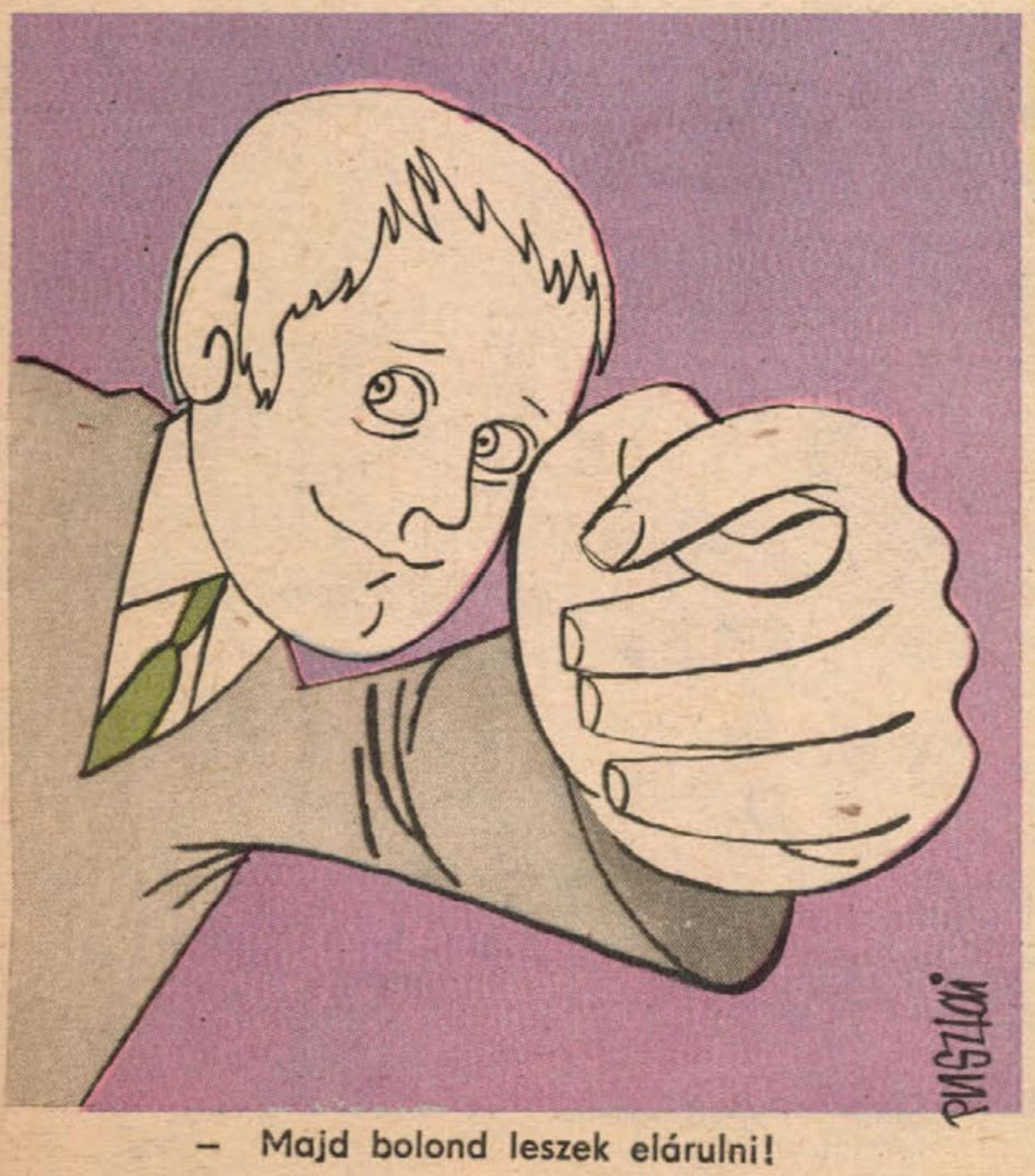

– Majd bolond leszek elárulni!

Balázs-Piri:

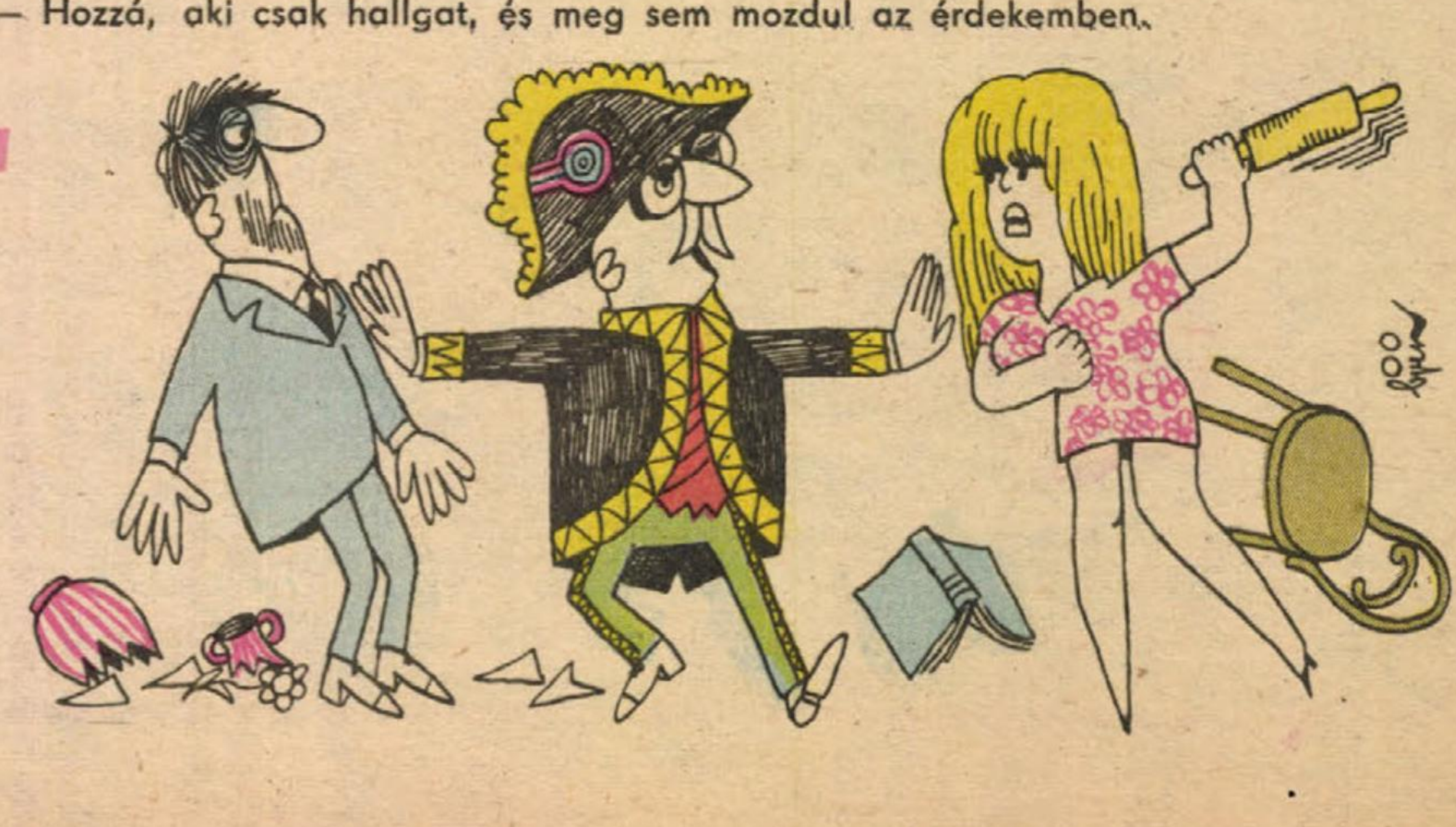

– A Biztonsági Tanácshoz...

ÁDÁM ÉS ÉVA

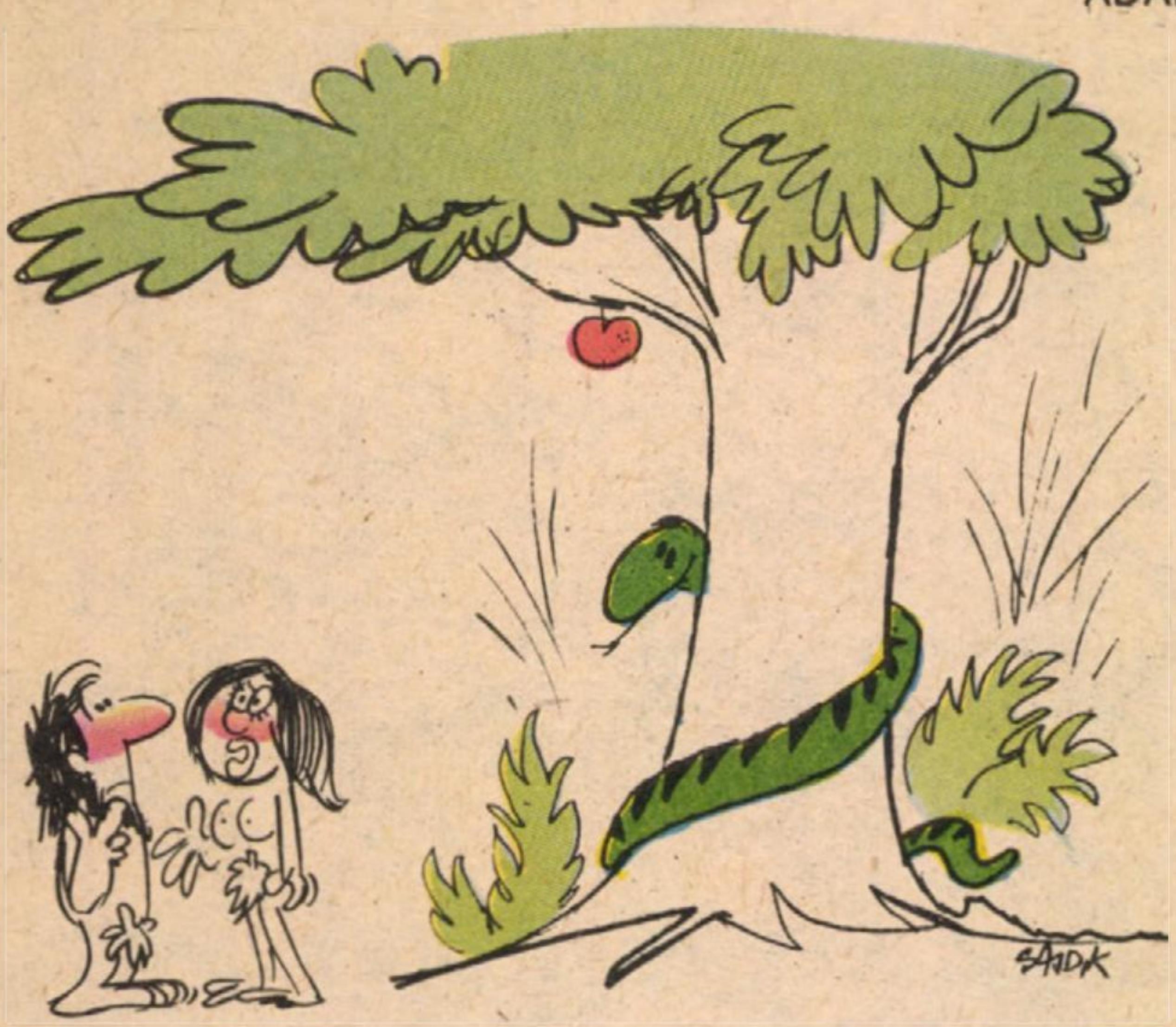

– De, ha nem tépjük le, esetleg kihal az emberiség. Vállalod a felelősséget?

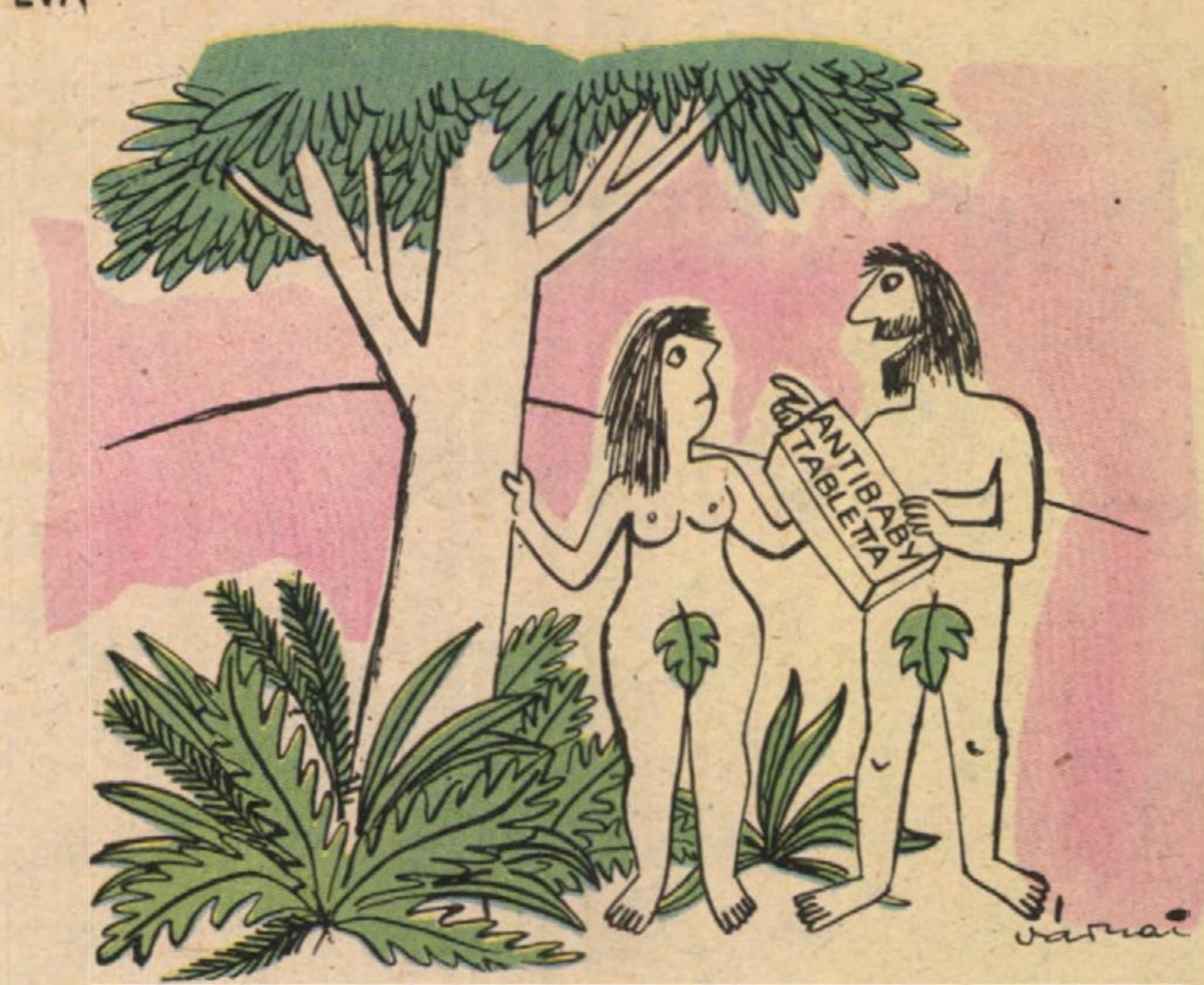

– Éva van fogalmad róla, milyen nehezen jutottam hozzá ...!?

BRÜSSZELBŐL JELENTEM

1

Robert Goffin, a nemrégen Budapesten járt belga költő, a Belga Pen Club elnöke, híres a jó humoráról. Az elmúlt hetekben tanúja voltam, amint Brüsszelben a következő szavakkal nyitott meg egy irodalmi összejövetelt:

— Kedves barátaim! Goethe nagy költő volt. Meghalt. Shakespeare szellemóriás volt. Halott. Mallarmé zseni volt. A föld alatt van. És szó, ami szó, én sem érzem valami jól magam.

2

Egy belga vicc.

Uccle-nek, Brüsszel egyik kommúnájának két kis vasútállomása van: Uccle-Alsó és Uccle-Felső. Odalép az utas Uccle-Alsóban a pénztárablakhoz, s kér egy jegyet Tokióba.

— Tokióba? Az hol van? Tessék talán megpróbálni Uccle-Felsőn.

Uccle-Felsőn ezt felelik:

— Tokióba? Odáig nincs jegyünk. Adok egyet Gentbe, jó?

Gentben:

— Tokióba? De hisz az a világ vége! Adok egyet Brüggéig.

Brüggében:

— Legföljebb Antwerpenig.

Az utas néhány hónapos kálvária után, sok részletben végül is eljut Tokióba, ahol eltölt egy kellemes napot, majd kiballag a pályaudvarra, s kér egy jegyet Uccle-be.

A japán tisztviselő fölnéz:

— Tisztázzuk, kérem: Uccle-Alsóba, vagy Uccle-Felsőbe?

Timár György

CSIPETNYI SHOW

— Mi kell ahhoz, hogy napjainkban egy könyvből világsiker legyen? — kérdezte meg egy újságíró Alberto Moraviát.

— Először is legyen a borítólapon egy rendkívül csinos, fiatal leány — válaszolta a világhírű olasz író.

— És? — faggatta tovább az újságíró Moraviát. — Még mi legyen?

— A lányon semmi ...

*

Dalidát, a híres előadóművésznőt felkereste egy ismert hídtervező mérnök.

— Meg szeretném közelebbről ismerni Önt — mondta a mérnök —, ugyanis még sohasem volt alkalmam hallani a hangját, pedig annyi sok jót hallottam művészetéről. Bevallom, nem vettem meg egyetlen lemezét sem.

— Nem tesz semmit, uram — válaszolta csendesen Dalida —, én sem veszek hidakat ...

*

Eduardo de Filippo, a neves olasz színész, színműíró és filmrendező mondta nemrégiben barátainak:

— A statisztikai adatok szerint közel tízmillió azoknak az európaiaknak a száma, akik nem keresnek annyit, hogy családot alapítsanak.

— Érdekes — szólt közbe valaki —, milyen problémákkal találkozik a statisztikákban az ember.

— Valóban érdekes — folytatta Filippo —, csak az a baj, hogy azok ezt nem tudták, és már régen megnősültek ...

*

Salvador Dalinak, a híres spanyol különcködő festőnek tanúként meg kellett jelennie a bíróság előtt.

Amikor a bíró megállapította a tanú személyazonosságát, feltette neki a kérdést:

— Mi a foglalkozása?

— Festő — válaszolt Salvador Dali, s felemelt hangon hozzátette: — A jelenkor legjobb festője!

A tárgyalás befejezésével Dali egyik barátja a szemére vetette:

— Mondd, kérlek, hogyan tehettél olyat, hogy a bíróság előtt a világ legjobb festőjének nyilvánítottad magad?

A meglepett Dali így válaszolt:

— Már bocsáss meg, de végül is esküt tettem és az igazat kellett mondanom! ...

(Révész Tibor gyűjtése)

AGYTRÖSZT

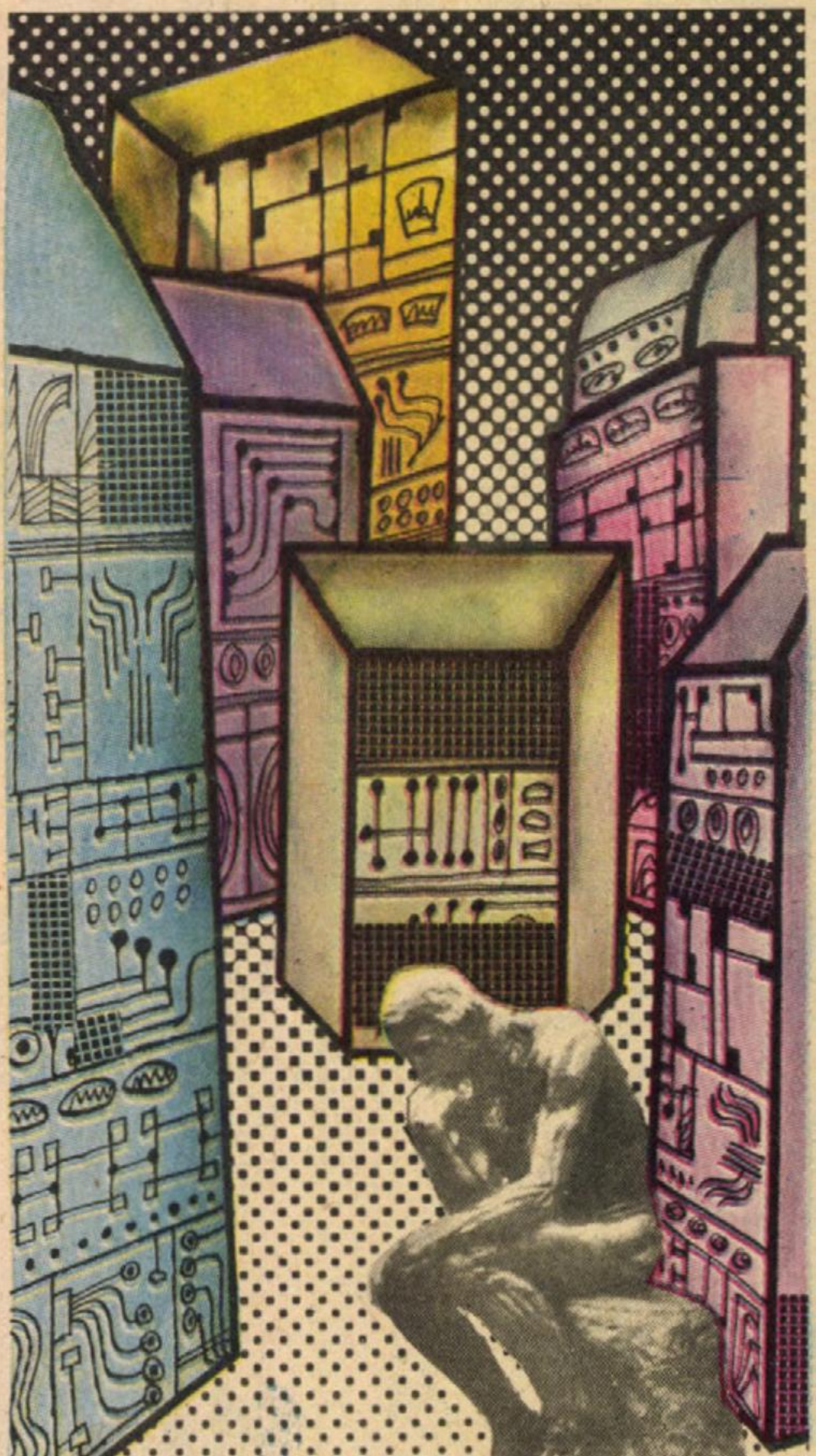

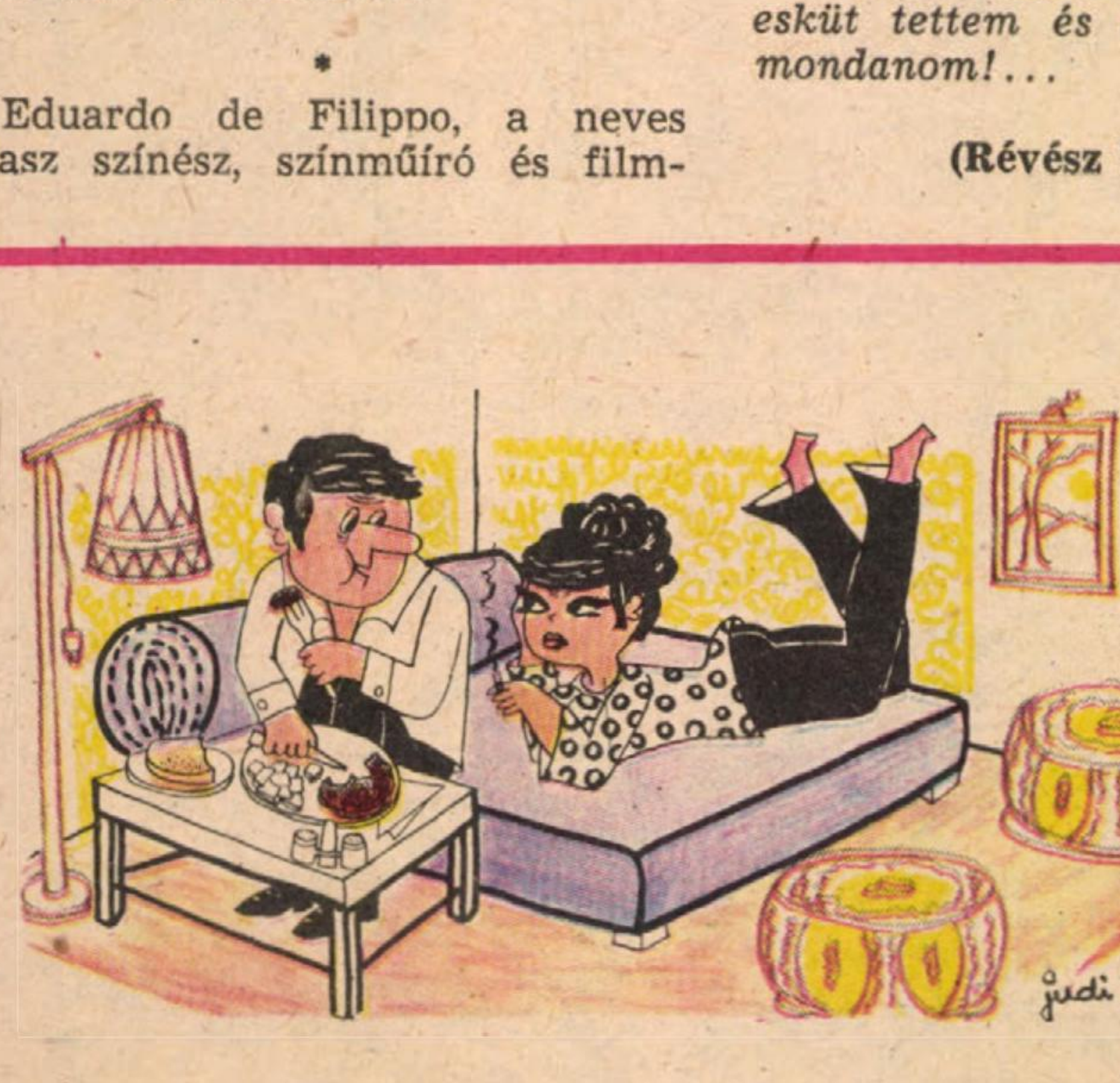

FÉRFI DOLGOK

– Tudja, Klárika, mindig rájövök, hogy senki sem tud úgy főzni, mint az én drága kicsi feleségem.

INDISZKRÉCIÓ

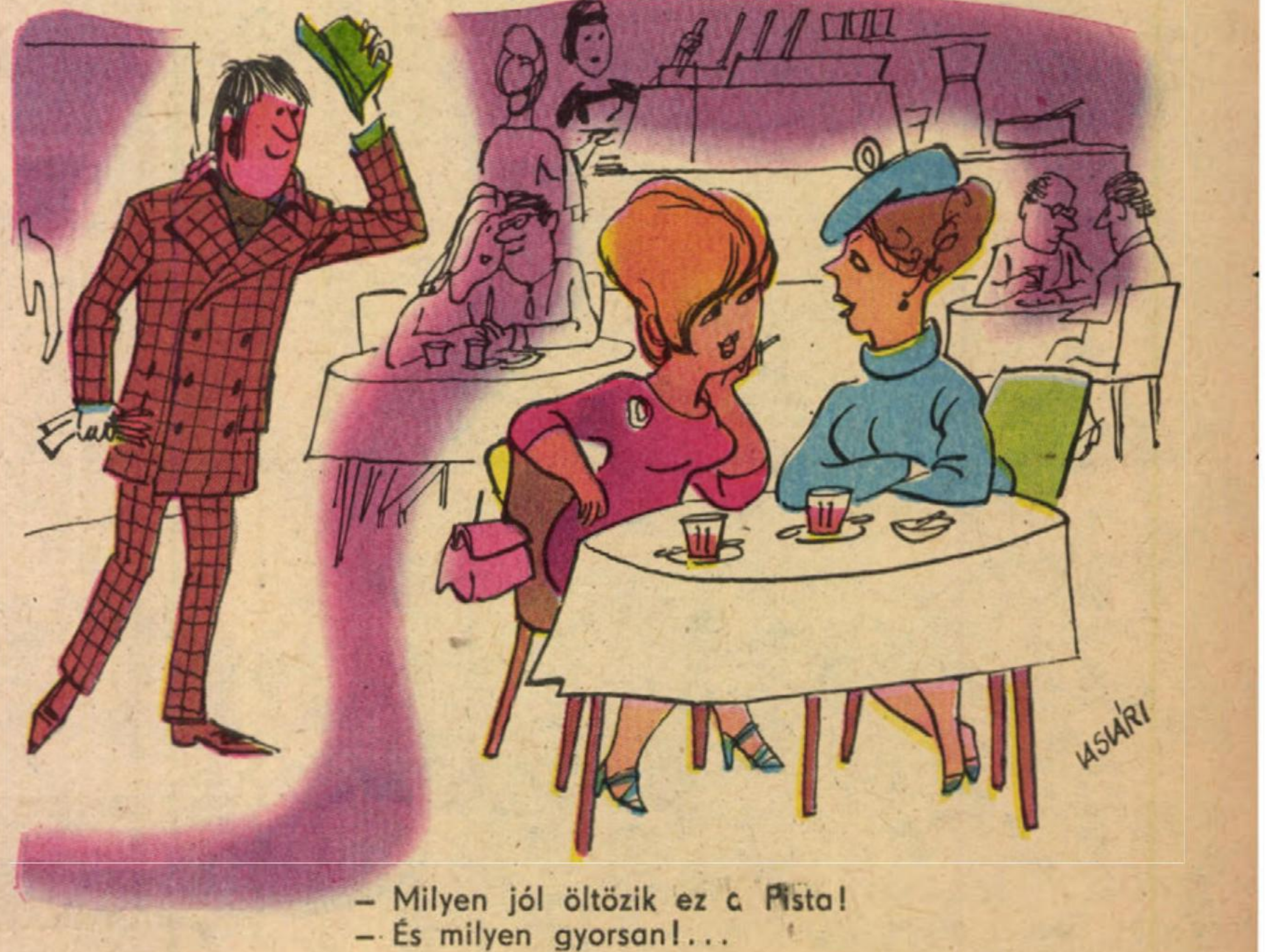

– Milyen jól öltözik ez a Pista!
– És milyen gyorsan! ...

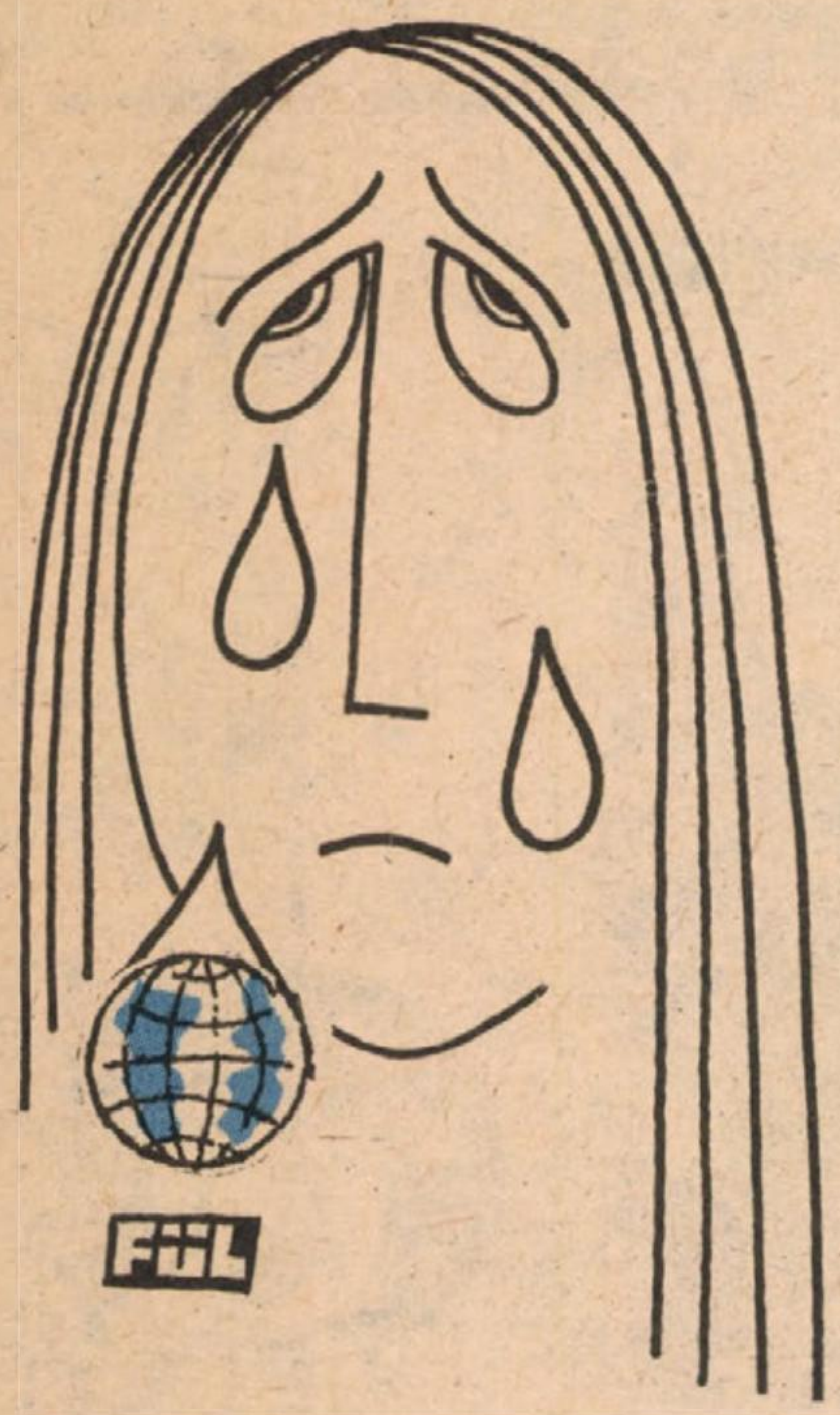

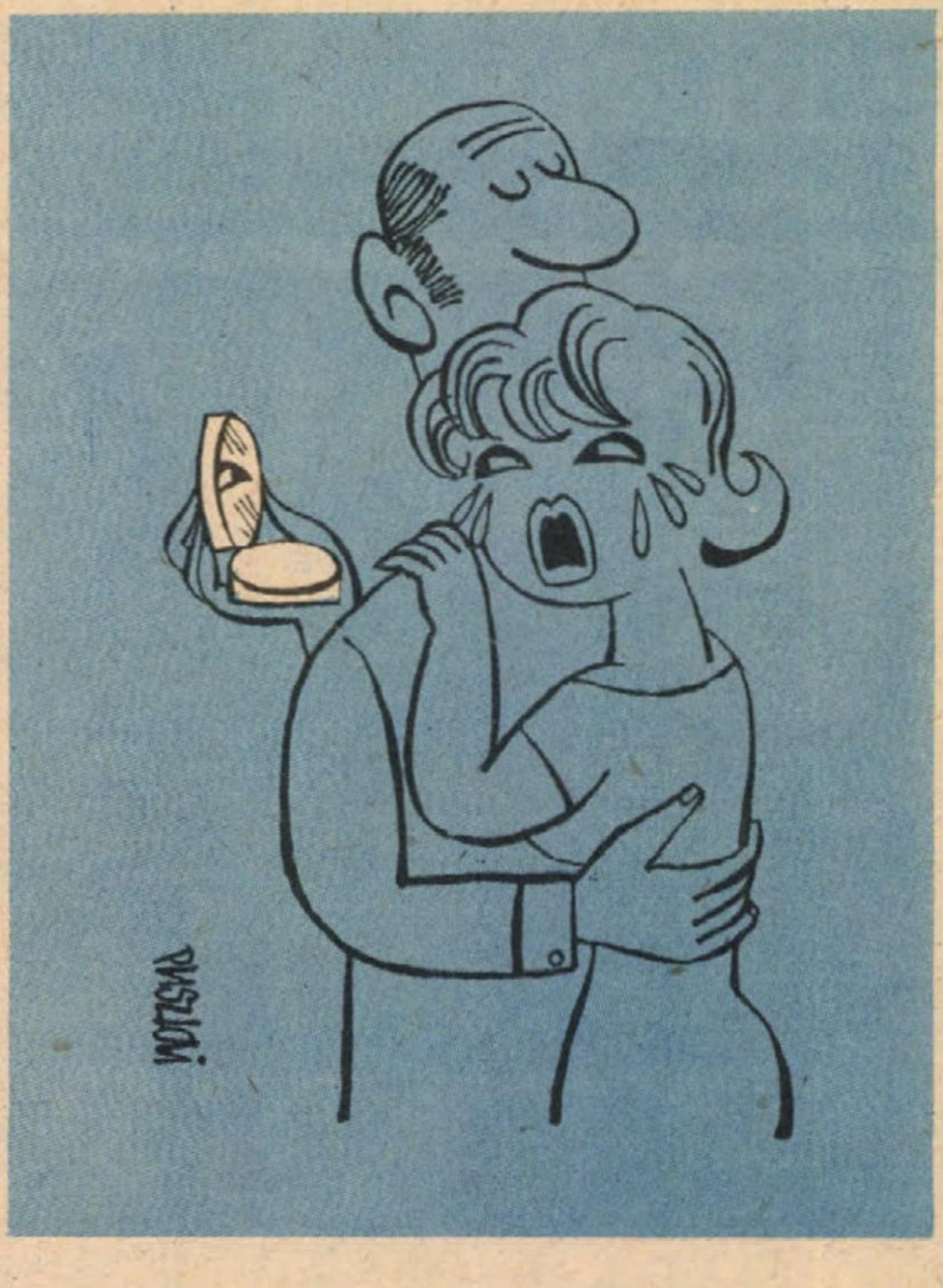

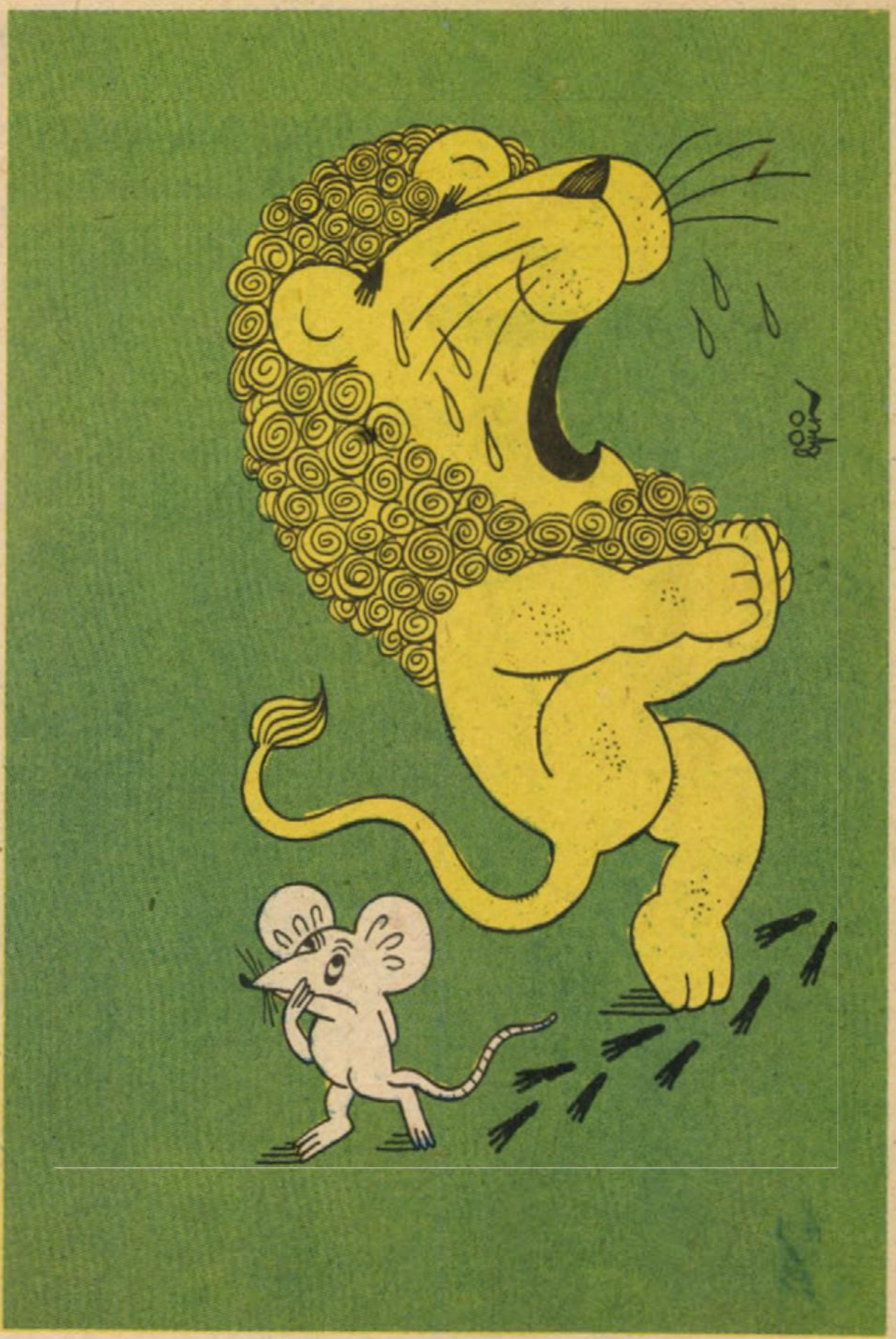

FÜLÖP, PUSZTAI,
BALÁZS-PIRI,
BARÁT,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS, SAJDIK

FÁJDALOM

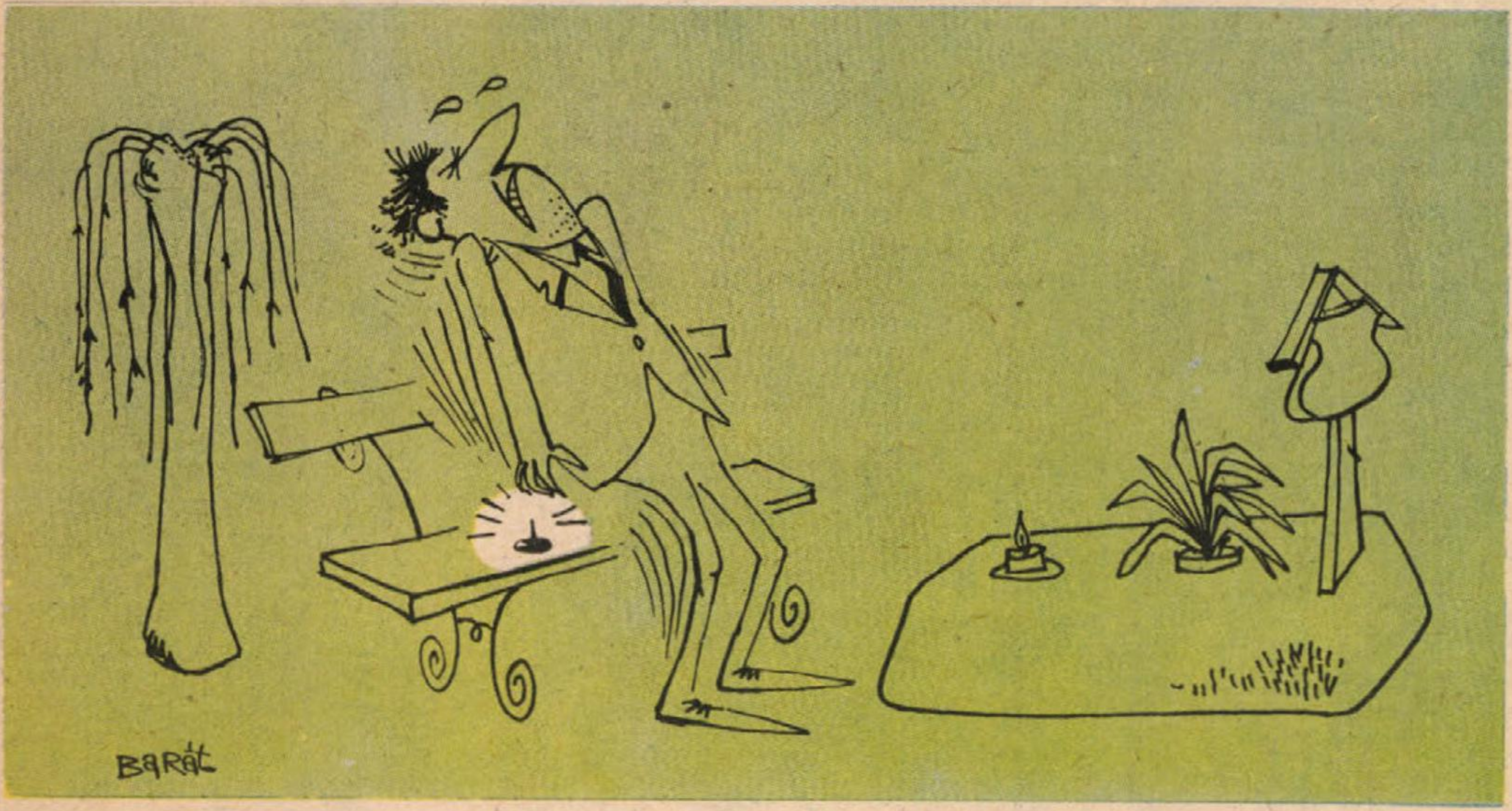

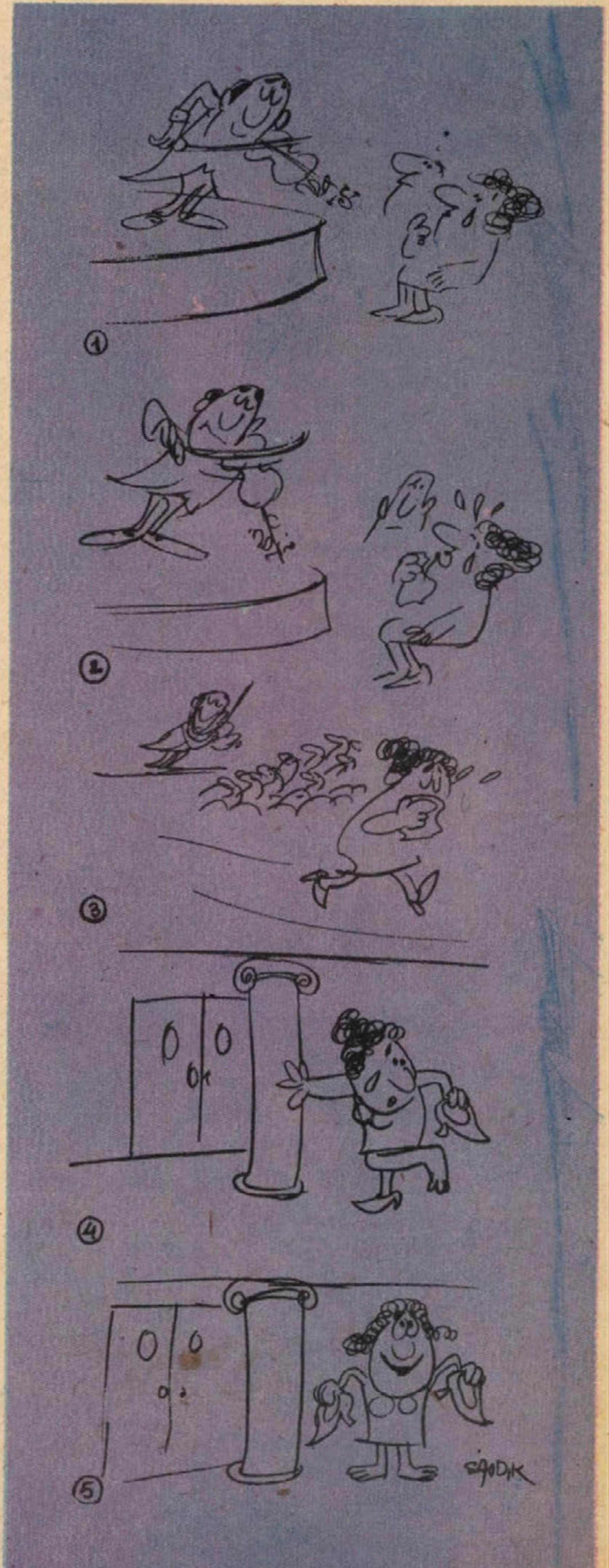
①
②
③
④
⑤
SAJDIK

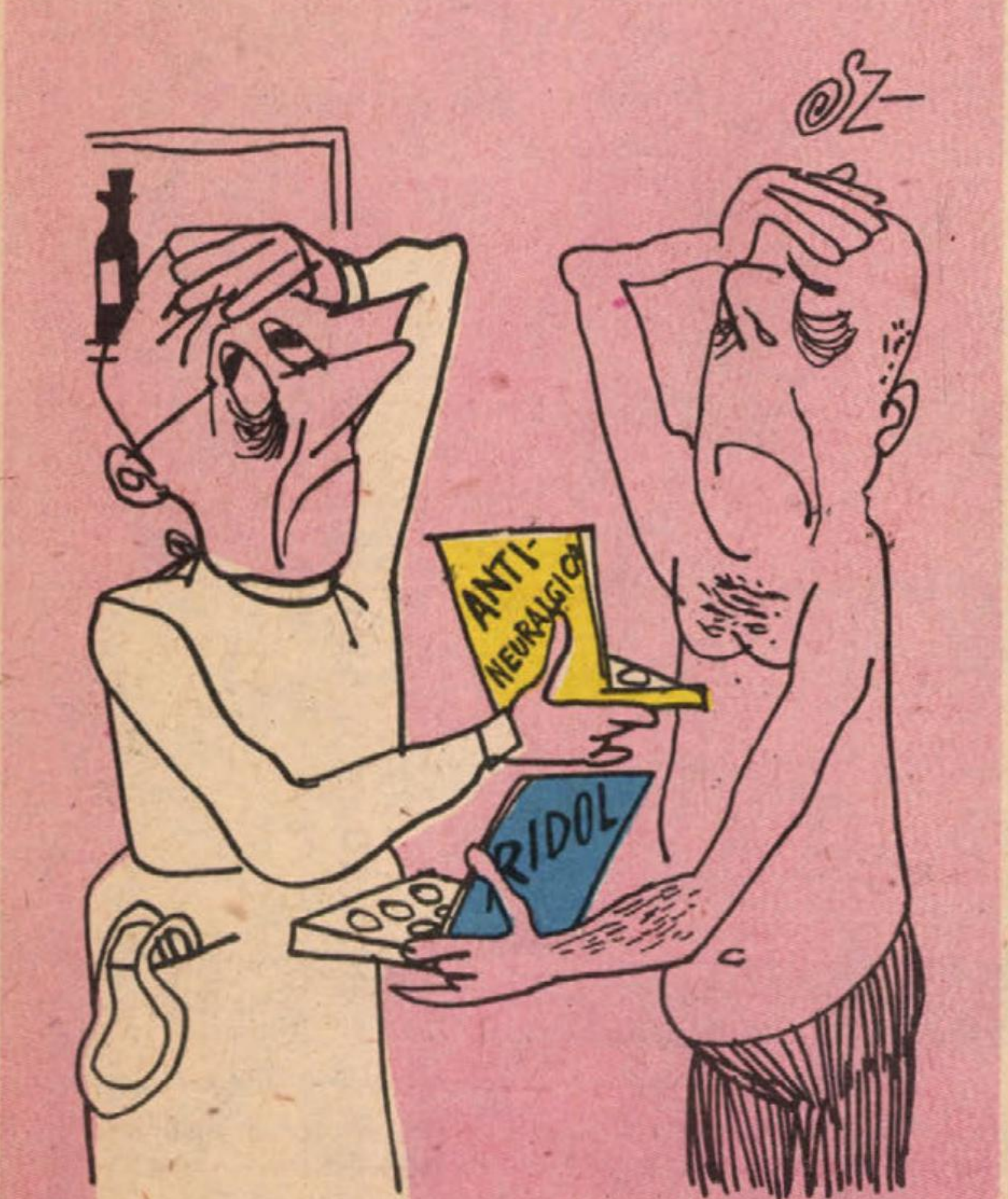
SZ-
ANTI-NEURALGICON
RIDOL

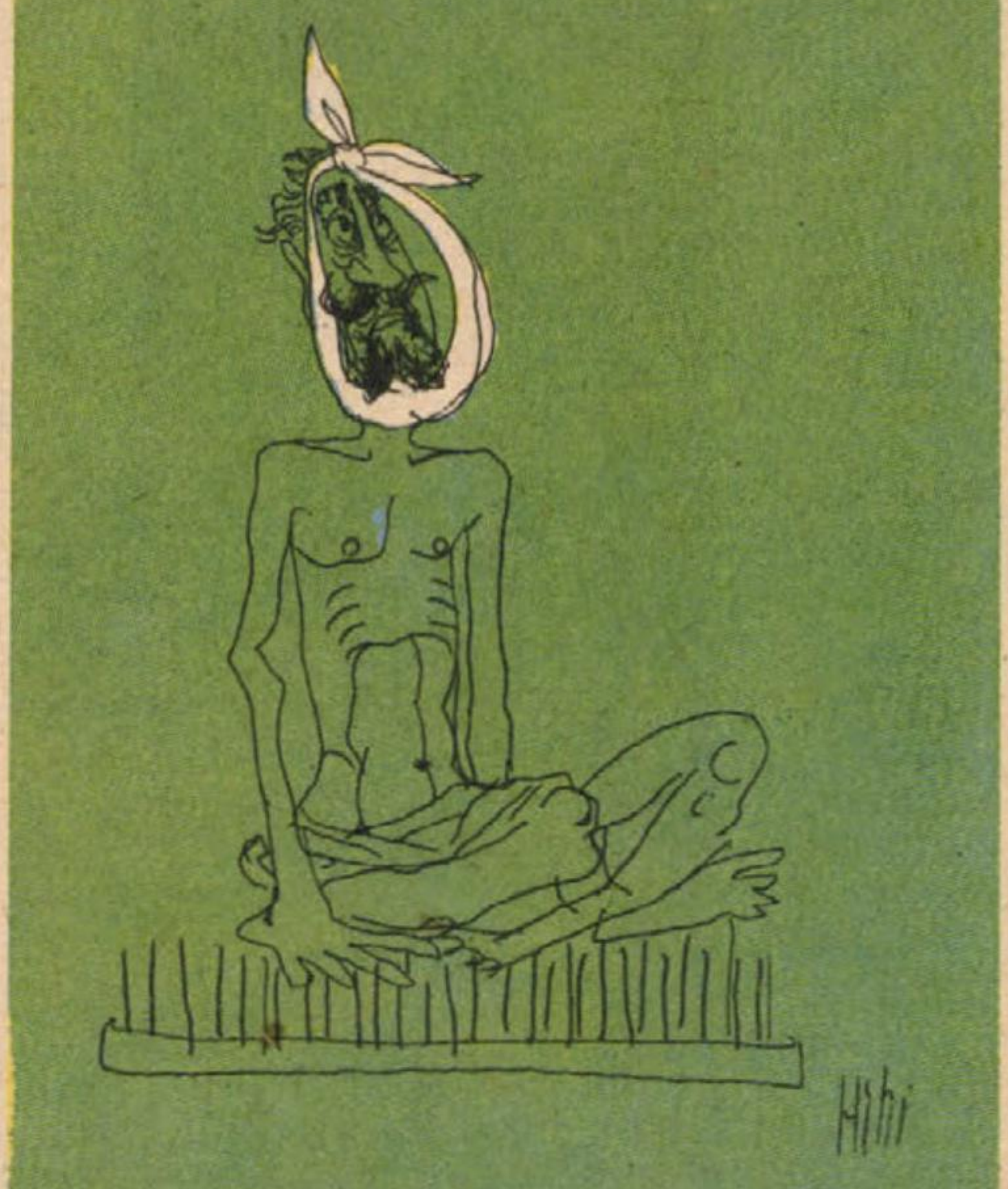

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK

LEGYEN SZÉP KARÁCSONYA A CSALÁDNAK

cserélje ki régi készülékét új televízióra

FŐVÁROSI

KERAVILL

MINDENKINEK A KEDVENC KÁVÉJÁT HOZOM
AMIGO
ORIENT MOKKA
Café do Brasil

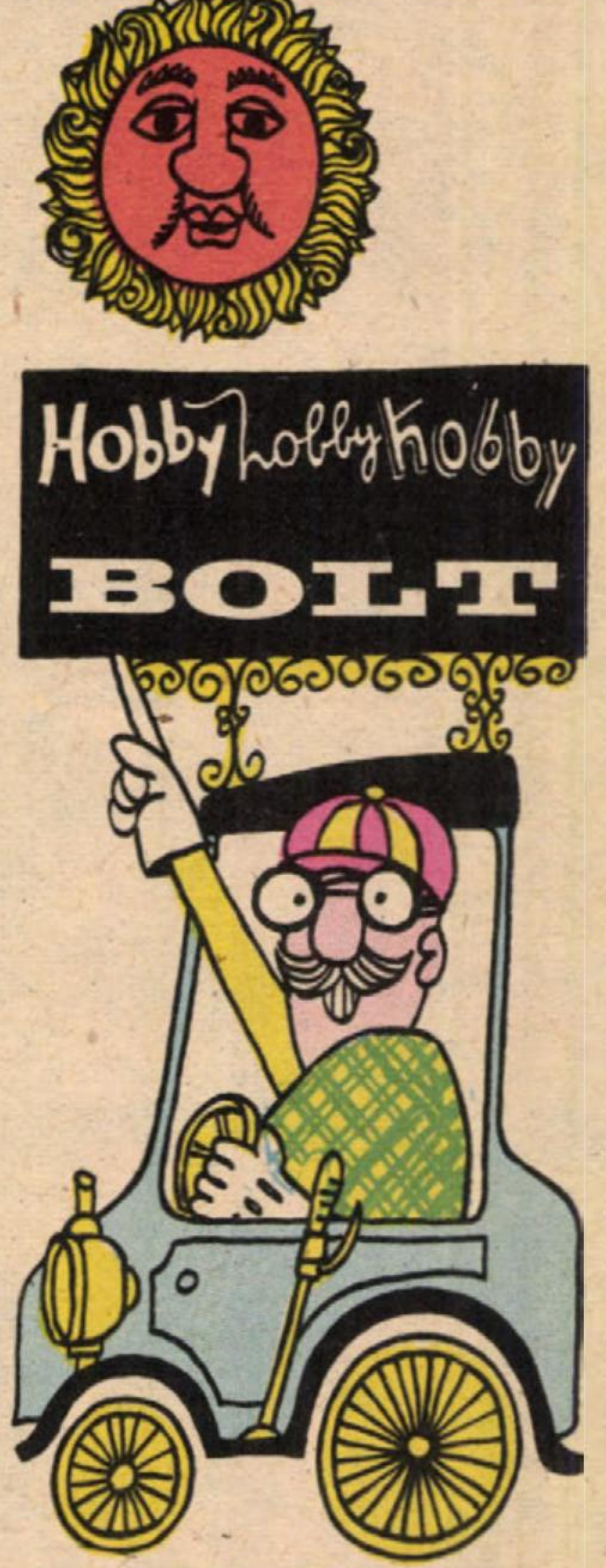
Hobby Hobby Hobby
BOLT

NINCSEN EMBER HOBBY NÉLKÜL

VÁSÁROLJON KARÁCSONYI AJÁNDÉKOKAT A

HOBBY BOLTBÓL!

Budapest VI., Deák Ferenc tér 6.
Telefon: 422—504.

trial

A HÁZTARTÁS AZ ASSZONY BIRODALMA

AB
HÁZTARTÁSI BIZTOSÍTÁS

megvédi tűz-, víz-, betörési, baleseti és üvegtörési károsodástól

---

BUÉK 1970

trial

AUTÓS AJÁNDÉKOT AZ AUTÓKER-TŐL!

Autós ajándékok gazdag választéka az

AUTÓKER

VI., Népköztársaság útja 14. szám alatti üzletében.

Nyitva: december 10-től 24-ig, mindennap d. e. 10-től este 20 óráig.

Szombaton és vasárnap is!

A LEGJOBB MINDENBEN AZ EREDETI!

Eredeti ó-egyiptomi:

Eredeti Rembrandt:

Eredeti brazil kávé:

Café do Brasil

NINCS KOCKÁZAT...

MINDEN SORSJEGY NYER A KÖNYVSORSJÁTÉKON

HÚZÁS: DEC. 14.

GYERE AZ ÚTTÖRŐ ÁRUHÁZBA!

Itt nemcsak nekem, de felnőttek részére is vásárolhatsz ajándékot

ÚTTÖRŐ
CENTRUM ÁRUHÁZAK

TERMÉSZETFILM KÉSZÜL

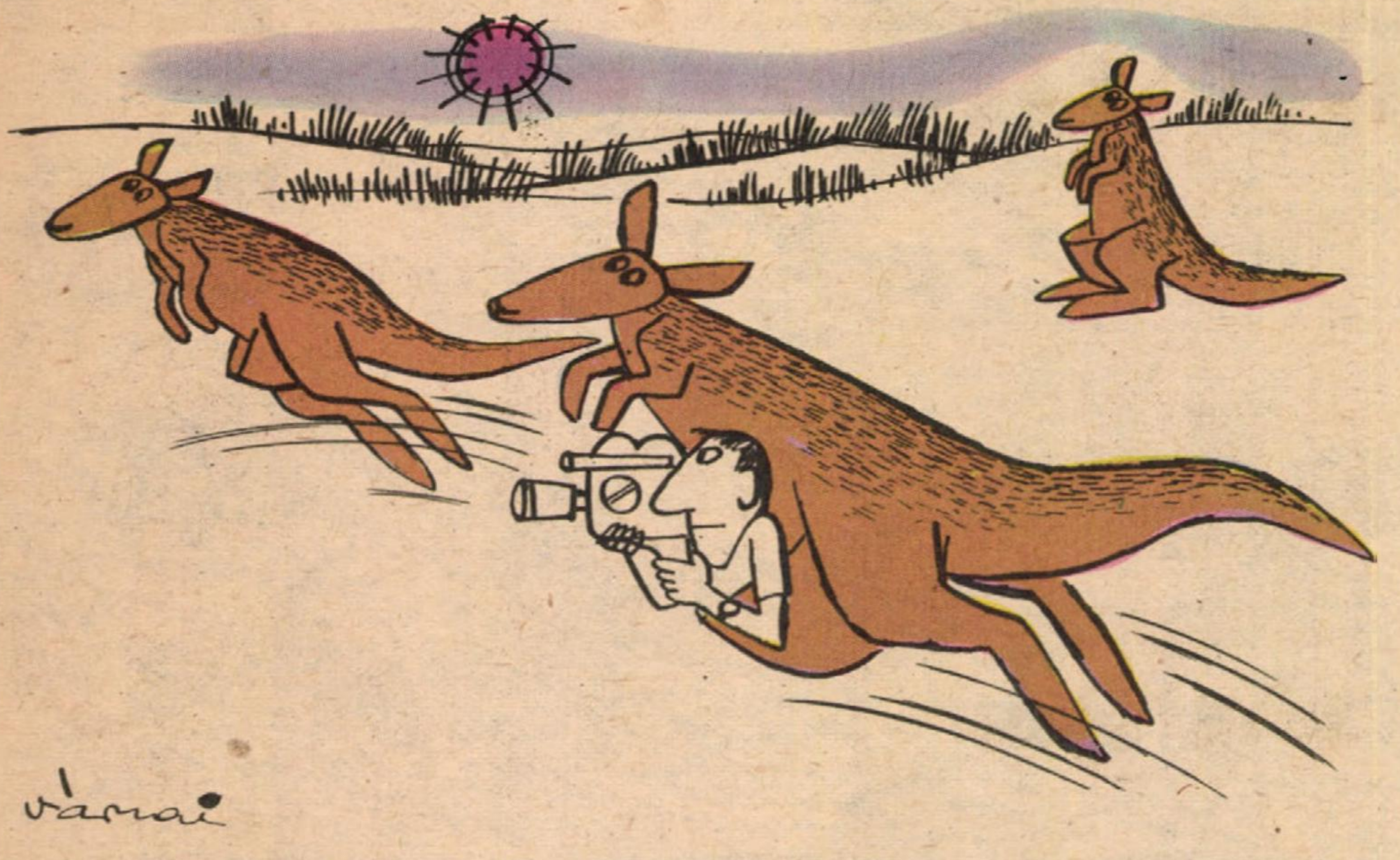

KORHOLÁS

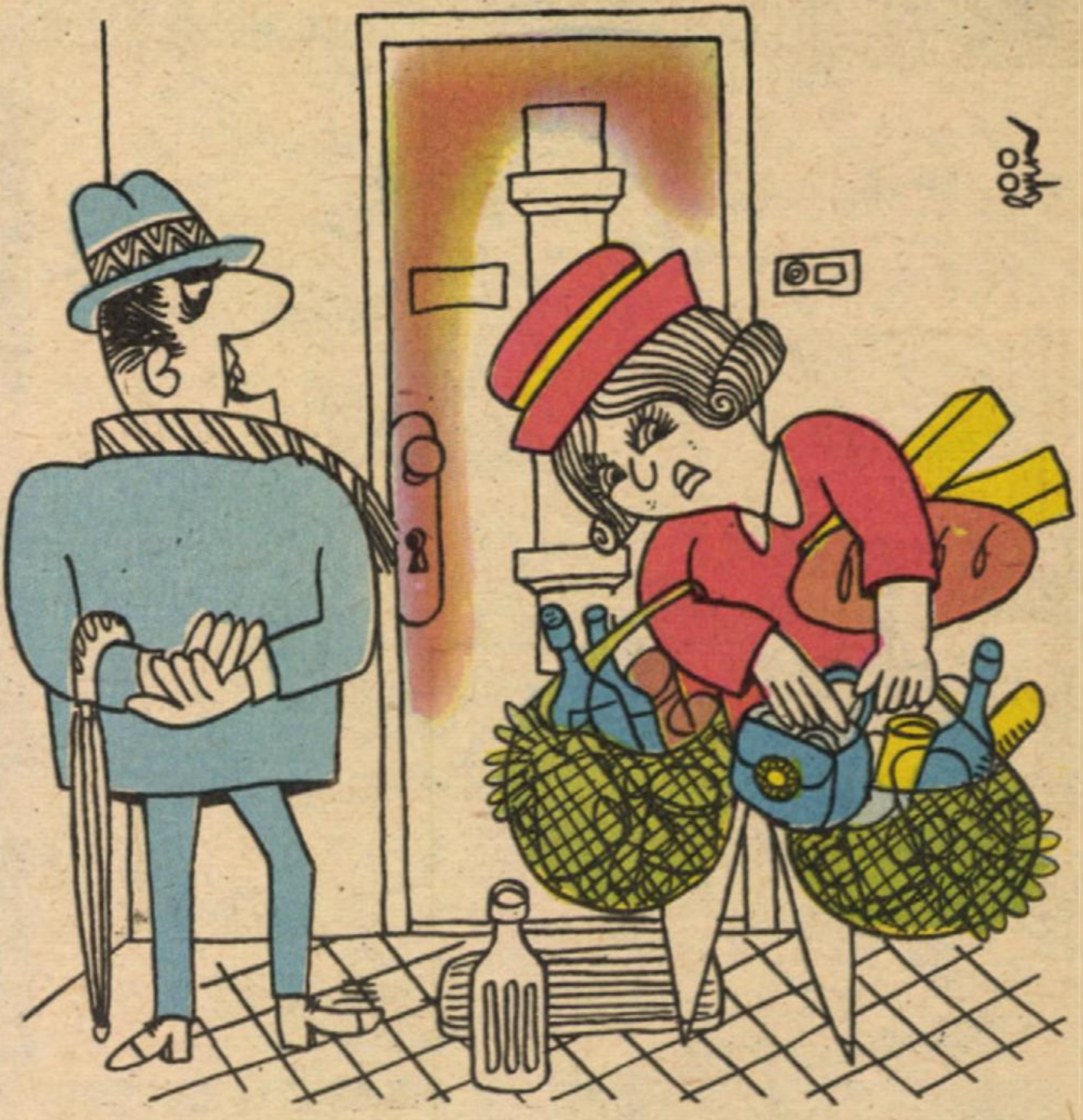

– Mondd, anyukám, miért van az, hogy te sohasem találod meg a lakáskulcsot?!

SZILÁNKOK

ÜZLETBEN

— Kérem szépen, ez a nadrág prima. Ön csavargathatja, átmehet rajta egy úthenger, meg sem látszik. Csak egyre ügyeljen: leülni nem szabad benne...

MASSZŐRNÉL

— Nagyon kérem uram, tessék engem jól feldühösíteni. Akkor tudom majd igazán keményen dögönyözni..

JÓ HÍR

A Mount Everesten csökkent az autóbalesetek száma.

1969-ES NAPTÁR! SÜRGŐSEN ELADÓ

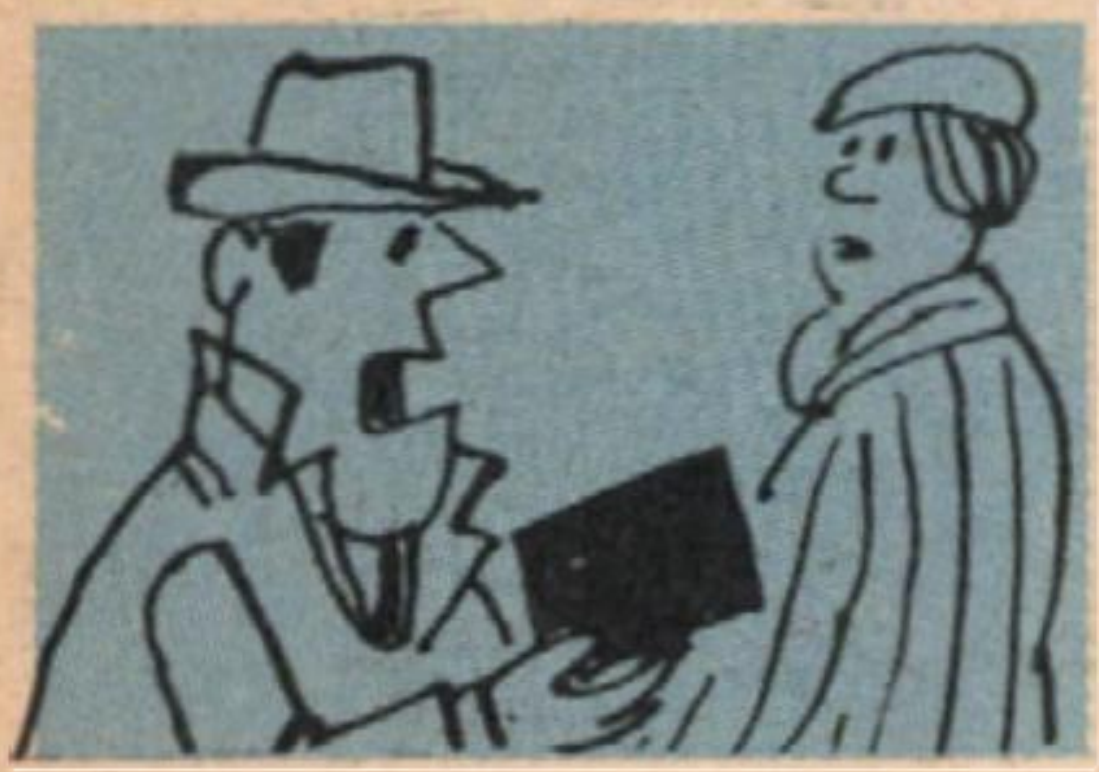

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Szervusz Béla. Igaz, hogy te és Ica...

— Ugyan kérlek, az emberek annyi mindent összebeszélnek.

— Szóval nem igaz, hogy te és Ica...

— Mondtam már. Az emberek unatkoznak és pletykálnak. Ica engem soha nem érdekelt. Van két gyerekünk, és kész...

RÁGALOM

Rám fogták, hogy analfabéta vagyok. Pedig csak X. regényét nem tudom elolvasni.

ŐSZINTESÉG

— Nem tud egy eladó lakást?

— De hiszen Önnek szép, összkomfortos lakása van.

— Nem beköltözni akarok, csak üzérkedni.

VÁNDORMADÁR

— Eddig hol dolgozott?

— Talán egyszerűbb és rövidebb lenne, ha felsorolnám, hol nem dolgoztam még.

TANÁCS

Ha egy nő úgy érzi, hogy szüksége van egy erős kézre, ne férjhez menjen, hanem egy tornatanárhoz.

G. Sz.

ILYEN MÉG NEM VOLT

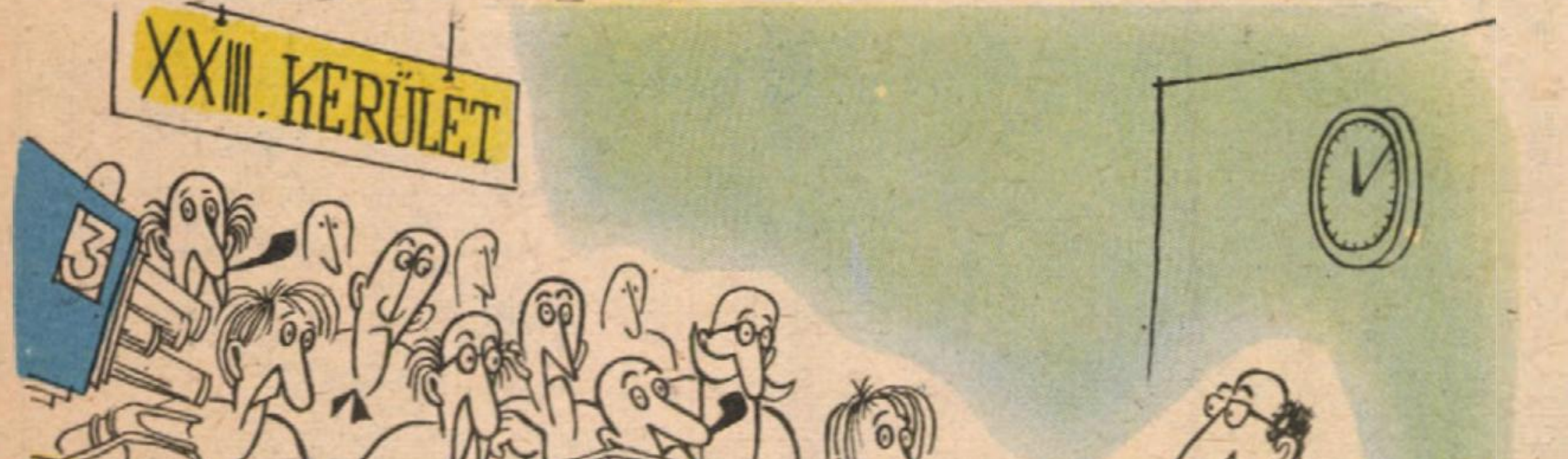

– Mindenki hazamehet... Sakkozónk az ötödik percben mattot kapott...

ÉVVÉGI JÖVEDELEMADÓ-BEVALLÁS

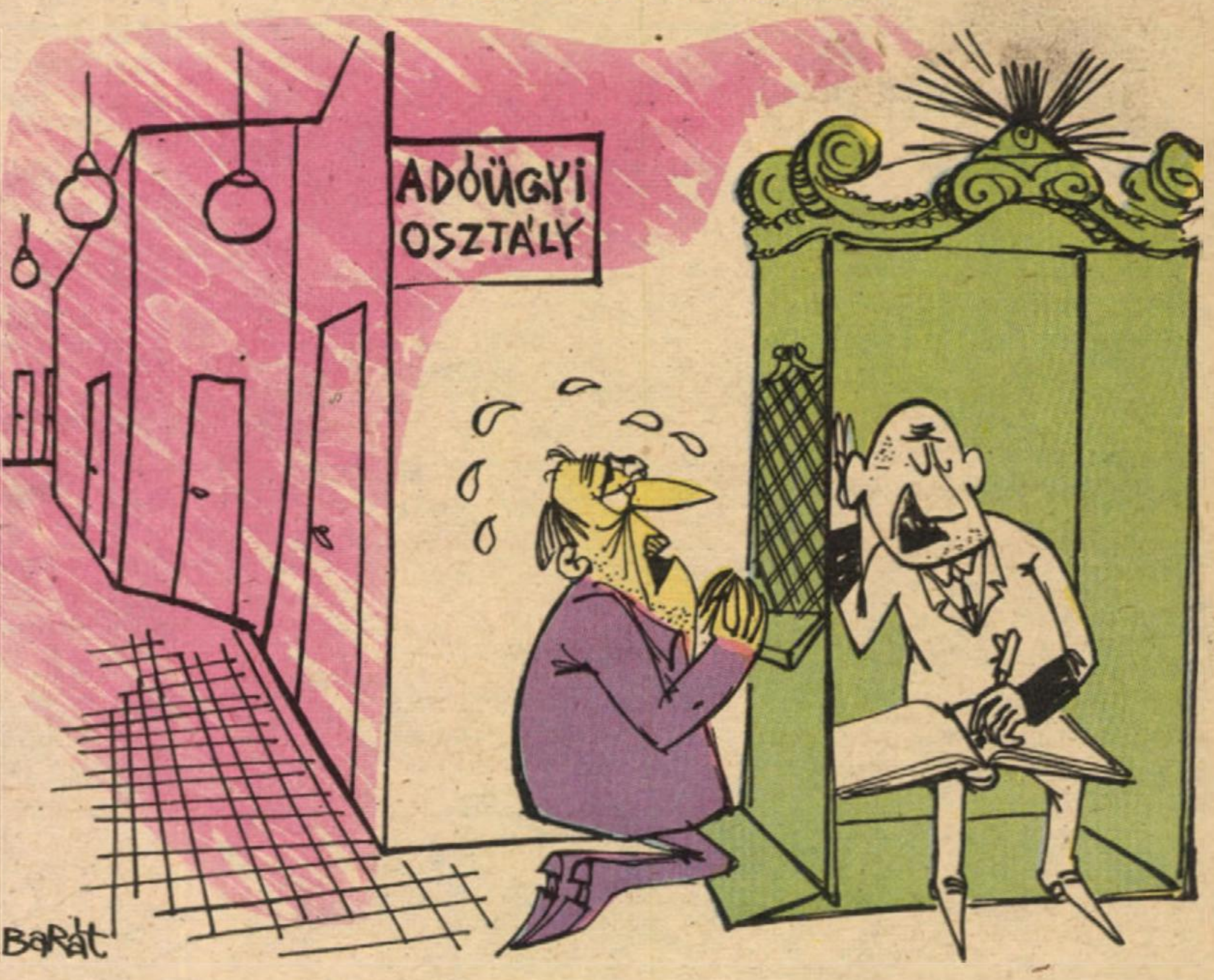

– Könnyítsen a lelkén, gyermekem...

AZ EGYMILLIÓ DOLLÁROS GYÉMÁNT

Bejárta a világsajtót a nagyfontosságú hír, hogy Richard Burton művész úr egymillió dollárért vásárolt nyakba való gyémántot feleségének, Elisabeth Taylor művésznőnek. Mivel a gyémántot előbb utóbb amúgyis ellopják, Burtonné legalább addig hordja, amíg lehet. Főként ünnepélyes, örvendetes alkalmakkor. Ilyen alkalom volt az az estély, amelyet Grace főhercegnő, Monaco uralkodó hercegének felesége adott. A főhercegnő, Grace Kelly, az egykori filmszínésznő 40-ik születésnapját ünnepelte.

Ez megért Elisabeth Taylornak egymillió dollárt!

IRIGYSÉG

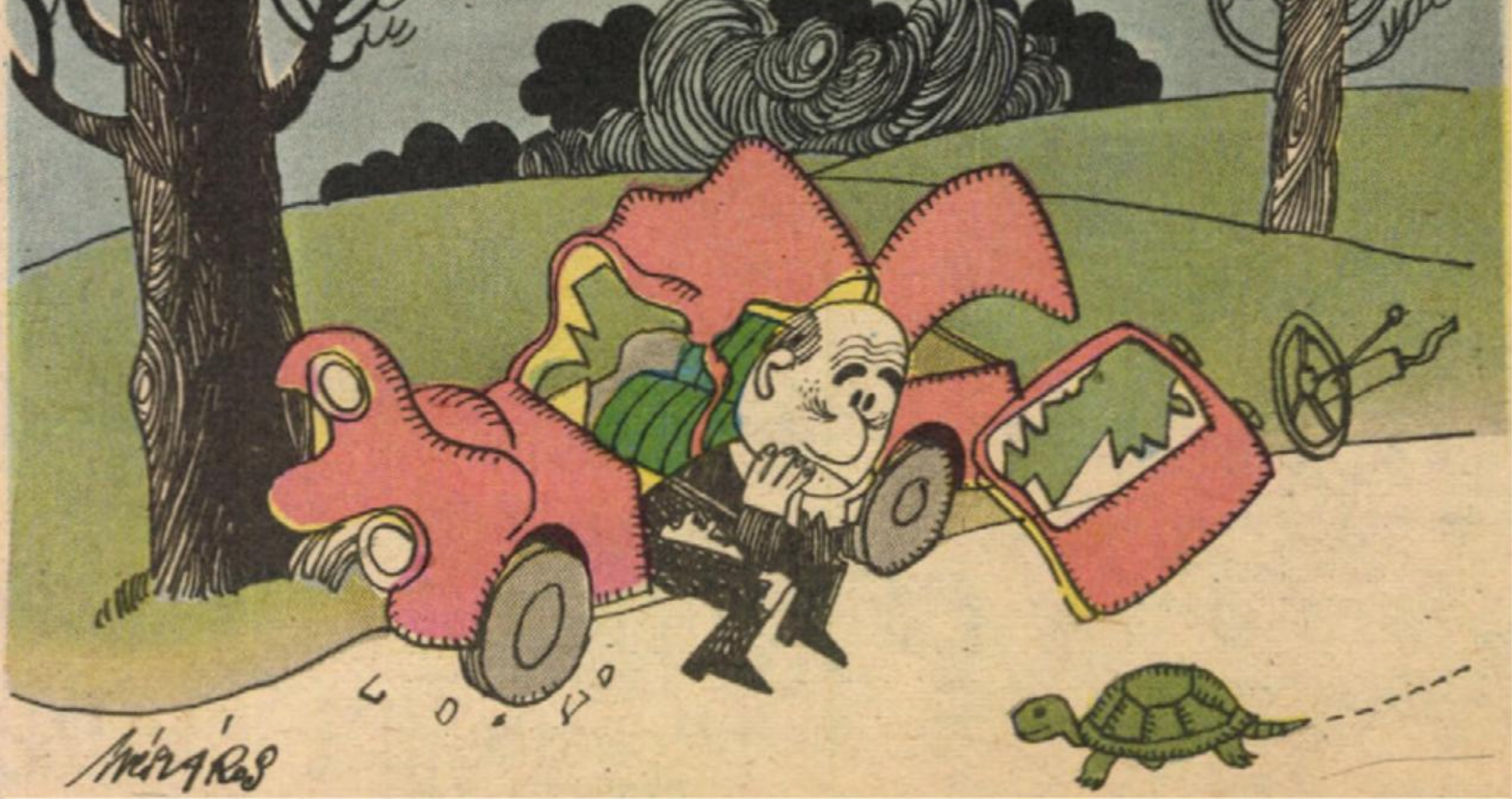

A HÁBORÚ, ÚJ HÁBORÚ SZÜLŐATYJA

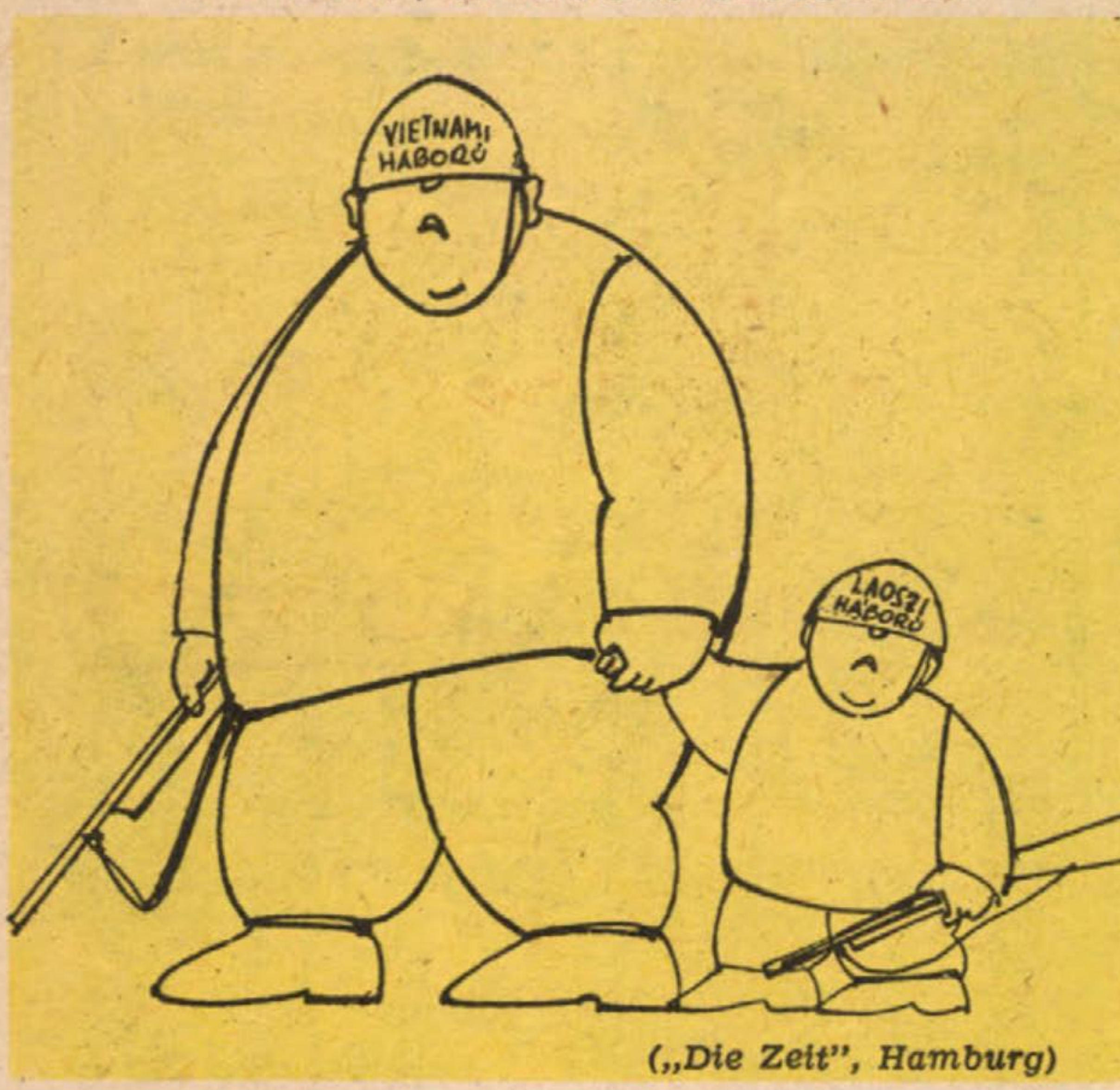

(„Die Zeit", Hamburg)

HOBBY

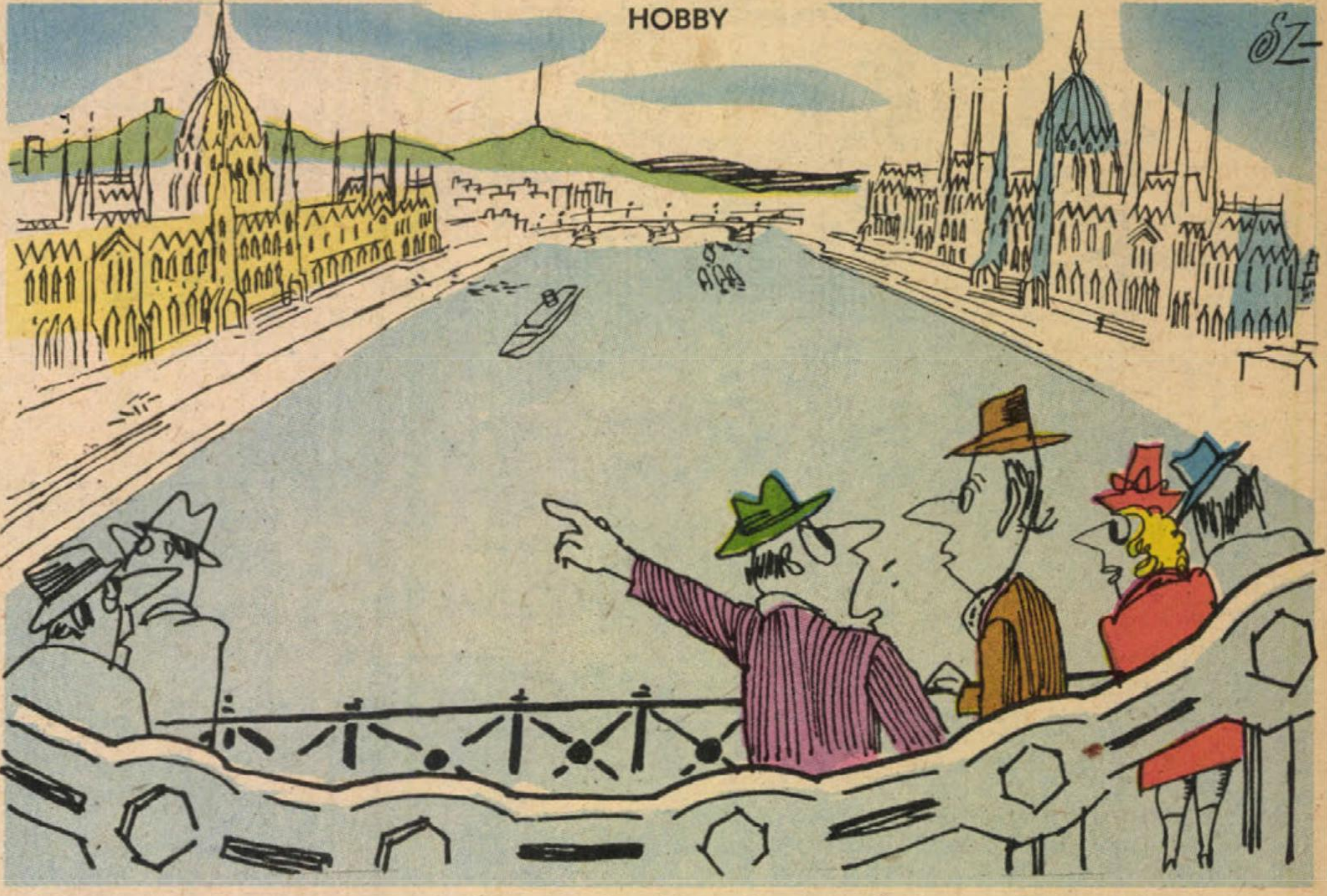

– Pontos mása az eredetinek... Húszmilliárd gyufaszálból csináltam!

SZÉGYELLEM MAGAM

Doktor úr kérem, én szégyellem magam. Nem, nem ön előtt szégyellem magam, hanem általában szégyellem magam. Ez az én betegségem. Ez olyasmi — gondolom —, mint az üldözési mánia. Nem, nem vagyok hipochonder... Tessék? Hm.... Tetszik látni, az lehet, hogy valamilyen gyerekkori élmény került elő a tudatom alól és az birizgál, ugyanis pontosan úgy érzem magam, mint amikor az óvó néni rám szólt, hogy szégyelld magad. Lesütöm a tekintetem és nem merek az emberek szemébe nézni, mert... mert... Mintha mindenki azt kiáltaná felém: szégyelld magad!

Igen, pontosan emlékszem. Öt évvel ezelőtt tavasszal éreztem először. Kimentem egy válogatott futballmeccsre a barátaimmal. Meg kell, hogy mondjam, nem igen szoktam meccsre járni, tévém nincs, legföljebb rádión hallgatom, ha valami nagy tétről van szó.

Hát azon a mérkőzésen nem a legjobban szerepelt a válogatottunk. Különösen a fő kedvenc, a Sunyi — tetszik emlékezni rá — mondott csődöt. A második félidőben, amikor kihagyott egy ordító gólhelyzetet, azt mondja a mellettem ülő kolléga: „No persze, hogy a lábát se tudja emelni, amikor a Fincike halálra fárasztja."

Értetlenül néztem a barátomra, s megkérdeztem: Mit beszélsz? Ki az a Fincike?

A barátom rámnézett, a körülöttem állók is mind és részben nevettek, részben azt mondták: Ne hülyéskedj! Te komolyan nem tudod?

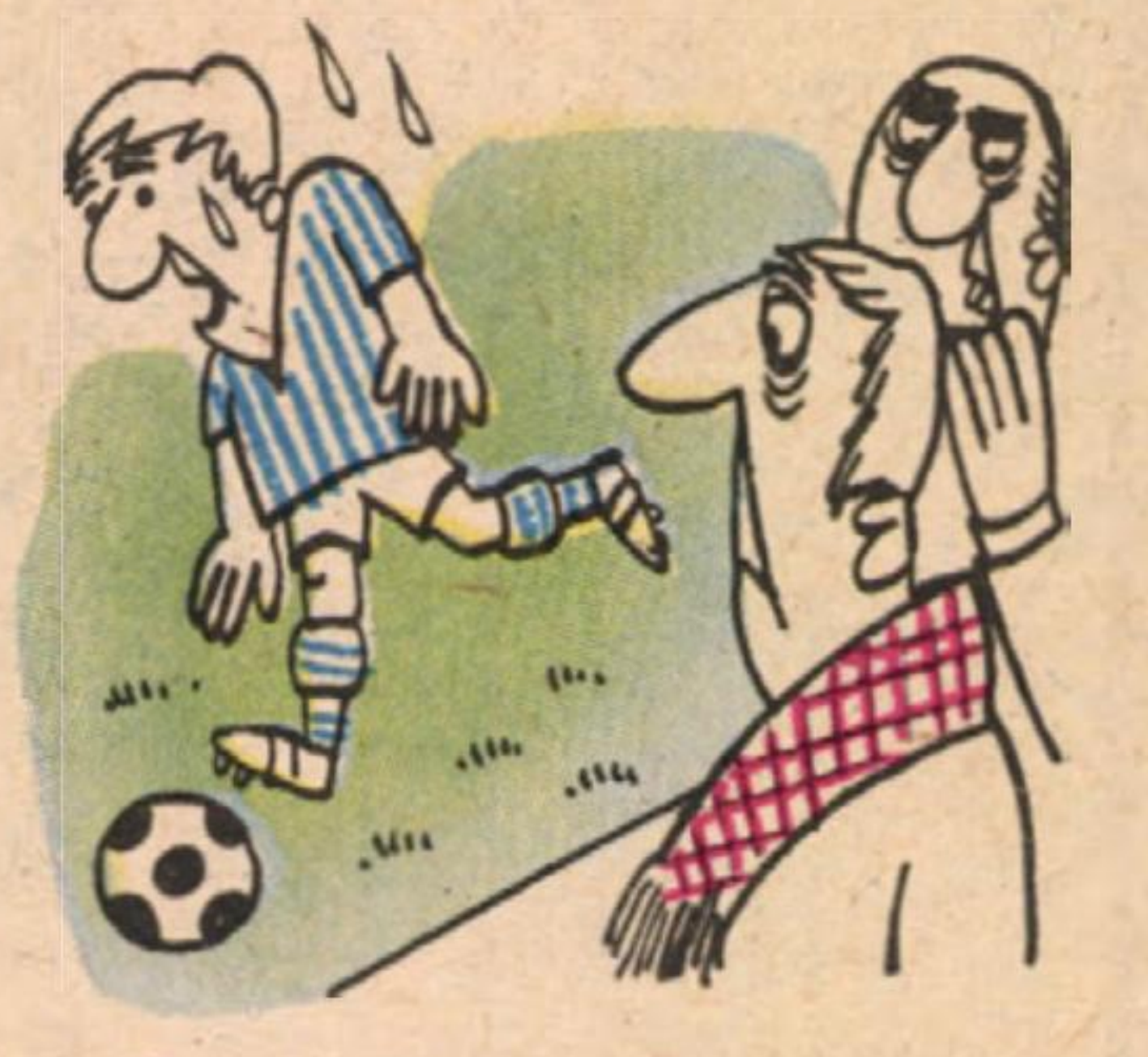

Én pedig valóban nem tudtam, ezt megmondtam, ők hitetlenül csóválták a fejüket és én akkor éreztem először, hogy szégyellem magam.

Néhány hónap múlva a Belvárosban találkoztam egy ismerős asszonnyal. Megálltunk, beszélgettünk, kérdeztem, hogy van Tibor, mármint a férje. Azt válaszolta, honnan tudja ő azt... Nevettem, azt hittem, viccel. Erre méregbe jött és megmondta magyarul, hogy kit ugrassak. Aztán meg — tetszik látni, lehet valami ebben a gyerekkori élményben — úgy nézett rám, mint az óvó néni annak idején, s közölte, hogy három éve elváltak, ne adjam a bankot, hogy nem tudom. Én lesütöttem a szemem és szégyelltem magam.

Aztán egy orvos ismerősömet kerestem telefonon a kórházban. Közölte a telefonos-kisasszony, hogy már nincs náluk és amikor kérdeztem, hová helyezték, akkor azt mondta, csuda egy pofa vagyok. Én kikértem magamnak a megjegyzését és erélyesen követeltem, adja ki a címét, amire ő gúnyosan: „Ne adja a bankot, mintha nem tudná, hiszen az egész város beszéli." Nagy szégyenkezve letettem a kagylót, az utcára mentem és füleltem, de nem hallottam, hogy bárki is beszélt volna dr. Zobránszkiról. Végül egy barátom megmondta, hogy disszidált, de ez a barátom is úgy nézett rám, hogy le kellett sütni a szememet.

Sorolhatnám még, hogyan jártam Csemetkével, amikor a huligánbandába keveredett fiához gratuláltam épp akkor, amikor letartóztatták és miként lett haragosommá Munszkó, akinek a megbírált filmjét dicsértem. Róluk sem tudtam, amit illett volna tudni...

Köszönöm szépen, doktor úr, tudtam, hogy meg tetszik érteni engem, azért is jöttem éppen önhöz... Hogy? Nincs rá orvosság? Természetes gyógymód?... Hova járjak?... Ja, igen, a Berzsenyi cukrászdába, a Buona Sera drink bárba, a Repkény night klubba és sétáljak sokat a Váci utcában. Értem.

Nagyon köszönöm a jó tanácsait, doktor úr, de nem írna föl nekem receptre tíz adag gesztenyepürét, néhány pohár viszkit szódával és egy dózis makarónit milánói módra?

Sólyom László

A TÜRELMETLEN GYEREK

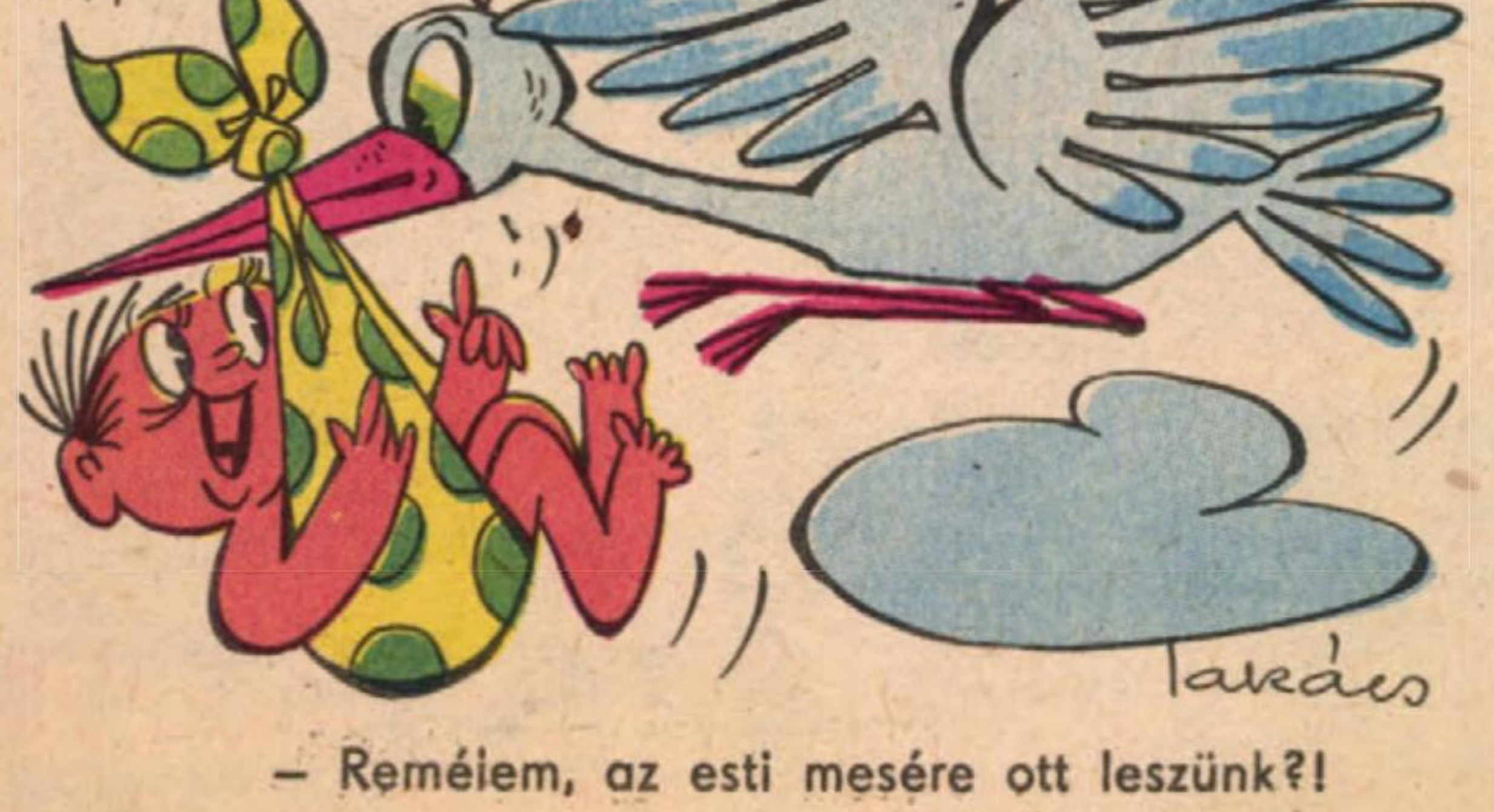

– Reméiem, az esti mesére ott leszünk?!

PITYÓKÁS VADÁSZAT

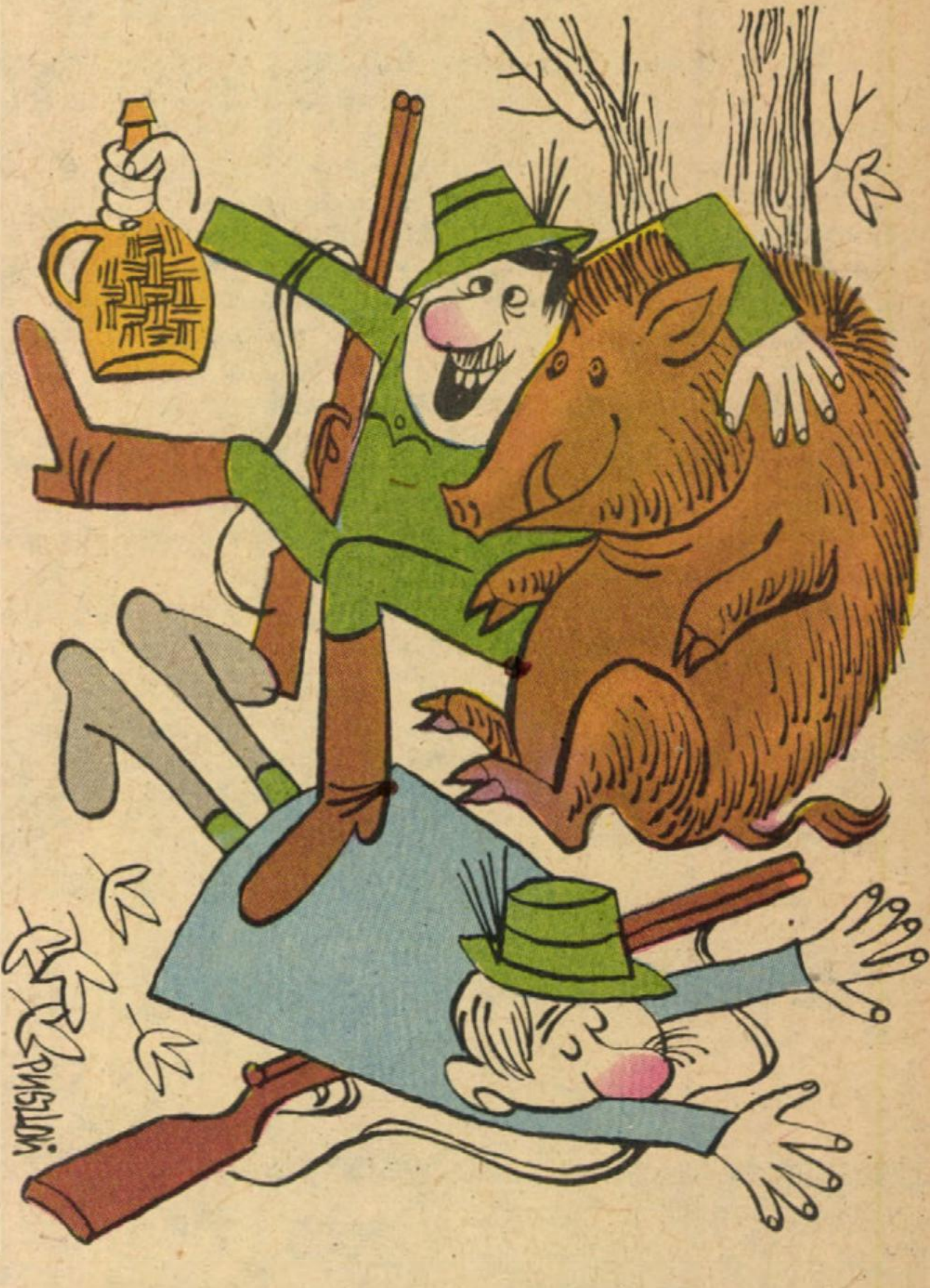

– Komám, ezt a disznót sikerült elejteni.

IDEGGYÓGYÁSZATON

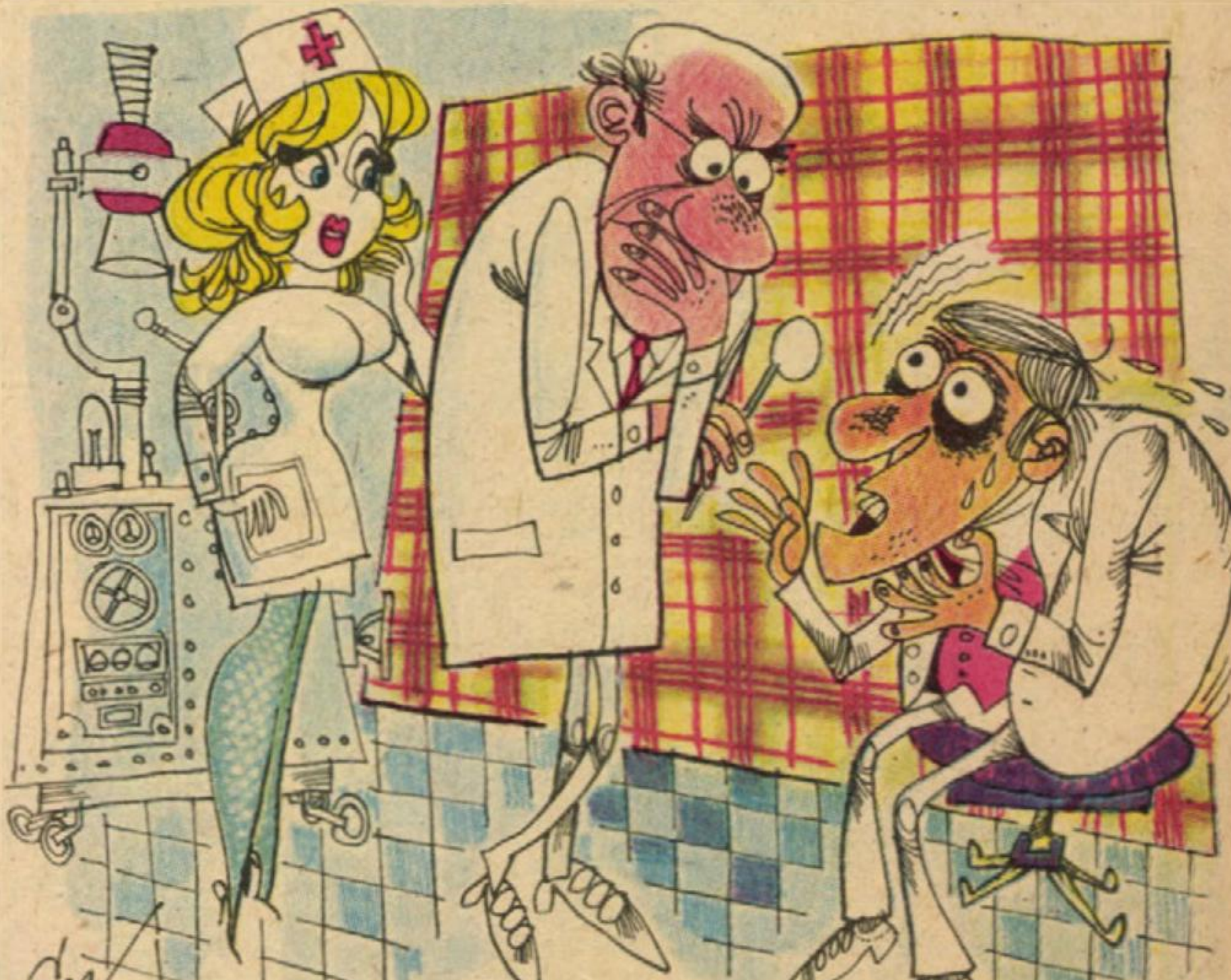

– Hallucinálok, doktor úr, azt képzelem, hogy nekem az üzletekben visszaköszönnek.

A SZOKÁS HATALMA

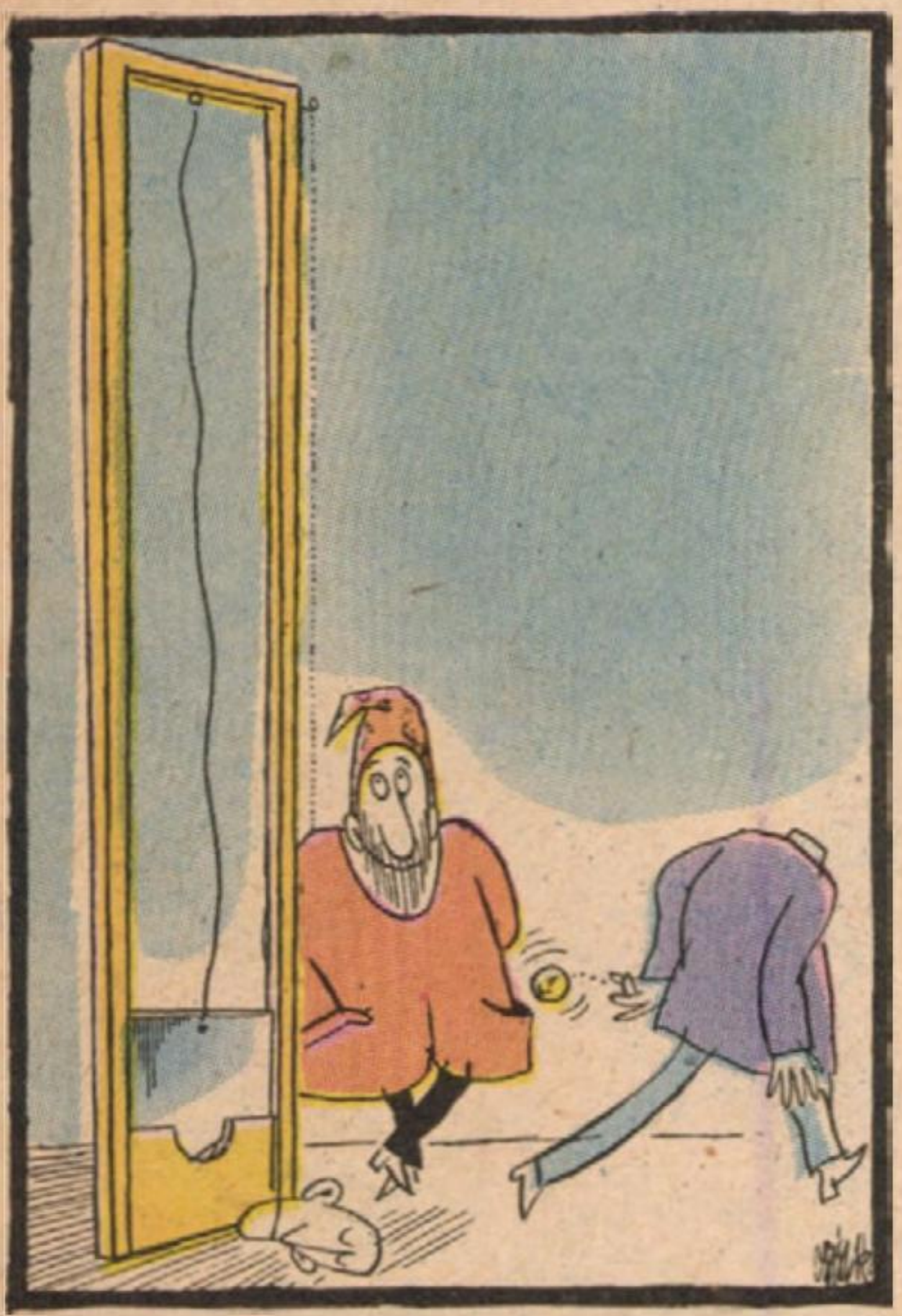

RÉBUSZ

100. sz. rejtvényünk megfejtése:

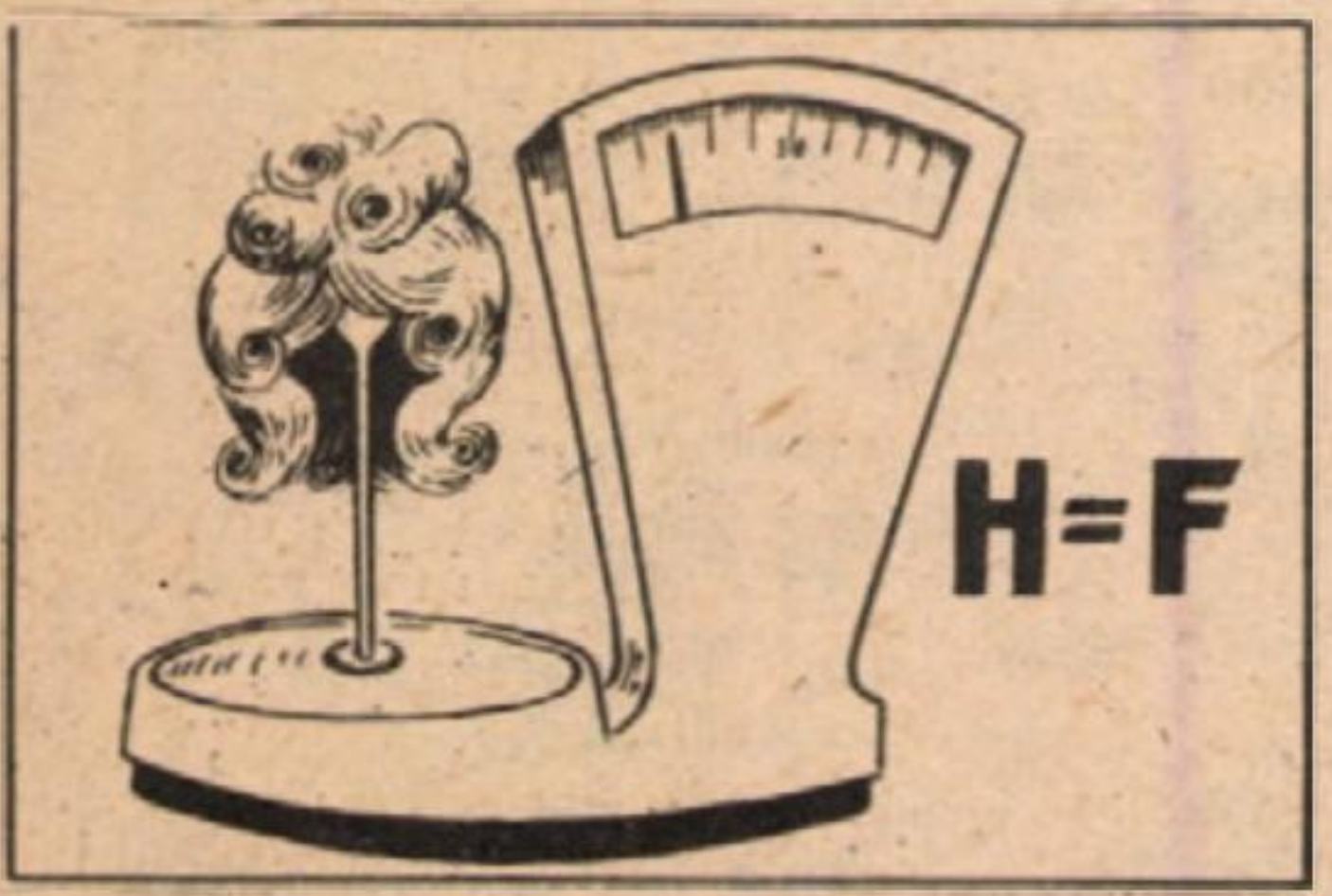

Könnyű műfaj

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Zelles József, Bp. IX., Hámán Kató u. 52.

Moszkál Sándorné, Miskolc III., Báthory sor 31.

Radomszky Mihályné,, Bp. IX., Szamuely u. 37.

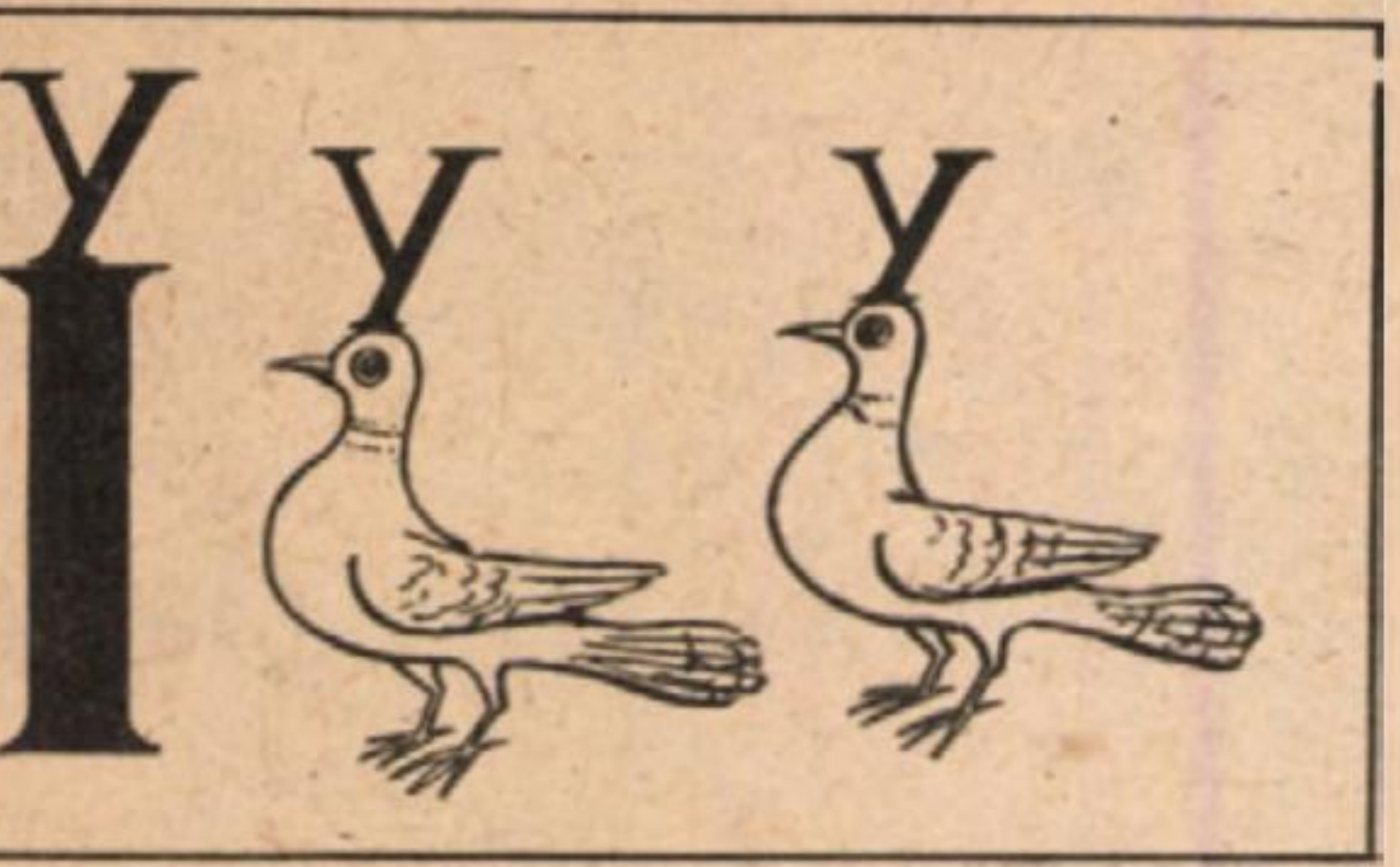

102. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb december 15-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

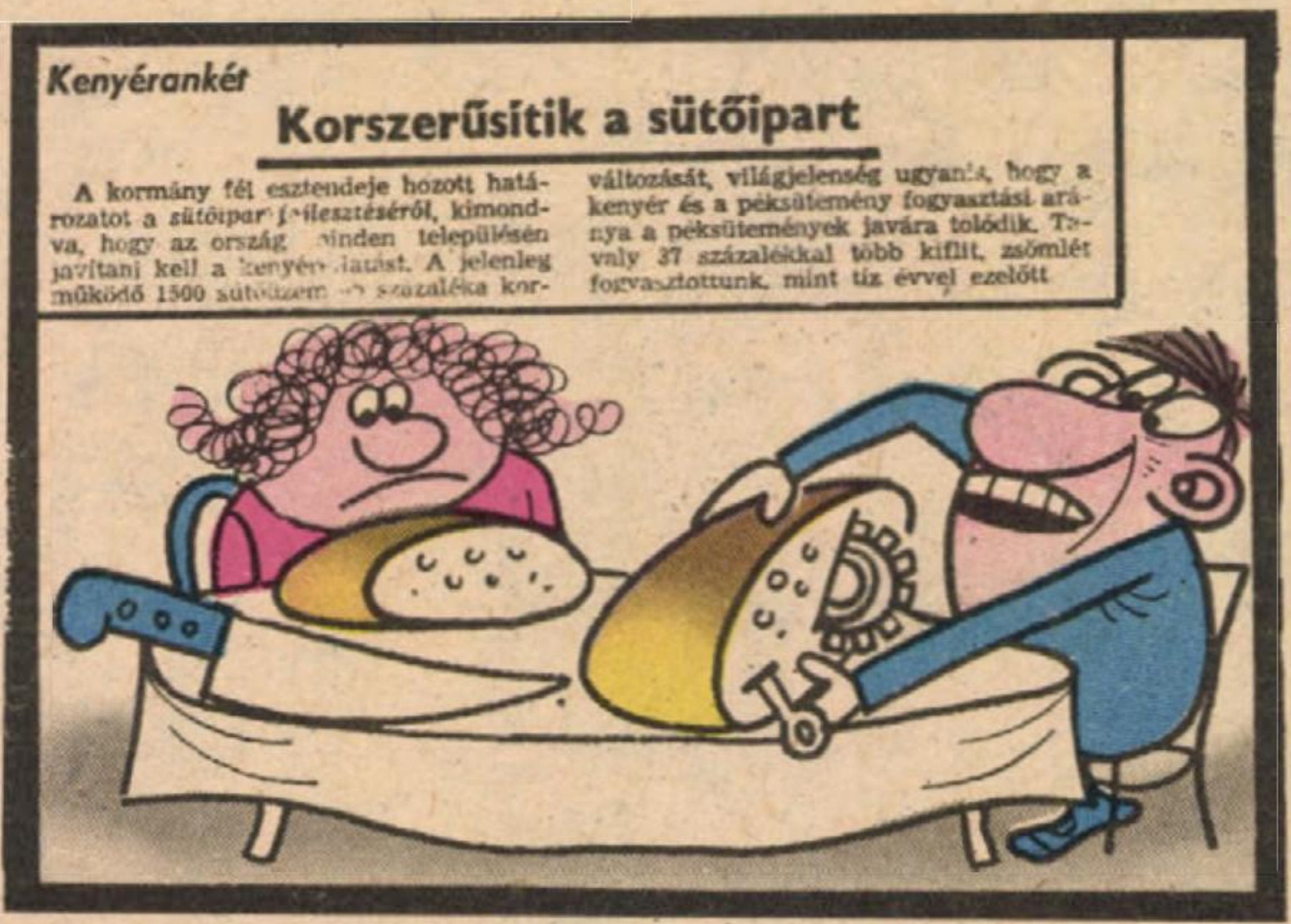

Kenyérankét

Korszerűsítik a sütőipart

A kormány fél esztendeje hozott határozatot a *sütőipar fejlesztéséről*, kimondva, hogy az ország minden településén javítani kell a kenyérellátást. A jelenleg működő 1500 sütőüzem [illegible] százaléka kor- változását, világjelenség ugyanis, hogy a kenyér és a péksütemény fogyasztási aránya a péksütemények javára tolódik. Tavaly 37 százalékkal több kiflit, zsömlét fogyasztottunk, mint tíz évvel ezelőtt

– Ezt nevezem korszerű kenyérnek. Régen legfeljebb kampósszög volt benne.

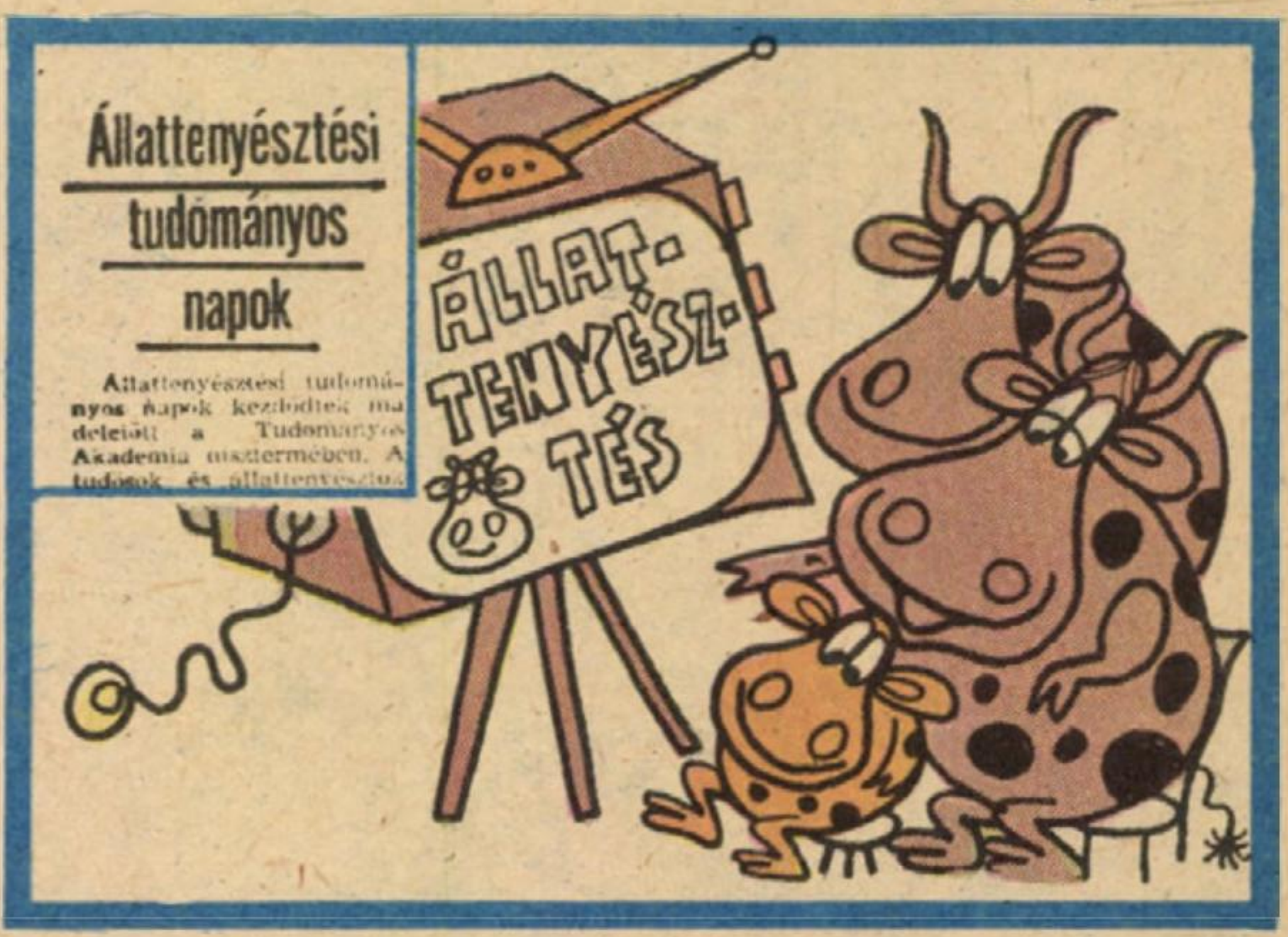

Állattenyésztési tudományos napok

Állattenyésztési tudományos napok kezdődtek ma délelőtt a Tudományos Akadémia dísztermében. A tudósok és állattenyésztési

– Menj szépen, lefeküdni, kislányom. Ez a téma nem gyerekeknek való!

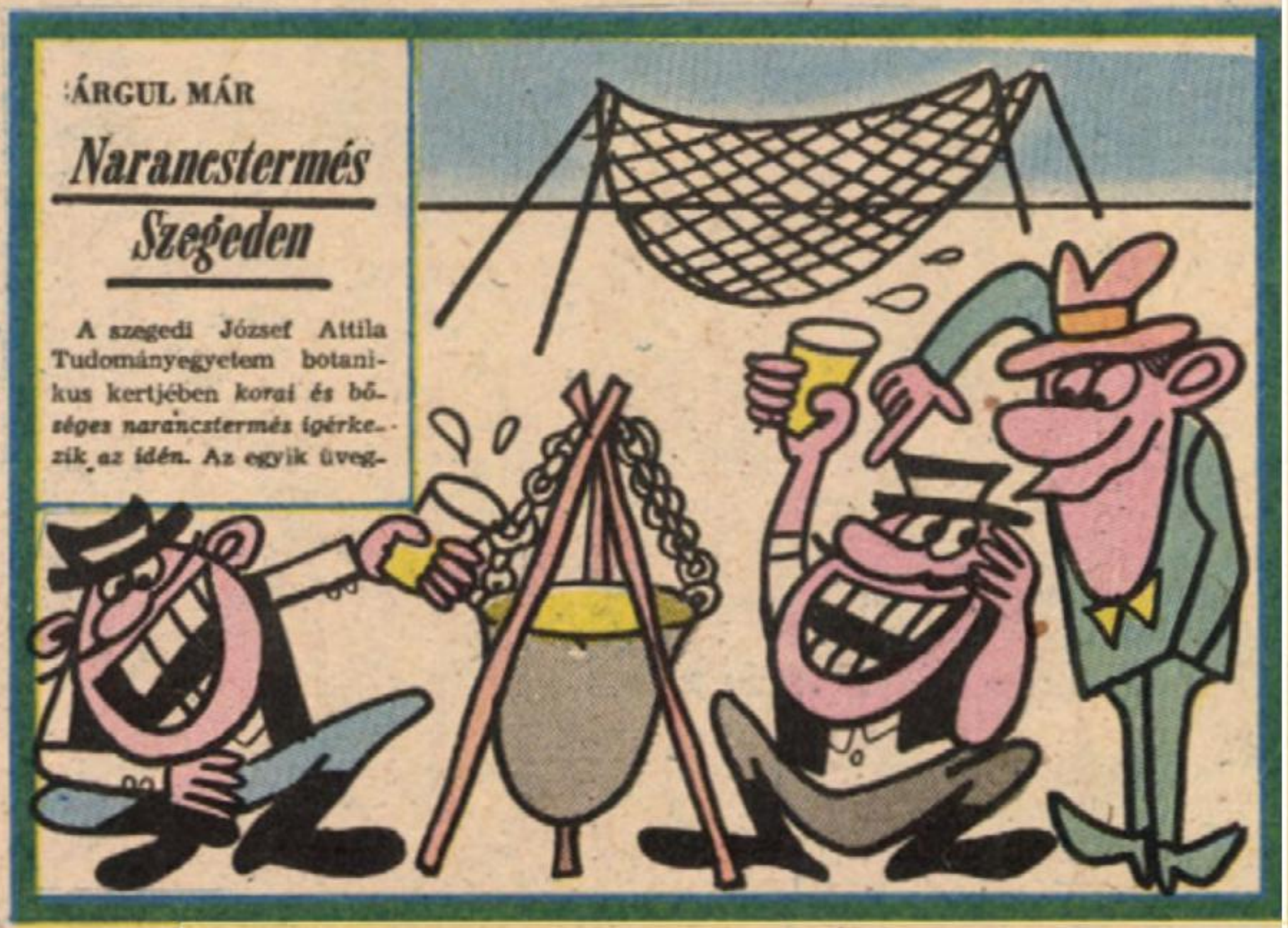

ÁRGUL MÁR

Narancstermés Szegeden

A szegedi József Attila Tudományegyetem botanikus kertjében *korai és bőséges narancstermés ígérkezik az idén.* Az egyik üveg-

– Mi jó van a bográcsban, bátyám?
– Szegedi narancslé.

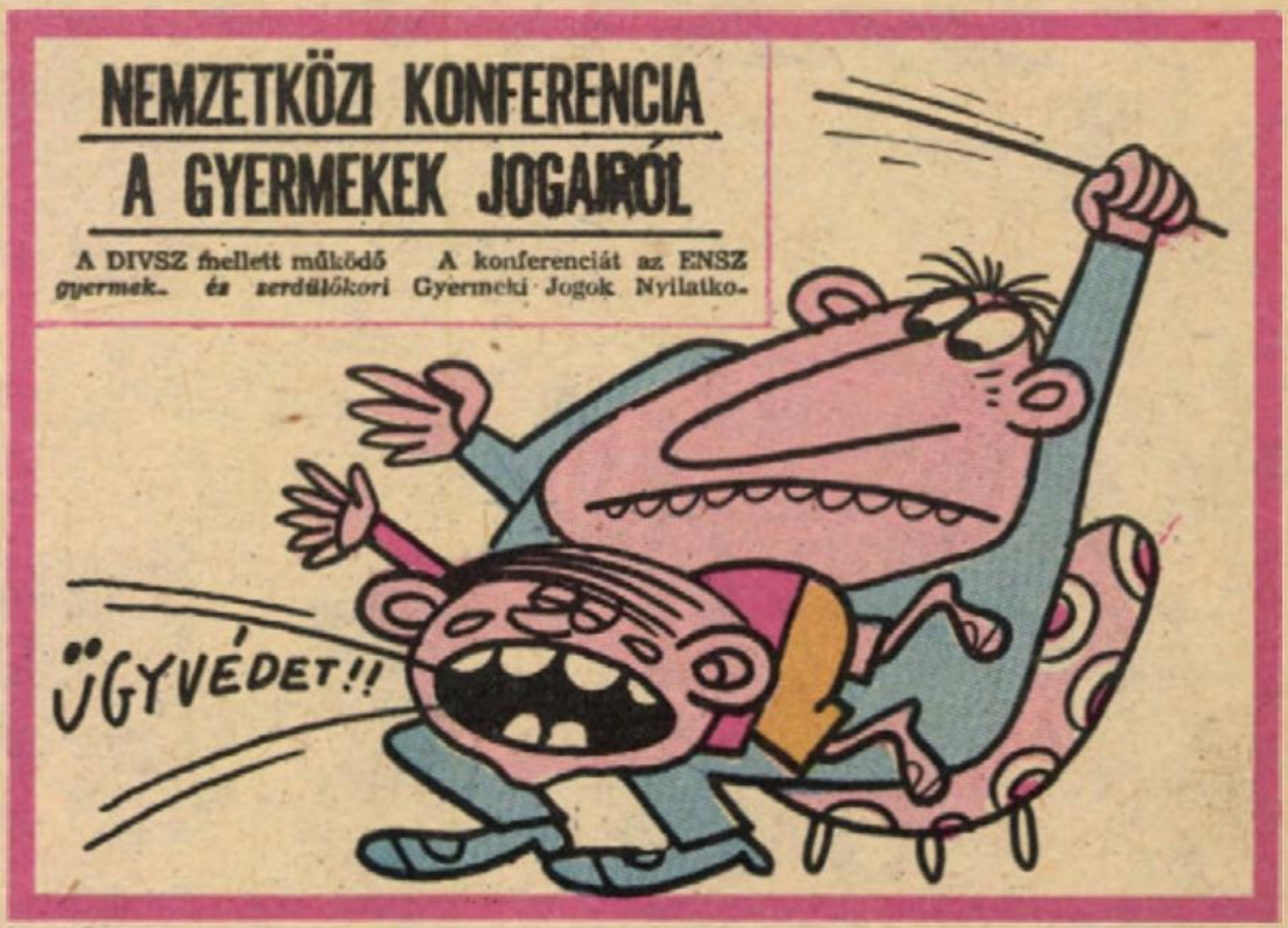

NEMZETKÖZI KONFERENCIA A GYERMEKEK JOGAIRÓL

A DIVSZ mellett működő *gyermek- és serdülőkori* A konferenciát az ENSZ Gyermeki Jogok Nyilatko-

ELVETÉLT VETÉLKEDŐ

Hír az Esti Hírlapból: *„Budapesten ma a taxisok mellett a kávésok is versenyre keltek: ki tud jobb kávét pörkölni.”*

Kíváncsian várom, hogy a taxisok kávépörkölő-versenyét mikor követi a kávésok elhatározása, miszerint daráló- és pörkölőgépeiket versenyszerű utasszállításra állítják be.

FOGAS PROBLÉMA

Ugyancsak az Esti Hírlap számol be egy tatai üzemről, amely *„az őz gyöngyfogából dísztárgyakat, gyertyatartókat készít”*.

Tekintve, hogy gyöngyfoga — szemben a szarvassal — csupán kb. minden *ezredik* őznek van, egy gyertyatartóhoz ugyancsak nagy vérengzésre lesz szükség. Megéri?

EZT OLVASTAM

EGYÜTTES, MÁSOLATTAL

A Rádió és Televízió Újság „Franciaországban jártunk” című cikkéből idézek: „Egyébként a Kecske c. francia sanzonnal külön diadalt aratott *az együttes, amelyet a közönség meg is ismételtetett.*”

Nagyobb diadal valóban aligha övezhet együttest, mint hogy a közönség még meg is ismételteti.

MI ESETT JÓL?

Egy sport-tárgyú cikkből: „Jólesett *végignézni,* illetve végighallgatni a rádióközvetítést a szerdai három győzelemről.”

Hogy végighallgatni jólesett, az rendben van. De mi nézni való van egy *rádió*-közvetítésen?

TETEMREHÍVÁS?

Valamiféle P.-ről olvasom egy nemrég megjelent detektívregény magyar fordításában: „Az elszegényedett lordnak volt *személyi inasa, ki időnap előtt ért dicstelen véget, vadászat közben, immár harminc esztendeje. F. reménytelenül fogott hozzá P. kikérdezéséhez.*”

Én hozzá sem fogtam volna. Egy harminc esztendeje véget ért személyi inas a legritkább esetben válaszol.

T. Gy.

BUKSI AZ ÁLLATOK BARÁTJA

Sajdik Ferenc rajza

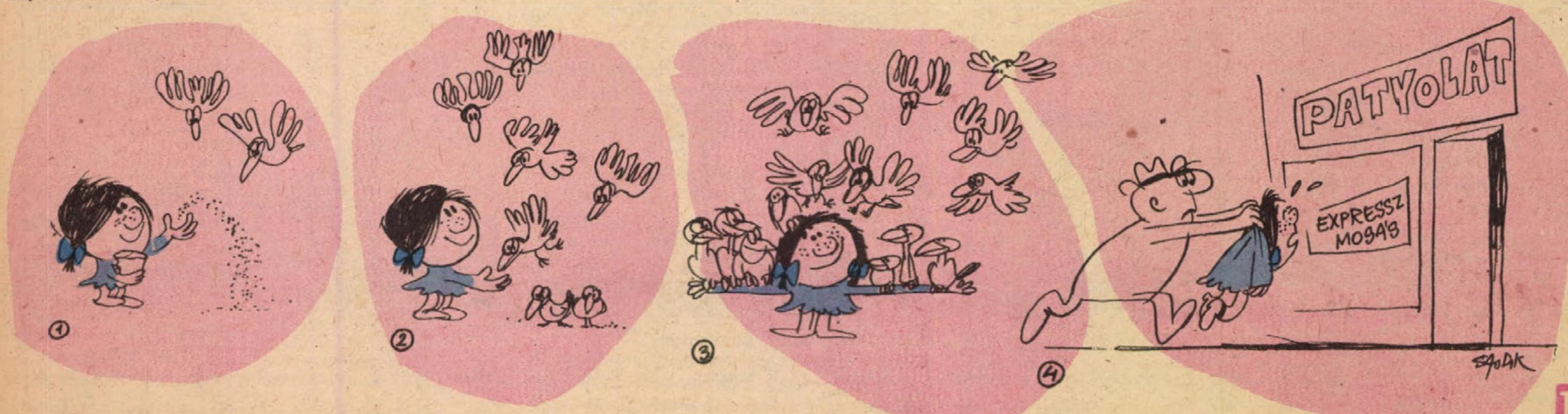

MARSEILLE UTÁN AZ ECSERIN

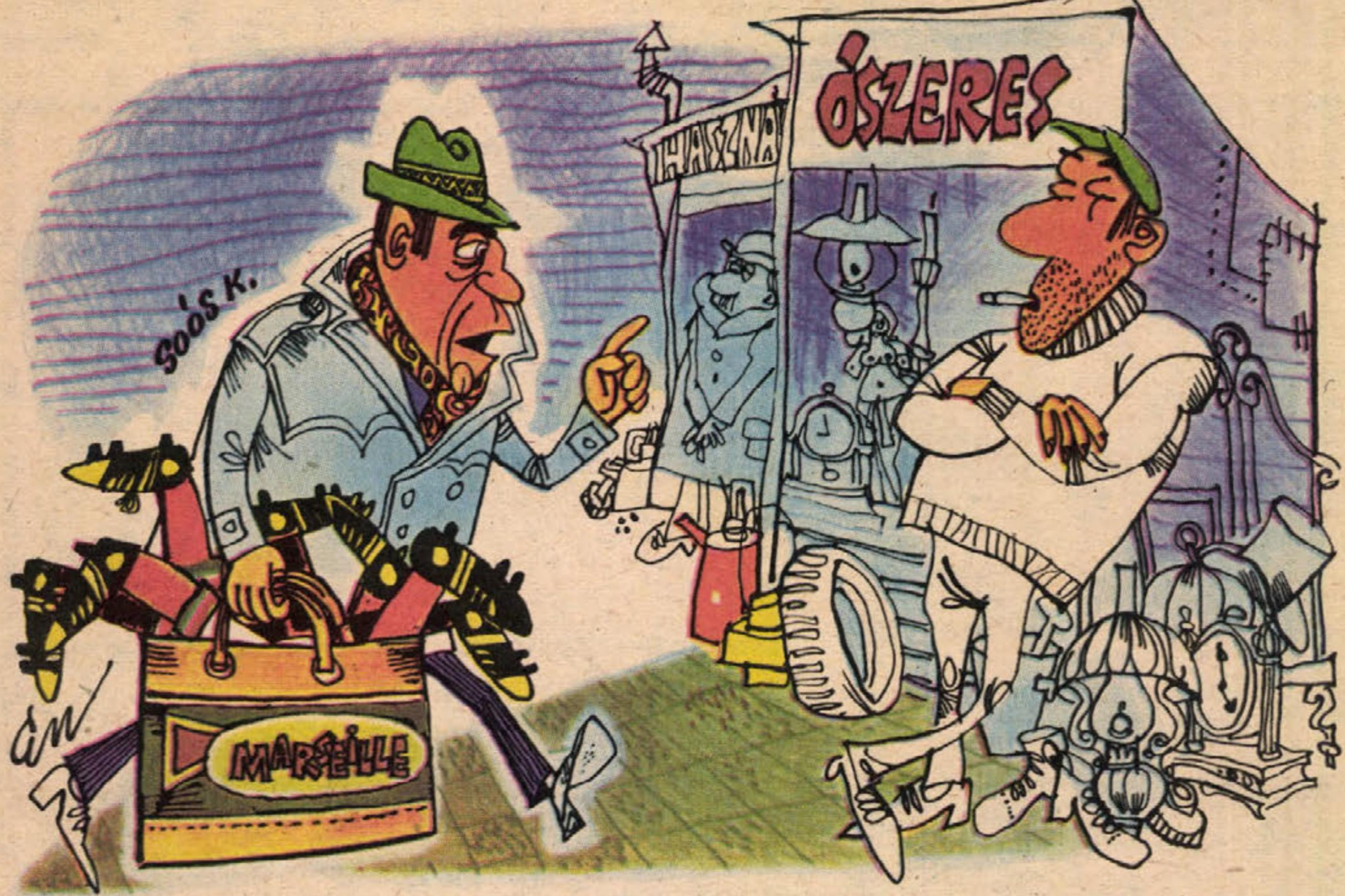

– Mester, mennyit ad az aranylábakért?

ÜNNEPEK ELŐTT

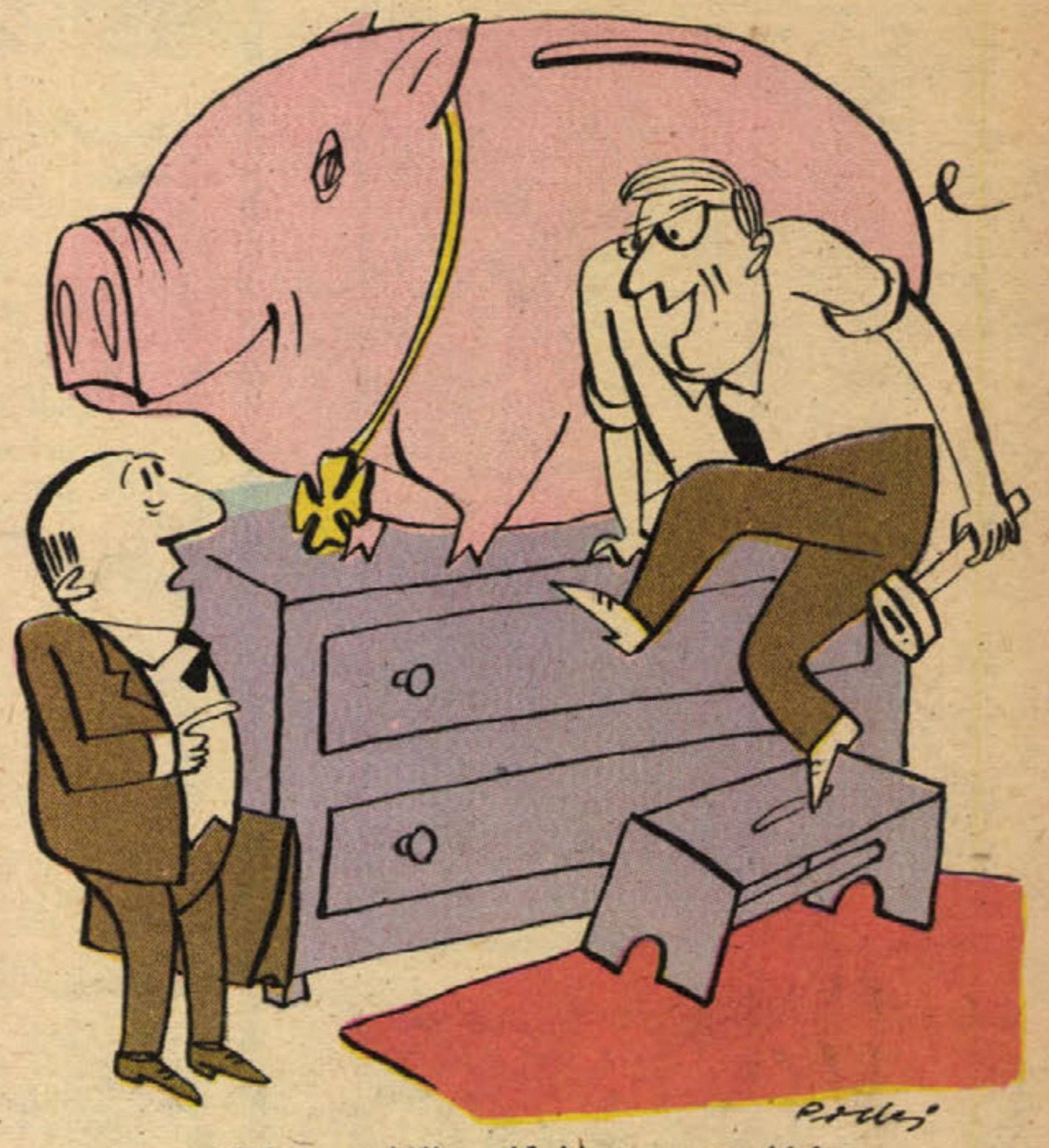

– Miért csodálkozol? Nagy a család.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Falusi vendéglő kocsmája.

— Mit kaphatok ebédre?

— Paprikás krumplit.

— Nincs választék?

— Már hogyne lenne! Választhat, hogy megeszi-e vagy sem.

*

A Niagaránál a vezető így szól a turistákhoz:

— A hölgyeket arra kérném, hogy egy pillanatra hagyják abban a beszélgetést. Akkor hallani fogják a vízesés fülsiketítő robaját.

*

Múzeum valahol Németországban. A néző nagyon elfárad és leül egy székre. A múzeum őre ijedten szalad oda:

— Jaj, hova ült le?! Ez Barbarossa császár széke!

— Ne ijedezzen! Ha jön, majd átadom neki a helyét.

*

A férj hajnalban pityókásan jön haza. Nagyon fél a feleségétől, de az egy szót se szól.

— Egy szavad sincs? — kérdezi csodálkozva a férj.

— Már feladtam minden reményt.

— Kár, mert éppen mára remek magyarázatot találtam ki.

KÉNYES EMBER

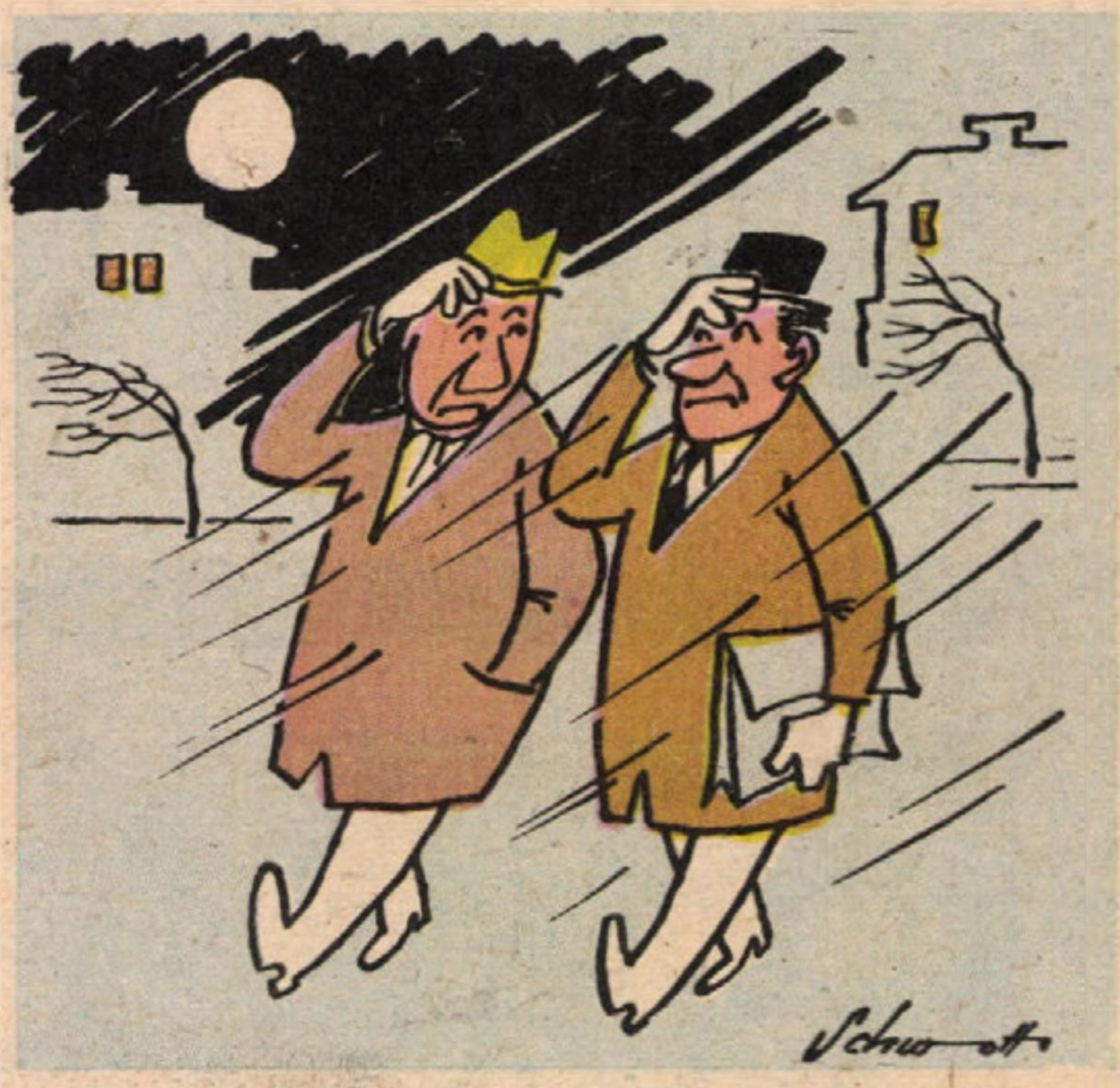

– Hajlandó lennél a Holdra repülni?
– Ebben a ronda időben?

HOSSZÚ SÁL A DIVAT

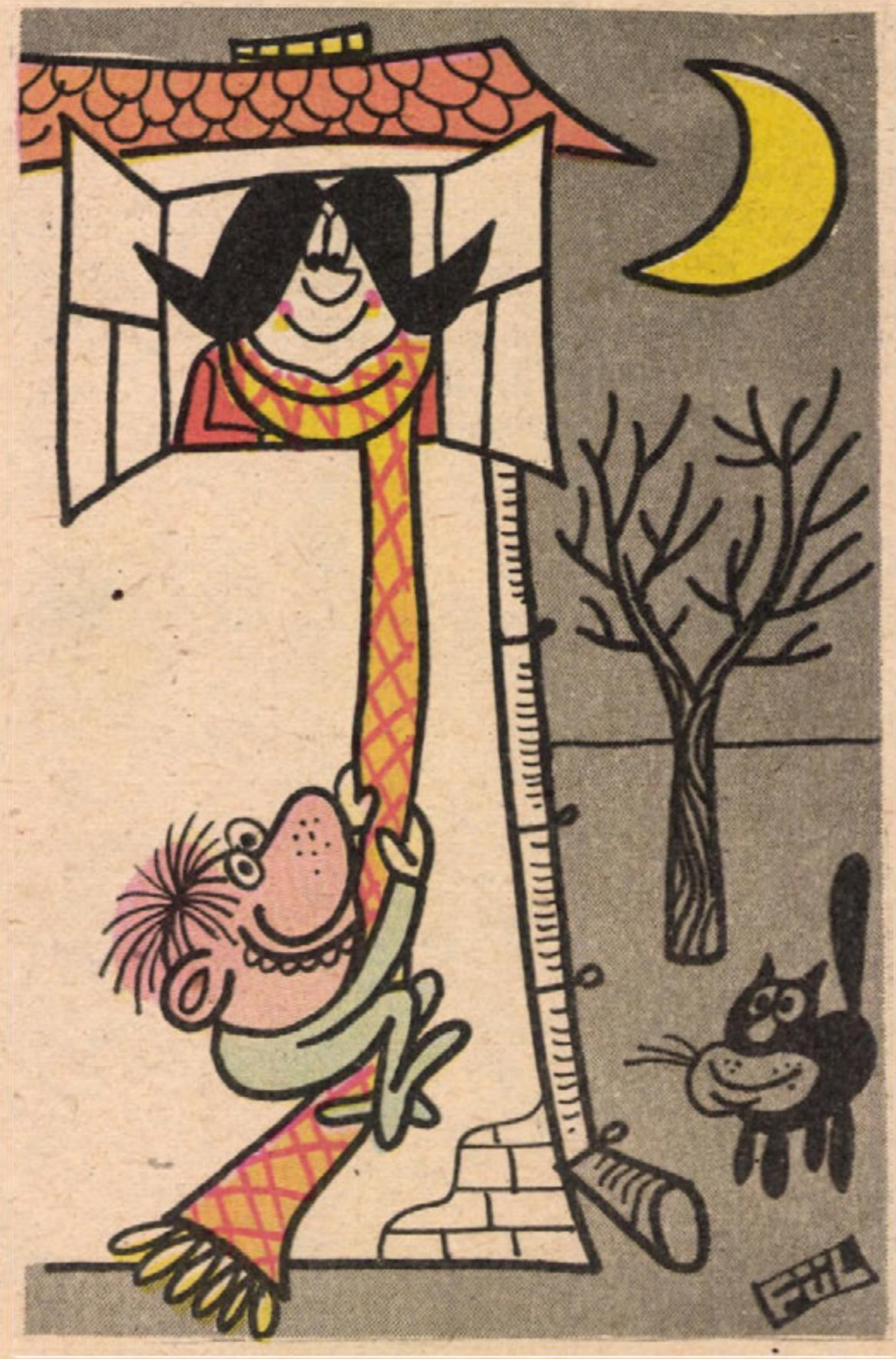

SZÓRAKOZOTT VEZETŐ

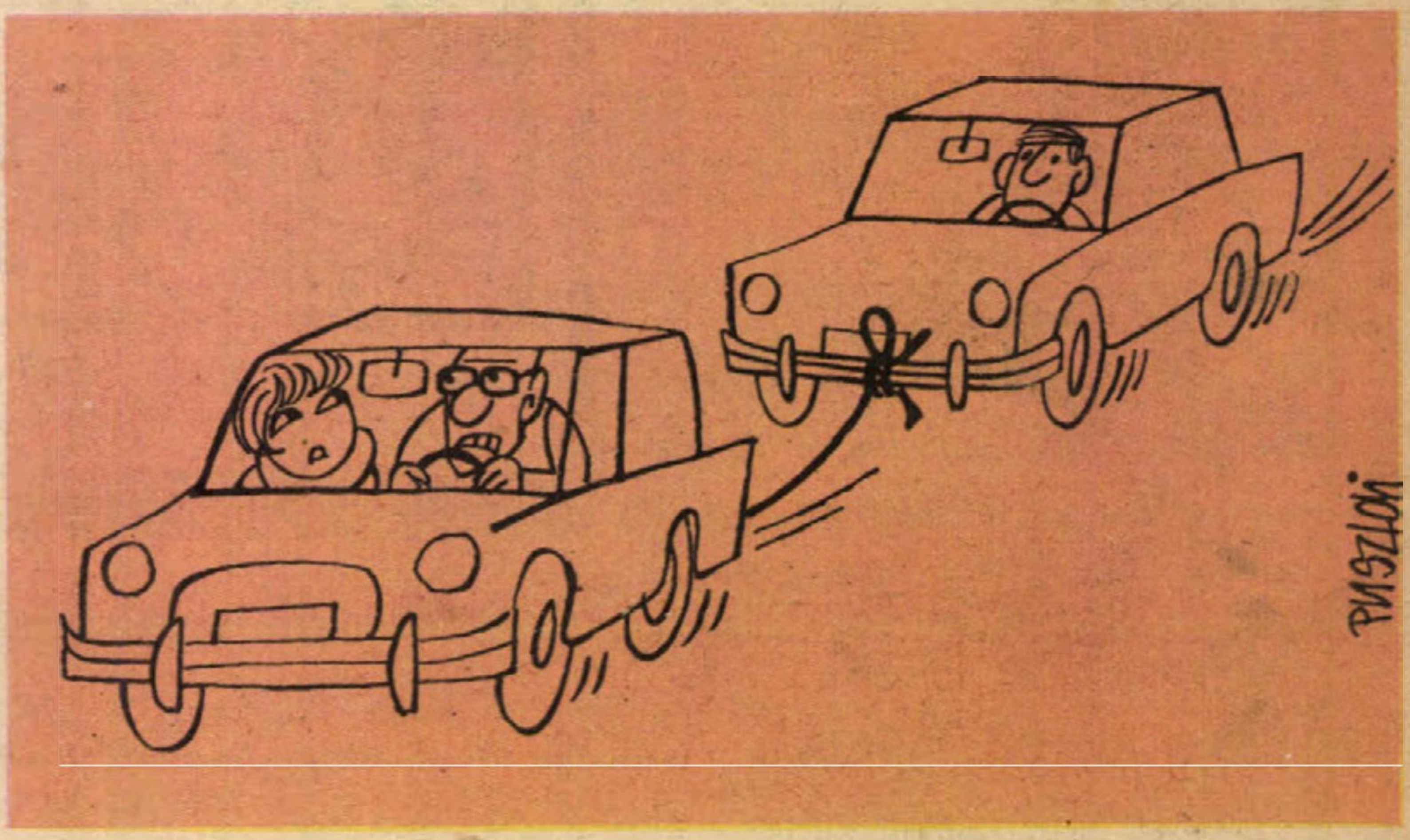

– Valaki állandóan követ!

VERSEK A NAGYÁLLATKERT ÓVODÁJÁBÓL

Bevezető ének

A vad nem öl, és a szelíd
rejtőzni nem keres odút,
vidám béke van, ám ne hidd,
hogy nem nő karmuk és foguk.

A páva

Ő az óvónő, gőgös és buta,
számára kutya, farkas egykutya.

Az őzgida

Bakfis, sokat szomorkodik
az oroszlánról álmodik,
ha majd nagy lesz – úgy képzeli –
odaadja magát neki.

A farkaskutyakölyök

Őrzi a rácsot, eminens,
buzgólkodik és nyomra les,
még nem tudja, hogy kit keres,
idővel rendőrkutya lesz.

A medvebocs

Sípszó nélkül járja a táncot.
Még nem sejti: ő lesz a medve –,
láncot, karikát sose látott.

Az oroszlánkölyök

Merész, de sete-suta még,
minden gödörbe belelép,
nagyokat huppan, csupa seb,
és napról napra dühösebb.

A kutyák könnyedén megkergetik,
ám olykor megmutatja körmeit.

Simor András

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.4227/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre